

ئۇيغۇر خەلق مەسەللىرى

شەجىياڭ خەلق نەشرىياتى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پىلانلىغۇچىلار: ئابدۇراخمان ئەبەي، ئەخمەت ئىمىن
مەسئۇل مۇھەررىرى: ئەخمەت ئىمىن

تۈرۈمچى
2006 - يىلى

نویغور خەلق مەسەلەری

«ئەبۇبەكر خەلىق ئەبۇبەكر ئەلەيھىسسالام ئەلەسسالام»
ئەبۇبەكر ئەلەيھىسسالام ئەلەسسالام

شەجائەت خەلق نەشەرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

维吾尔民间寓言 / 《维吾尔民间文学大典》编委会编. - 乌鲁木齐: 新疆人民出版社, 2006.2(2007.3重印)
(维吾尔民间文学大典)
ISBN 978-7-228-09841-5

I.维... II.维... III.维吾尔族 - 寓言 - 作品集
- 中国 - 维吾尔语 (中国少数民族语言)
IV.I277.4

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2006)第010419号

策 划: 阿布都热合满·艾白
艾合买提·伊明

责任编辑: 艾合买提·伊明

责任校对: 阿布勒孜·阿巴斯 等

维吾尔民间寓言 (维吾尔文)

《维吾尔民间文学大典》编委会 编

新疆人民出版社出版

(乌鲁木齐解放南路 348 号 邮编: 830001)

新疆新华书店发行

新疆新华印刷二厂印刷

880×1230 毫米 32 开本 5.25 印张 2 插页

2006 年 2 月第 1 版 2007 年 3 月第 2 次印刷

印数: 4,001-7,000

ISBN 978-7-228-09841-5 定价: 8.00 元

مۇندەججە

- 1.....تۈلكىنىڭ تەقسىماتى
- 3.....چاشقانلارنىڭ مەجلىسى
- 5.....ئېيىق بىلەن دېھقان
- 7.....قۇدۇق ئىچىدىكى پاقا
- 9.....توشقاننىڭ ماختىنىشى
- 10.....ئەقىللىق پاقا
- 13.....پالتا سېپى
- 15.....ئادان تۈلكە
- 17.....پاقا بىلەن چاپان
- 19.....شاتۇتى بىلەن بۇلبۇل
- 21.....تۆمۈرچىنىڭ جاۋابى
- 23.....بۇغا
- 24.....ئىنساپسىز ئېشەك
- 27.....شىر بىلەن تۇرنا
- 30.....ئەقىللىق توشقان
- 33.....پاقا بىلەن چاشقان
- 38.....سۈلەيسۈننىڭ پادىشاھ بولۇشى
- 41.....ئىمىن يالغانچى
- 42.....خوراز بىلەن تۈلكە
- 43.....ئوتۇنچى بىلەن ئېيىق

46..... قىزغانچۇق كالا

49..... ھۈرۈن بالا

51..... بوي يەتمىگەن ئۈزۈم ئاچچىق

52..... خوراز بىلەن بۆرە

54..... ئىككى ئۆچكە

55..... بېخىل باي

57..... تۆگە بىلەن ئۆچكە

59..... تۈلكە بىلەن ئېشەك

60..... ئەقىللىق بۆرسۇق

62..... تۈلكە بىلەن شىر

64..... تەمەخور مۈشۈك

66..... ماختانچاق پاقا

68..... تۆگە بىلەن ئېشەك

71..... پادىشاھ بىلەن شاھزادە

73..... كەپتەر بىلەن چۈمۈلە

74..... قاغا بىلەن تۈلكە

76..... ئاچ كۆز ئىت

77..... قۇشقاچنىڭ قويغا شىكار قىلىشى

78..... ئەخمەق ئوۋچى

80..... شىر بىلەن چاشقان

82..... يىڭناغۇچ بىلەن چۈمۈلە

83..... سەۋەب قىلساڭ، سېۋەتتە سۇ توختايدۇ

85.....	قوشنىڭ ئارزۇسى
87.....	كۈن ۋە ھەسەن - ھۈسەن
88.....	تۈلكە بىلەن يولۋاس
90.....	پىل بىلەن خوراز
92.....	توشقان بىلەن ئۆردەك
93.....	تۈلكىنىڭ ئەتىسى
94.....	ئات بىلەن يولۋاس
96.....	كىرپە بىلەن توشقان
97.....	ئۈچ تۈلكە
100.....	تۈلكىنىڭ تاپقان دورىسى
102.....	تەمەخور بۆرە
103.....	ئۆكۈز بىلەن پاقا
104.....	بۆرە بىلەن ئۆچكە
107.....	تۈلكە بىلەن تۇرنا
109.....	ھۈرۈن ئېشەك
110.....	ئاج بۆرە
111.....	ھۈرۈن ئىت
112.....	شورپا قىلامدۇق، كاۋاپمۇ
113.....	تۈلكىنىڭ قۇيرۇقى
114.....	بۆرە بىلەن قاپاق
117.....	تۈلكىنىڭ قۇيرۇقىنى جازالىشى

- 119..... مۈشۈك بىلەن چاشقان
121..... ئات بىلەن ئىت
123..... تاپقان پۇلۇمنى ئۈچكە بۆلىمەن
125..... خام خىيال
126..... قايسى ئۆيىنىڭ ئىگىسى رەھىمدىل
128..... ئۈچ ھۈرۈن
130..... تەقدىرگە تەن بەرگەن
132..... تىلىمغا باغلىسىلا
134..... مەغرۇر پىل
138..... مۈشۈك بىلەن تۇمۇچۇق
139..... ھايۋانلارنىڭ دەتلاشلىرى
140..... توخۇ، سۆسەر ھەم چاشقان
142..... كالا بىلەن ئۆچكە
144..... ئاچ كۆز
145..... شەرتلىك دوستلار
147..... شەپەرەڭ بىلەن ئۆكۈز
149..... بۆلۈنگەننى بۆرە يەر
152..... تۈلكە بىلەن تۈرۈننىڭ مېھماندارچىلىقى
154..... چۈمۈلە بىلەن كىرپە
156..... ئۆزۈڭگە ئىشەنچ قىلالىساڭ
159..... تۈلكە بىلەن چۈجە
160..... توشقان ئوۋلاش

تۈلكىنىڭ تەقسىماتى

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا، كۈنلەرنىڭ بىرىدە قەدىناس دوستلاردىن يولۋاس، بۆرە، تۈلكە ئۈچى بىر بولۇپ ئۇزاق بىر سەپەرگە چىقىپتۇ. ئۇلار مېڭىپتۇ - مېڭىپتۇ، ئالاھىلە خېلى مېڭىپتۇ. ئاڭغىچە چۈش بولاي دەپ قايتۇ، ھېرىپ، قورسىقى ئېچىپ ھالى قالماپتۇ. بىر تاغ باغرىغا كەلگەندە ئارام ئېلىشماقچى بولۇپ ئولتۇرۇشۇپتۇ، ئوۋ ئوۋلاپ كېلىپ قورساقلىرىنى تويغۇزۇپ ئاندىن يولغا راۋان بولۇشماقچى بوپتۇ. يولۋاس ئارام ئېلىپ قايتۇ. بۆرە بىلەن تۈلكە ئوۋغا چىقىپ كېتىپتۇ. بۇ ئىككىسى بىر ھازادىن كېيىن مىڭ بالالىقتا بىر كېيىك، بىر توشقان، بىر قىرغاۋۇل ئوۋلاپ كەپتۇ. ئۇنى ئوتتۇرىغا قويۇپتۇ. يولۋاس بۇلارنى قانداق يېيىش توغرىسىدا گەپ ئېچىپ:

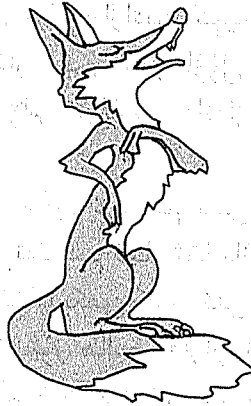
— بۇ نەرسىلەرنى سەن تەقسىم قىل! — دەپتۇ بۆرىگە.
— ماقۇل، — دەپ تەقسىم قىلىشقا باشلاپتۇ بۆرە، — تەقسىر، ئۆزلىرى چوڭ بولغاندىكىن كېيىنكى يېسىلە، قىرغاۋۇلنى مەن يەي، ئىنىمىز تۈلكە ئۆز ھالىغا قاراپ توشقاننى يېسۇن.
بۇ تەقسىماتنى ئاڭلىغان يولۋاس دەرغەزەپ بولۇپ، بۆردىنى كېلىشتۈرۈپ بىرنى ئۇرۇپتەكەن، بۆرىنىڭ بىر كۆزى قۇيۇلۇپ كېتىپتۇ. ئاندىن تۈلكىگە قاراپ:

— سەن تەقسىم قىل ! — دەپتۇ.

— خوپ، تەقسىر، — دەپ تەقسىماتقا كىرىشىپتۇ تۈل-
كە، — توشقان جانابلىرىنىڭ ئاشتىلىقى بولسۇن، قىرغاۋۇل
جانابلىرىنىڭ چۈشلۈكلىرى بولسۇن، كېيىك جانابلىرىنىڭ
كەچلىكلىرى بولسۇن، سىلىدىن ئاشسا، بىز يەيلى، ئاشمىسا
مەيلى.

تۈلكىنىڭ تەقسىماتى يولۋاسقا يېقىپ كېتىپتۇ — دە،
تۈلكىگە:

— سەن مۇنداق ئادىل تەقسىم قىلىشنى نەدىن ئۆگەند-
دىڭ؟ — دەپتۇ. تۈلكە ئالدىرىماي:
— بۇرادىرىم بۆرىنىڭ قۇيۇلۇپ كەتكەن كۆزىدىن ئۆگەند-
دىم، تەقسىر ! — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

چاشقانلارنىڭ مەجلىسى

كۈنلەرنىڭ بىرىدە چاشقانلار مۈشۈككە قانداق تاقابىل تۇرۇش توغرىسىدا مەجلىس ئېچىپتۇ.

ئالدى بىلەن مەجلىس باشقۇرغۇچى قېرى چاشقان ئورنىدىن تۇرۇپ سۆزلەشكە باشلاپتۇ:

— ھەممىمىزگە مەلۇم، ئۇزۇندىن بۇيان مۈشۈكلەر بىزنى بۈزەك قىلىپ كېلىۋاتىدۇ. بەك قىيىن ئەھۋالدا قالدۇق. بالە-لىرىمىزنى خالىغانچە يەپ، نەسلىمىزنى قۇرۇتقىلى تۇردى. ئەمدى پىچاق سۆڭەككە يەتتى، مۈشۈككە قانداق تاقابىل تۇرۇشنى ئويلاشىمىساق بولمايدىغان بولۇپ قالدى. بۈگۈن مۈشۈ ھەقتە كۆپچىلىك باش قاتۇرۇپ، ئوبدان بىر چارە تېپىپ چىقساق دېمەكچىمەن، قانداق دەيسىلەر؟

— شۇنداق قىلايلى، بۇ بەكمۇ ئاقىلانە ئىش بويىتۇ، — دېيىشىپتۇ چاشقانلار ۋە قىزغىن مۇھاكىمە باشلىنىپ كەتتى.

سوكال قۇيرۇق بىر چاشقان كۆزلىرىنى چىملىدى:

— ئۇۋىمىزنى چوڭقۇر كولىساق بولىدۇ. بۇنىڭدىن باشقا ئامال يوق، — دەپتۇ. چاشقانلار ئۇنىڭغا قاراپ كۈلۈشۈپ قويۇپتۇ.

— زادى شۇنىڭدىن باشقا بىرەر ئامال يوقمۇ؟ — دەپ

سورايتۇ كۆپچىلىكتىن مەجلىس باشقۇرۇۋاتقان قېرى چاشقان. بىرى ئۇنى دەپتۇ، بىرى بۇنى دەپتۇ، مەجلىس مەيدانىنى

بېشىغا كىيىشىپتۇ. شۇ ئەسنادا بىر چاشقان ئورنىدىن تۇرۇپ:

— ئاغىنىلەر، جىم بولۇڭلار! بۇ ئۈچە قىيىن ئىش

ئەمەس. مېنىڭچە، بىرىمىز ھەر كۈنى مۈشۈكنىڭ ھەرىكىتىنى

خۇپىيانە كۆزىتىيلى، مۈشۈكنىڭ بىز تەرەپكە كېلىش شەپىسى

سېزىلىش بىلەنلا بىزنى خەۋەرلەندۈرسە، ھەممىمىز ئۆۈمىزغا

كىرىۋېلىپ سىرتقا چىقىمىساقلا بولىمىدۇ! بىز چىقىمىغاندىن

كېيىن مۈشۈك تۇرۇپ — تۇرۇپ كېتىپ قالىدۇ. ئۇنىڭدىن

كېيىن سىرتقا چىقىپ يۈرۈۋەرمەيمىزمۇ! — دەپتۇ.

— بولمايدۇ! — بىر چوڭ چاشقان ئۇنىڭ سۆزىنى رەت

قىپتۇ، — بۇ پەقەت ئەپلەشمەيدىغان ئىش. مېنىڭچە، بىز

باينىڭ ئۆيىدىن بىر ئالتۇن قوڭغۇراقنى ئوغرىلاپ كېلىپ،

مۈشۈكنىڭ بوينىغا ئېسىپ قويالى. مۈشۈك مىدىرلا قىلسا،

قوڭغۇراق جاراڭلايدۇ، بۇ ئاۋازنى ئاڭلىغاندىن كېيىن قېچىپ

كېتىمىز.

بۇ پىكىر ھەممىسىگە يېقىپ، خۇشاللىقتىن چاۋاك چېد.

لىشىپ كېتىپتۇ ۋە:

— بۇ قالتىس ئوبدان چارە بولدى، چوقۇم شۇنداق

قىلايلى! — دەپ ۋارقىراپ كېتىپتۇ.

شۇ ئارىدا ھەممىنىڭ كەينىدە ئولتۇرغان بىر قېرى

چاشقان ئالدىغا ئۆتۈپ:

— بۇغۇ ھەقىقەتەن ئوبدان چارە ئىكەن، لېكىن قوڭ-

غۇراقنى مۈشۈكنىڭ بوينىغا كىم ئاسىدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

بۇ سۆزنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ھەممىسىنىڭ دېمى ئىچد.

گە چۈشۈپ كېتىپتۇ. «ئاغزىدا شەھەر ئاپتۇ» دېگەن سۆز شۇ-

نىڭدىن كېيىن پەيدا بولغانمىش.

ئېيىق بىلەن دېھقان

بىر ئېيىق بىلەن بىر دېھقان يېقىن ئاغىنە ئىكەن، ئۇلار بىر يىلى بىرلىشىپ ياڭيۇ تېرىپتۇ. كۈز بولغاندا ھوسۇلنى قانداق بۆلۈشۈۋېلىش توغرىلىق ئۇزاق مەسلىھەت قىلىشىپتۇ. دېھقان ئېيىققا:

— ئېيىق دوستۇم، سەن كۆكنى ئالامسەن، يىلتىزىنىدەمۇ؟ ئىختىيارىمىزچە بولسۇن، — دەپتۇ.
ئېيىق بىر ھازا ئويلىنىپ كېتىپ:
— مەن يىلتىزىنى نېمە قىلىمەن، كۆكنى ئالاي، — دەپتۇ.

شۇنداق قىلىپ، ئېيىق بىلەن دېھقان پۈتۈشۈپتۇ. ئېيىق كۆكنى يىغىۋاپتۇ. دېھقان يىلتىزىنى كولاپ، ھەر يوغان ياڭ-يۇلارنى يىغىۋاپتۇ. بۇنى كۆرگەن ئېيىق ئۆزىنىڭ يېڭىلىگەن-لىكىنى سېزىپ، ئەخمەق بوپتىمەن، بۇنىڭدىن كېيىن ھەر-قانداق نەرسىنىڭ يىلتىزىنى ئالسام بولغۇدەك، دەپ كۆڭلىگە پۈكۈپ قويۇپتۇ.

ئىككىنچى يىلى ئۇلار مەسلىھەتلىشىپ بۇغداي تېرىپتۇ. بۇغداي راسا پىشقاندىن كېيىن دېھقان ئېيىقتىن:
— بۇ يىل قانداق قىلىسەن؟ كۆكنى ئالامسەن، يىلتىدە-زىنىمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ياغاچ قازاندا ئاش بىر قېتىم پىشىدۇ. بۇلتۇر زىيان تارتتىم. بۇ يىل كۆكنى سەن ئال، مەن يىلتىزنى ئالمەن، — دەپتۇ ئېيىق.

— يەنە زىيان تارتىپ قالساڭچۇ؟ — دەپتۇ دېھقان.
— ياق، نېمە بولسىمۇ يىلتىزنى ئالمەن! — دەپتۇ ئېيىق سۆزىدە چىڭ تۇرۇپ.

شۇنداق قىلىپ، دېھقان بۇغداينى راسا ئورۇپ، خامان قىلغاندىن كېيىن قىپقىزىل بۇغداينى ئېلىپ، ئاپئاق نانلارنى يېقىپ يەپتۇ. ئېيىق بولسا يىلتىزنى ئېلىپ يەنە داغدا قاپتۇ. بەزى زىرائەتلەر كۆكىدىن، بەزى زىرائەتلەر يىلتىزدىن ھوسۇل بېرىدىغانلىقىنى بىلمىگەن ئېيىق قارىغۇلارچە ئاغزىغا كەلگەننى جۆيلۈپ زىيان تارتىپتۇ.

قودوق عچدکی یاقا

سۈيى لەش بىلەن تولغان بىر كونا قۇدۇقتا بىر پاقا ياشايدىكەن. بۇ قۇدۇقتىن كارۋانلار بىرنەچچە يىلدا بىرەر قېتىم سۇ ئالمىسا، ھېچكىممۇ سۇ ئالغىلى كەلمەيدىكەن. شۇنداقلىقىغا قارىماي پاقا ناھايىتى ھاكاۋۇرلۇق بىلەن: «دۇن-يادا مۇنداق ئېسىل قۇدۇق يوق، مەن قالتىس يەردە ياشاۋاتىمەن!» دەپ، ئۆزى بىلەن ئۆزى ماختىنىدىكەن. بىر كۈنى قۇدۇقنىڭ بېشىغا بىر كاككۇك كېلىپ:

— سالام، پاقجان ! قانداق ئەھۋالدا؟ — دەيتۇ.

— ئەھۋالىم ناھايىتى ياخشى، — دەپتۇ پاقا پەخىرلىنىپ.

— بۇ ئەسكى قۇدۇقنىڭ ئىچىدە ئۆمرۈڭنى ئۆتكۈزمەي سىرتقا چىقساڭ، تالا - تۈزنى كۆرسەڭ بولمامدۇ؟ — دەپتۇ كاككۇك.

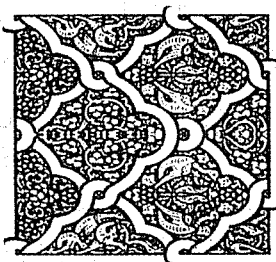
— ئەخمىق ئىكەنسەن، كاككۇك، — دەپتۇ پاقا كۈلۈپ كېتىپ، — بۇ قۇدۇقنىڭ ئىچىنى سەن كۆرۈپ باقمىدىڭ، دۇنيادا مۇنداق گۈزەل، مۇنداق يېقىملىق جاي يوق، بۇ يەرنى تاشلاپ نەگە بارايتىم؟

كاككوك بۇ ئەخمەق پاقنى زاغلىق قىلىپ كېتىپ قاپتۇ.
كۈنلەردىن بىر كۈنى بۇ يەرگە كېلىپ قالغان كارۋانلار
ئاتلىرىنى سۇغىرىش ئۈچۈن قۇدۇققا چېلەكلىرىنى ساپتۇ.

پاقا دىققەتسىزلىكتىن چېلەكتىكى سۇ بىلەن قۇدۇقنىڭ ئۈس-
تىگە چىقىپ قاپتۇ. كارۋان پاقىنى چېلەكتىن ئېلىپ نېرى
تاشلىۋېتىپتۇ. پاقا ئەتراپىغا قاراپ ھەيۋەتلىك ئېگىز تاغلار-
نى، سۈزۈك، پايانسىز ئاسماندا ئۇچۇشۇپ يۈرگەن ئۇچار
قۇشلارنى، ياپيېشىل ئوتلاقلاردا ياشاۋاتقان قوي، يىلقلارنى
كۆرۈپ ھەيرانۇ ھەس بولۇپ تۇرۇپ قاپتۇ. بىردەمدىن كېيىن
ئۇ ھوشىنى يىغىپ مېڭىپتۇ، ئۇزاق مېڭىپ بۈك - باراقسان-
لىق بىر باغقا كىرىپ كەپتۇ - دە، ئەنجۈر، ئانار، ئالما دې-
گەندەك خىلمۇخىل مېۋىلەرنىڭ ساڭگىلىشىپ تۇرۇپ كەتكەن-
لىكىنى كۆرۈپ ئاغزىنى ئېچىپلا قاپتۇ. پاقىنىڭ گاڭگىراپ
تۇرۇپ قالغانلىقىنى كۆرگەن ھېلىقى كاككۇك كېلىپ:

— ئاغىنە، نېمە كۆرۈۋاتىسەن، ئاغزىڭ ئېچىلىپلا قاپتۇ-
خۇ؟ — دەپتۇ.

— دۇنياغا بۈگۈنلا تۆرەلدىم، ئاداش. مەن قۇدۇقتىن
سىرتقا چىقىپ باقماي مۇنداق گۈزەللىكنىڭ بارلىقىنى بىل-
مەپتىمەن، ئىست، ئۆتۈپ كەتكەن ئۆمرۈم! — دەپتۇ پاقا
خىجىل بولۇپ.

توشقانداق مەخسەتلىك

توشقان ئەزەلدىن ئۆزىنىڭ قۇلىقىنى ناھايىتى چىرايلىق دەپ يۈرىدىكەن. بىر كۈنى توشقان ئاپتاپتا ئويناپ يۈرۈپ ئۇش- تۇمتۇت ئۆز كۆلەڭگىسىنى كۆرۈپ قاپتۇ - دە، «سالپاڭ قۇلاق ئاجايىپلا سەت بىر ھايۋانغۇ بۇ!» دەپ ئۈرۈكۈپ كېتىپ قې- چىپتۇ. قورققانسېرى «سالپاڭ قۇلاق ئاجايىپ ھايۋان» مۇ تەڭلا كېلىۋاتقۇدەك. توشقان توختىماي قېچىۋېرىپتۇ، ئاخىر ھالىدىن كېتىپ، بىر دەرەخنىڭ سايىسىگە كېلىپ ئۆزىنى تاشلاپ يې- تىپتۇ، ئەتراپىغا ئاستا كۆز يۈگۈرتكەنكەن، ھېلىقى قوغلاپ كېلىۋاتقان «سالپاڭ قۇلاق ئاجايىپ ھايۋان» ھېچ يەردە كۆرۈن- مەپتۇ. توشقان خۇشال بولۇپ كېتىپ،

ئەركىن بىر نەپەس ئاپتۇ - دە:

«ھېلىمۇ ياخشى، يۈگۈرۈك بو-

لۇپ قالغىنىم، ئەگەر يۈگۈرەلمەيدىغان

بولسام، «سالپاڭ قۇلاق ئاجا-

يىپ ھايۋان، مېنى تۇتۇۋې-

لىپ، ئاللىقاچان يەۋەتكەن

بولاتتى، مەن ھەقىقەتەن با-

تۇر ئىكەنمەن!» دەپ ماختى-

نىپتۇ.

ئەقىللىق پاقا

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا، ياز بىلەن كۈز ئارىسىدا مۇنداق بىر ئىش بولۇپتۇ:

بىر كۆلدە ئۇزۇن زامانلارغىچە نۇرغۇن پاقىلار ياشاپ، شۇ كۆلدە كۆپىيىپ، شۇ كۆلدە ئاخشاملىرى نەغمە - ناۋا قىلىپ، مەشرەپ ئويناپ ئۆتكەنىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە پاقىلاردىن بىر تەچچىسى كۆرەڭلەپ:

— مۇشۇنداقمۇ سېسىق كۆلدە ياشامدۇق، ئاغىنىلەر؟ پاكىز، سۈزۈك سۈيى بار كۆلگە كۆچۈپ كېتەيلى! — دەپ چۇقان كۆتۈرۈپتۇ. بەزى پاقىلار ئۇلارغا قوشۇلۇپ، گويا كۆلنىڭ سېسىقلىقىنى ئەمدىلا سەزگەندەك يىرگىنىپ، ئېغىز - بۇرۇنلىرىنى ئېتىشىۋاپتۇ، بىرمۇنچىلىرى كېيىنلىكىنى ئويلاپ، ئارىسالدى بولۇپ قايتۇ، بەزىلىرى كۆچمىز دەپتۇ، بەزىلىرى كۆچمەيمىز دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن كۆچمىز دېگۈچىلەر بىلەن كۆچمەيمىز دېگۈچىلەر ئوتتۇرىسىدا تالاش - تارتىش يۈز بېرىپتۇ. پاقىلار ئىككى گۇرۇھقا بۆلۈنۈپ قايتۇ. بۇ كۆلدە بىر قېرى پاقا بار ئىكەن، ئۇ پاقىلارنىڭ تالاش - تارتىشلىرىنى ئاڭلاپ، ئىشنىڭ ئاخىرىنى كۆزىتىپ خېلىغىچە لام - جىم دېمەپتۇ. پاقىلار بىر يەرگە كېلەلمەي، ئاخىر بۇ قېرى پاقىنىڭ ئالدىغا مەسلىھەت سوراپ كەپتۇ.

— سىلەر خۇش پۇراقلىق، سۈيى سۈزۈك يېڭى كۆلگە كۆچ-
مەكچىمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ قېرى پاقا كۆچىمىز دېگۈچىلەردىن.
— ھەئە.

— سىلەرچە ھازىر بۇ كۆلىمىز سېسىپ، تۇرغىلى بول-
مايدىغان بولۇپ قاپتىمۇ؟
— شۇنداق بولۇپ قالدى.

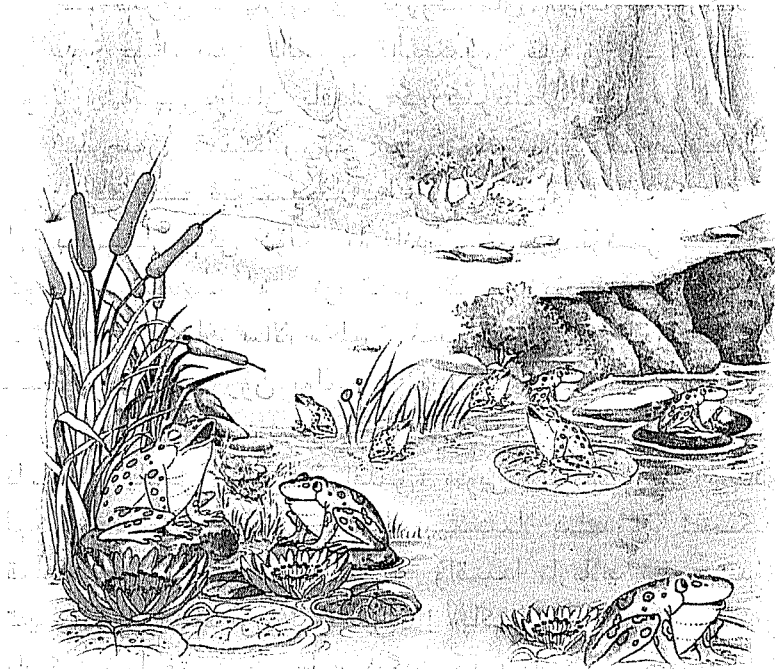
— سىلەر كۆچىمىز دېگەن كۆل بۇنىڭدىن ياخشىمىكەن؟
— ئەلۋەتتە ياخشى — دە !

— يېڭى كۆلگە كۆچكەندىن كېيىن ئوزۇقلانماستىلەر،
قانداق؟

— قىزىق گەپ بولدى، ئوزۇقلانماي ھايات كەچۈرگىلى
بولامدۇ؟ بوۋا، سەن ئالچىپ قالىڭمۇ، قانداق؟ — دېيىشىپ-
تۇ كۆچمەكچى بولغان پاقىلار كوركرىشىپ.

— سەۋر قىلىڭلار، — دەپ چۈشەندۈرۈشكە باشلاپتۇ
قېرى پاقا، — ئېيتقىنىڭلاردەك ئوزۇقلانماي ھايات كەچۈرگە-
لى بولمىسا، يېڭى كۆلگە بارغاندىن كېيىن ئۇنىمۇ ئىككى
كۈندىلا سېستىسىلەر. ئۇنىڭدىن كېيىن بۇ يەردىنمۇ كۆچ-
مىز، دەپ چۇقان سالارسىلەر؟ گەپ ئۆزىمىزدە، ئۆزىمىز سې-
سىق بولساق، ھۇرۇن بولساق، ئۇ يەردىنمۇ ئوڭايلا سېستى-
مىز. ئاتا — بوۋىلىرىمىز بۇ يەرنى ماكان قىلغاندا، بۇ كۆلمۇ
ناھايىتى پاكىز، خۇش پۇراقلىق، سۈيى سۈپسۈزۈك ئىدى.
لېكىن، بىز ھۇرۇنلۇق قىلىپ يېيىشنىلا بىلىدۇق، ئەمگەك
قىلىمدۇق، كۆلىمىزنى ۋاقتى — ۋاقتىدا تازىلاپ تۇرمىدۇق.
ئەيىب كۆلدە ئەمەس، ئۆزىمىزدە ! «پاكىزلىقتىن ھەسەل،
پاسكىنىچىلىقتىن كېسەل» دېگەن گەپ بار. بۇ يەردىن كۆ-
چىمىز دېگۈچە، بەلىنى چىڭ باغلاپ، سېسىقچىلىقنى تازىلى-
ساق، بۇ كۆلمۇ ھېچقانداق كۆلدىن قېلىشمايدۇغۇ؟ !

كۆچمىز دېگەنلەر قېرى پاقىنىڭ بۇ ئورۇنلۇق سۆزىنى
ئاڭلىغاندىن كېيىن خىجىل بولۇپ، جىم بولۇشۇپ قاپتۇ. ئا-
خىر ھەممە پاقىلار بىرلىشىپ كۆل تازىلاشقا باشلاپتۇ. شۇنىڭ
بىلەن بۇ كۆل شۇنداق چىرايلىق، خۇش پۇراقلىق، سۈيى
سۈزۈك كۆلگە ئايلىنىپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ ھەممىسى قېرى
پاقدىن مەمنۇن بولۇپ، ئۇنى «ئەقىللىق پاقا» دېيىشىدىغان
بولۇپتۇ.

پالتا سېپى

كۈنلەرنىڭ بىرىدە تاغدىكى ئورمانلار ئۆز پادىشاھىغا
ئەرز ئېيتىپ كەپتۇ:

— داد، پادىشاھىئالەم! ئىشىمىز چاتاق بولدى!
بىزنى قېرى - ياش دېمەي، قىلچە رەھىم - شەپقەت قىلماي
خالغانچە كېسىپ ۋەيران قىلىشۋاتىدۇ!

— كىم ئىكەن ئۇ بىزنى خالغانچە كېسىپ ۋەيران قىل-
لىۋاتقان؟ — دەپ سورايتۇ پادىشاھ ھەيران بولۇپ.

— يېقىندىن بۇيان پالتا دەيدىغان بىرنەمە پەيدا بولۇپ
قالدى، بىزنى شۇ كېسىۋاتىدۇ.

— پالتا دېدىڭلارمۇ؟ — پادىشاھ بىر ئاز خيالغا چۆكۈپ
سورايتۇ، — پالتا دېگەن قانداق نېمەكەن ئۇ؟

— تۆمۈردىن ياسالغان، ناھايىتى ئۆتكۈر بىر قورال ئىكەن.

— پالتىنىڭ تەپ تارتماي بىزنى كېسىدىغان جېنى ئۇد-

مىكەن؟ ئۇنى ئوبدانراق كۆزىتىپ باقتىڭلارمۇ؟

— يوقسۇ.

— ئۇنداق بولسا ئوبدانراق تەكشۈرۈپ كېلىڭلار، —

دەپتۇ پادىشاھ كۆپچىلىككە قاراپ، — مېنىڭچە، تۆمۈر ئۆزى

يالغۇز بىزنى بۇنداق خالغانچە كېسىپ ۋەيران قىلالمايدۇ.

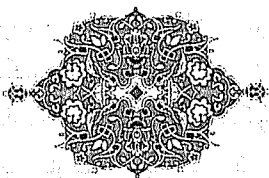
بەلكىم ئۆز ئىچىمىزدىن ئۇنىڭغا ياردەم بېرىۋاتقانلار بولۇشى

ئېھتىمالغا ناھايىتى يېقىن.

ئورمانلار قايتىپ كېتىپ پالتىنى ئوبدان كۆزىتىشكە باشلاپتۇ. قارىسا ئۇنىڭ سېپى ياغاچ ئىكەن. ئۇلار بۇ ئەھۋال-دىن چۆچۈپ كېتىپ، ئالدىراپ پادىشاھقا يەنە خەۋەر قىلىپ كەپتۇ.

— ئەي، پادىشاھ ئالىيلىرى، پالتا دېگەن بۇ نېمىنىڭ سېپى ياغاچ ئىكەن !

— دېمىدىمۇ ! — دەپتۇ پادىشاھ، — ئۆزىمىز ئۇنىڭغا ساپ بولۇپ بەرمىسەك، ئۇ ھېچنېمە قىلالمايتتى. ئەيب ئۆ-زىمىزدە. بىلىپ قويۇڭلار، «يېغا ياندىن كېلەر، بالا قې-رىنداشتىن» دېگەن مۇشۇ !
ئورمانلار باشلىرىنى تۆۋەن سېلىپ جىم تۇرۇشۇپ قاپتۇ.

تادان تۈلكە

كۈنلەرنىڭ بىرىدە بىرنەچچە كۈن ئاچ قالغان بىر تۈلكە ئوزۇق ئىزدەپ مېڭىپتۇ. ئۇ مېڭىپتۇ - مېڭىپتۇ، خېلى يىراق بىر چۆلگە كېلىپ قاپتۇ، قارىسا، بىر تاشنىڭ يېنىدا قازاندەك بىر قۇيرۇق ماي تۇرۇپتۇ. مۇنداق ئوبدان قۇيرۇق مايى كۆرۈپ تۈلكىنىڭ شۆلگەيلىرى ئېقىپتۇ. ئۇ يېمەكچى بولۇپ، مايىنىڭ يېنىغا كەپتۇ، لېكىن تادانلىق قىلىپ بىر-دىنلا توختاپتۇ - دە، بۇ مايىنى بىرەر يولۇچى چۈشۈرۈپ قويدىغانمىدۇ؟ ئەگەر چۈشۈرۈپ قويغان بولسا، يولنىڭ ئوتتۇرىسىدا تۇرغان بولاتتى، ئەجەب بۇ تاشنىڭ يېنىدا بىر ئەپلىك جايدا تۇرۇپتۇغۇ؟ بۇ يەردە چوقۇم بىر گەپ بار، بىردەم نەپ-سىمنى يىغىپ يېمەي تۇراي، دەپ ئويلاپتۇ ۋە يېقىنلا يەردىكى بىر دەرەخلىكنىڭ ئارىسىغا كىرىپ، مايدىن كۆزنى ئۈزمەي ماراپ يېتىپتۇ. شۇ ئەسنادا قايماقتىندۇر بىر ئاچ كۆز بۆرە يېتىپ كېلىپ:

— ئوھۇي، دوستۇم تۈلكىجان، بۇ يەردە نېمە قىلىپ يا-تىسەن؟ — دەپ سوراپتۇ.

بۆرىنىڭ تۇرقىدىن تازىمۇ ئاچ قالغانلىقىنى پەملىگەن تادان تۈلكە چاندۇرماي:

— كېلىڭ، بۆرىكا، قورسىقىم بەكمۇ تويۇپ كېتىپتۇ،

زادىلا ماڭالمىي قالدىم، — دەپتۇ.

— نېمە يەپ شۇنچە تويۇپ كەتتىڭ؟ — ئالدىراپ سوراپ.
تۇ بۆرە ھەيران بولۇپ.

تۈلكە تاشنىڭ يېنىدىكى قۇيرۇق مايىنى ئىشارەت قىلىپ
تۇرۇپ سۆزلەپ كېتىپتۇ:

— ئاۋۇ مايىنى كۆرمىدىڭىزمۇ؟ قانداق ئەخمەق يولۇچى
تاشلاپ كەتتىكىن؟ ئۈچ — تۆت قوينىڭ قۇيرۇقى ئىكەن، ئېچىر.
قاپ كەتكەنلىكىمدىن يەۋېرىپتىمەن. ئەنە، يەنە بىرمۇنچىسى ئې.
شىپ قالدى.

— ئۇنداق بولسا قالغىنىنى مەن يەۋېتەي! —
شۆلگەيلىرى ئېقىپ كەتكەن بۆرە نېرى — بېرىسىنى
سۈرۈشتۈرمەيلا قۇيرۇق مايغا ئۆزىنى ئېتىپتۇ، لېكىن
«تارس» قىلغان ئاۋاز بىلەن تەڭ بۆرە بىردىنلا چىرقىراپ يە.
قىلىپتۇ — دە، جان تالىشىشقا باشلاپتۇ.
تادان تۈلكە ئۆز ئەقلىدىن مەمنۇن بولۇپ كۈلۈپ قويۇپ.
تۇ ۋە جان تالىشىۋاتقان بۆرىنىڭ ئالدىغا بېرىپ:

قارىنىم ئاچ تۇرۇپ مەن يېمەسمىدىم باشتا،
بىر بالاسى بولمىسا، قۇيرۇق تۇرامدۇ تاشتا.

دەپتۇ — دە، قاپقاندىن قاڭقىپ چىققان قۇيرۇق مايىنى مەززە
قىلىپ يېيىشكە باشلاپتۇ.

پاقا بىلەن چايان

كۈنلەرنىڭ بىرىدە پاقا بىلەن چايان دوست بوپتۇ. ئۇلار يولدا كېتىۋېتىپ، بىر دەرياغا دۇچ كەپتۇ.

— دەريادىن قانداق ئۆتمەن؟ — دەپتۇ چايان.

— مەن تۇرغان يەردە نېمىدىن غەم يەيسەن؟ — دەپتۇ پاقا، — ماڭا ھاپاش بول، ئۆتكۈزۈپ قويىمەن.

چايان پاقىغا ھاپاش بوپتۇ. پاقا سۇغا كىرىپ ئۈزۈشكە باشلاپتۇ. دەريانىڭ ئوتتۇرىغا كەلگەندە چايان توساتتىن دوستى پاقىغا «تارس» قىلىپ نەشتەر ئۇرۇپتۇ.

— ئاغىنە، بۇ نېمە قىلغىنىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ چايان.

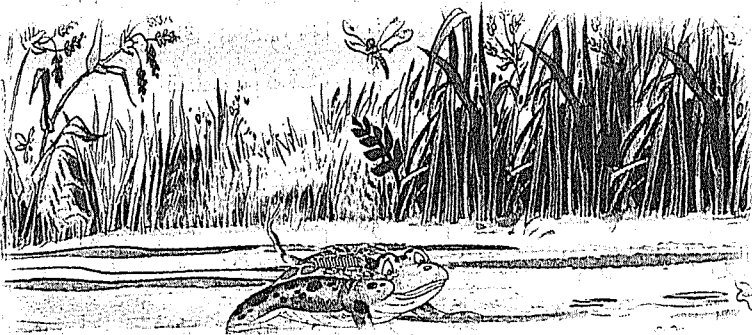
دىن پاقا خاپا بولۇپ.

— ھېچنېمە قىلىمىدىم، دوستۇم، بۇ مېنىڭ ئادىتىم، بىر نەرسىگە يېقىنلاشقاندىن كېيىن چاقىمىسام زادىلا تۇرالمايمەن! — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ چايان.

قاتتىق غەزەپلەنگەن پاقا: «خەپ توختا!» دەپتۇ ئىچىدە ۋە بىر ئازدىن كېيىن ئاستا - ئاستا سۇغا چۆكۈشكە باشلاپتۇ. قورقۇپ كەتكەن چايان ئالدىراپ - تېنەپ ۋارقىراشقا باشلاپتۇ:

— ۋايىجان، نېمە قىلىۋاتىسەن، دوستۇم؟! سۇدا تۇنجۇ - قۇپ ئۆلىدىغان بولدۇمغۇ!

— ۋارقىرما، ئاغىنە، سۇغا چۆكۈشمۇ مېنىڭ ئادىتىم.
سۇنى كۆرسەم يايىراپ كېتىمەن، بىر چۈمۈلۈۋالمىسام، پۇخا-
دىن چىقمايمەن! — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ پاقا. ۋە راستتىنلا
سۇغا چۆكۈپتۇ. چاپان تۇنجۇقۇپ ئۆلۈپتۇ.

شاتۇتى بىلەن بۇلبۇل

شاتۇتى دۇنيادا مېنىڭدەك سايرايدىغان قۇش يوق، دەپ مەغرۇرلىنىپ، كۈن بويى سايراۋېرىپتۇ. ئۇنىڭ توختىماي سايراۋېرىشىدىن بىزار بولغان ئۆي ئىگىسى ئۇنى ھويلىدىن باغقا ئاچىقىپ قويۇپتۇ. شاتۇتى ئۆي ئىگىسىنىڭ بۇ ئىشىدىن ناھايىتى خاپا بوپتۇ. شۇ ئارىدا بىر بۇلبۇل شاتۇتنى كۆرۈپ باقماقچى بولۇپ، ئۇنىڭ يېنىغا كەلگەنكەن، شاتۇتى ئۇنىڭغا ھال ئېيتىشقا باشلاپتۇ.

— دوستۇم بۇلبۇل، — دەپتۇ شاتۇتى ئۇلۇغ — كىچىك تىنچ قىلىپ قويۇپ، — ئاڭلىسام، سەن ناھايىتى ئۇستا ناخشىچى ئىكەنسەن، كىشىلەر سېنىڭ سايرىشىڭنى بەكمۇ ياقتۇرىدۇ. كەن. مەنمۇ سايراشتا ھەر ھالدا سېنىڭدىن قېلىشمايمەن. ئەپسۇسكى، مېنىڭ ئىگەم تولىراق سايراپ قويساملا، ماڭا قاراپ ئالىيدۇ ياكى مۇشۇنداق باغقا ئاچىقۇۋېتىدۇ. ئېيتقىنا، دوستۇم بۇلبۇل، ئىگەم نېمە ئۈچۈن شۇنداق قىلىدۇ؟ ئەگەر مېنىڭ سايرىشىمدا يېتەرسىز جايلار بولسا، سەن ماڭا ياردەم قىلغىن، قانداق دەيسەن؟

— بولىدۇ، قېنى سايراپ باققىن، ئاڭلاپ باقاي، — دەپ-تۇ بۇلبۇل. شاتۇتى ئۆزىنىڭ بارلىق ھۈنرىنى كۆرسىتىشكە باشلاپ-

تۇ: خورازنى دوراپ سوزۇپ چىلاپتۇ، مېكىياننى دوراپ قا-
قىلداپتۇ، ئىتنى دوراپ ھاۋشىپتۇ، مۈشۈكنى دوراپ مە-
ياۋلاپتۇ... يەنە نۇرغۇن نەرسىلەرنى دوراپ، بىلىدىغىنىنىڭ
ھەممىسىنى ئېيتىپ بويىتۇ.

— قانداق! — دەپتۇ شاتۇتى ماختىنىپ، — ئۆمرۈڭدە
مۇشۇنداق خىلمۇخىل ناخشىلارنى ئاڭلاپ باققانمىدىڭ؟

— باياتىن بېرى سەن ئېيتقانلارنىڭ ھەممىسى دائىم مەن
ئاڭلاپ يۈرگەن باشقىلارنىڭ ناخشىلىرىغۇ؟ باشقىلارنىڭكىنى
دورماي، ئۆز ناخشاڭنى ئېيتىپ باققىن، ئاڭلاپ باقاي، —
دەپتۇ بۇلبۇل.

شاتۇتى بۇلبۇلنىڭ ماختىمايۋاتقانلىقىغا ھەيران بولۇپ، بىر
پەس جىم بولۇپ قاپتۇ. — دە، تېخىمۇ ئاۋازلىق سايىراشقا باشلاپتۇ،
لېكىن ئۇ يەنىلا ئىتنى، مۈشۈكنى، قاغىنى، ھۆپۈپنى دوراپتۇ.

— چاتاق مۇشۇ يەردە ئىكەن، — دەپتۇ بۇلبۇل رەنجىپ، —
سېنىڭ ئۆز ناخشاڭ يوق ئىكەن، ھەرقانچە چىرايلىق سايىرىدىم
دېگىنىڭ بىلەنمۇ پەقەت باشقىلارنىڭ ناخشىسىنى دورايدىكەن.

سەن. توغرا، بەزى قۇشلار ئانچە چىرايلىق سايىريالمايدۇ، لېكىن
ئۇ باشقىلارنى دورماي ئۆزىگە خاس ئاھاڭ بىلەن ئۆز مۇھەببەت-
تىنى، خۇشاللىقىنى، غەم — قايغۇسىنى ئىپادىلەيدۇ، شۇنىڭ

ئۈچۈنمۇ ئادەملەر ئۇنى ناخشا دەپ بىلىپ ئاڭلايدۇ. سەن بول-
ساڭ باشقىلارنىلا دورايدىكەنسەن. ئىگەڭنىڭ سەندىن زېرىكىدە-

نسىمۇ شۇ. مېنىڭچە، سەن ئۆز ناخشاڭنى ئېيتىشنى ئۈگەنگىن،

شۇ چاغدىلا كىشىلەرنىڭ دىققىتىنى قوزغىيالايسەن. بىراق، —

بۇلبۇل نېمىنىدۇ ئويلاپ كېتىپ، بېشىنى چايقاپ قويۇپ سۆزىنى

داۋاملاشتۇرۇپتۇ، — سەن ئۇزاق ۋاقىتتىن بۇيان باشقىلارنى دوراپ

ئادەتلىنىپ كەتكەنلىكىڭ ئۈچۈن ئۆز ھېسسىياتىڭنى ئىپادىلەپ

بېرەلمىگۈدەك ئۆز ناخشاڭنى تېپىۋېلىشىڭمۇ قىيىن!...

تۆمۈرچىنىڭ جاۋابى

بۇرۇنقى زاماندا بىر زالىم پادىشاھ ئۆتكەنكەن. ئۇ ھامان قول ئاستىدىكىلەردىن مۆمىن بولۇشنى، ئۆزىگە ئۇچراشقاندا، قول قوۋۇشتۇرۇپ، ئۇن - تىنسىز يەرگە قاراپ تۇرۇشنى تە - لەپ قىلىدىكەن، بۇنداق قىلمىغۇچىلارنى دەرھال سوراققا تار - تىپ جازالايدىكەن.

پادىشاھ بىر كۈنى بازارنى ئارىلاپ، تۆمۈرچىلىك بازىرىغا بېرىپ قاپتۇ، بۇ يەردىكى جاراڭ - جۇرۇڭ پادىشاھنىڭ غەزد - پىنى قوزغايتتۇ. پادىشاھ يېنىدىكىلەردىن:

— بۇ نېمە غوۋغا؟ — دەپ سوراپتۇ.
— تەقىسىر، تۆمۈرچىلەردىن سوراڭ، — دەپتۇ بىرى. پا - دىشاھ دەرغەزەپ بولۇپ، قىلىچ يالىڭاچلاپ، بىر ياشانغان تۆ - مۈرچىنىڭ دۈكىنى ئالدىغا دېۋەيلەپ كېلىپ:
— جاراڭ - جۇرۇڭنى توختات! — دەپ بۇيرۇق چۈشۈ - رۈپتۇ. تۆمۈرچى بولسا ئۇرۇشنى توختىتىپتۇ.

— نېمە ئۈچۈن جىملىقنى بۇزۇپ غوۋغا قىلىسەن؟
— پادىشاھىم، بۇ ئاتا كەسىپىم ئىدى، مەن شۇنىڭ بى - لەن ھايات كەچۈرىمەن. جاراڭ - جۇرۇڭ قىلىپ غوۋغا چى - قارغىنى تۆمۈر، جاۋابىنى تۆمۈردىن سورىسىلا، تەقىسىر، — دەپتۇ تۆمۈرچى سالماق ھالدا.

— ھەي تۆمۈر، — دەپتۇ پادشاھ تۆمۈرگە، — نېمە
ئۈچۈن جاراڭ - جۈرۈڭ قىلىپ غوۋغا كۆتۈرسەن؟
تۆمۈرگە دەرھال زۇۋان كىرىپتۇ:
— ئەي پادشاھىئالەم، — دەپتۇ تۆمۈر، — ئۈستۈمدىكى
بازغانمۇ تۆمۈر، ئاستىمدىكى سەندەلمۇ تۆمۈر. ئۆز جىنىسىم
ئارىسىدا مېلىغانلىقىمغا يىغلايمەن.

بۇغا

بىر بۇغا ئۆستەڭگە سۇ ئىچكىلى بېرىپتۇ - دە، يوغان ۋە شاخلاپ كەتكەن مۇڭگۈزنىڭ سايىسىنى كۆرۈپ ناھايىتى زۇقلىنىپتۇ، ئاندىن پۇتىغا قاراپ: «پۈتۈم ئەجەبمۇ سەت ھەم ۋىجىك ئىكەن» دەپ، كۆڭلى غەش بوپتۇ.

شۇ ئەسنادا توساتتىن پەيدا بولغان شىر ئاغزىنى ھاڭدەك ئېچىپ ئۇنىڭغا خىرىس قىپتۇ. قورقۇپ كەتكەن بۇغا جېنىدە - نىڭ بارىچە سايلىققا قاراپ قېچىپتۇ. شىر يېتىشەلمەپتۇ. بۇغا شامالەدەك يۈگۈرۈپ بىر ئورمانلىققا كەلگەندە، ئۇنىڭ شاخلاپ كەتكەن مۇڭگۈزى دەرەخنىڭ شاخ - پۇتاقلىرىغا ئىلىنىپ قېلىپ يۈگۈرەلمەي قاپتۇ. ئاڭغىچە شىر كېلىپ بۇغە - نى تۇتۇۋاپتۇ.

بۇ چاغدا بۇغا ئۆز - ئۆزىنى ئەيىبلەپ: «مەن نېمىدېگەن بىغەرەز - ھە! مەن يارات -

مىغان پۈتۈم جېنىمنى قۇ - تۈلدۈرغانىدى، مەن تەمەننا ئەيلىگەن مۇڭگۈزۈم مېنى بالاغا تىقتى» دەپ ھەسرەت قىپتۇ.

سايىزىشك

كۈنلەردىن بىر كۈنى بىر سودىگەر سەپەر ئۈستىدە ھې-
رىپ قېلىپ ماڭالمىي قالغان بىر ئېشىكىنى يولدا تاشلىۋې-
تىپ كېتىپتۇ. ئېشەك ئۆلەر ھالدا ياتقاندا، بىر ئاق كۆڭۈل
تۈگە كېلىپ قاپتۇ - دە:

— تۇر، ئاغىنە، ئەپتىڭگە قارىغاندا بېشىڭغا ئېغىر كۈن
كەلگەن بىر دەردمەن ئوخشايسەن. ئاۋۇ يەردە ناھايىتى ئوبدان
يايلاق بار. مەن سېنى باشلاپ باراي، بىرنەچچە كۈن تويۇنۇپ
ئوت يېسەڭ، ساقىيىپ قالسەن، — دەپتۇ.

— ماڭالمىمەن، تۈگە ئاكا، — دەپتۇ ئېشەك ئېچىنىش-
لىق ھالدا ئىنجىقلاپ تۇرۇپ، — ماڭا ئەجەل كەلگەن ئوخ-
شايدۇ. ئاھ، قانداق قىلاي! ئوھ، ۋايىجان!...

تۈگىنىڭ ئۇنىڭغا بەكمۇ ئىچى ئاغرىپ كېتىپتۇ. ئۇ قانداق
قىلىسام بولار؟ دەپ ئويلىنىپ تۇرۇپ كېتىپتۇ - دە، ئاخىر:

— ماڭا ھاپاش بولغىن، — دەپتۇ دەرھال تىز چۆكۈپ.
ئېشەك ئاران مىدىرلاپ ئۆزىنى تۈگىنىڭ ئۈستىگە ئار-
تىپتۇ. تۈگە ناھايىتى جاپا بىلەن ئۇزۇن يول بېسىپ ئۇنى
بىر گۈزەل يايلاققا ئەكەپتۇ ۋە سۇنىڭ سۈزۈكىنى، ئوتىنىڭ
ئۈچىنى يېگۈزۈپ ساقايتىپتۇ. ئۇزۇن ئۆتمەي ئېشەك بۇلماق-
تىك سەمرىپ كېتىپتۇ - دە، بىر جايدا تۇرماي، ئۇياقتىن -

بۇياققا سەكرەپ ھاڭراشقا باشلاپتۇ.

— ئاغىنە، قالايىمقان ھاڭراۋەرمىگىن، — دەپ نەسىھەت قىپتۇ تۆگە.

— ھاڭرىسا نېمە بولىدۇ؟ — دەپتۇ ئېشەك.

— بۇ يەردىن كارۋانلار تولا ئۆتىدۇ، ھاڭراۋەرسەڭ، ئو-
نۇڭنى ئاڭلاپ ئۇلار يېتىپ كېلىدۇ — دە، سېنىمۇ، مېنىمۇ
تۇتۇۋالىدۇ، — دەپتۇ تۆگە.

ئېشەك تۆگىنى ئانچە كۆزگە ئىلمايدىغان بولۇپ قالغاچقا،
ئۇنىڭ گېپىگە پەرۋا قىلماي كەچكىچە قالايىمقان ھاڭراۋېرىپتۇ.
— يەنە ھاڭرىغىلى تۇردۇڭمۇ؟ بولمىسا، نېرى كەتكىن! —
دەپتۇ تۆگە.

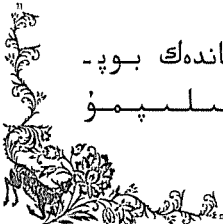
— توقلۇقتىن شوخلۇق چىقىدۇ، ئاغىنە، قورساقتىن
غېمىم يوق. ناخشا ئېيتماي قانداق قىلىمەن! — دەپ،
تېخىمۇ بەكرەك ھاڭراشقا باشلاپتۇ ئېشەك.

دېگەندەك، چوڭ يولدا كېتىۋاتقان ئېشەكچىلەر يېتىپ
كېلىپ، ئېشەك بىلەن تۆگىنى تۇتۇپ كېتىپتۇ ۋە بۇ ئىك-
كىسىگە نۇرغۇن يۈكنى ئارتىپ ھەيدەپ مېڭىپتۇ. كېتىپ بې-
رىپ تۆگە ئەلەم بىلەن:

— سەن ئىپلاسنىڭ كاساپىتىگە كەتتىم، گەپ ئاڭلاپ
ئورۇنسز ھاڭرىمىغان بولساڭ، بۇ ئىش يوق ئىدى، — دەپ
غودۇڭشىپتۇ.

— تولا كاپىشماي ماڭ، — دەپتۇ ئېشەك كۆزلىرىنى ئالايد-
تىپ، — ھېلى بىكار ئۈستۈمدىكى يۈكنى ساڭا ئارتقۇزمەن!
— ئىنساپسىز بولغاندىكىن ئۈنىمۇ قىلارسەن تېخى! —
دەپتۇ تۆگە غەزەپلىنىپ.

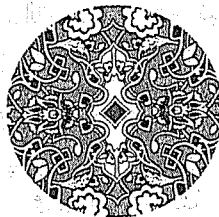
بىردەمدىن كېيىن ئېشەك ئۈشتۈمتۇتلا يىقىلغاندەك بوپ-
تۇ — دە، يولدا يېتىۋاپتۇ. ئېشەكچىلەر ھەرقانچە قىلىپمۇ

ئۇنى تۇرغۇزالمىتۇ، ئاخىر ئۇنىڭ ئۈستىدىكى يۈكنى چۈشۈرۈپ تۆگىگە ئارتىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىنلا ئېشەك ئورنىدىن تۇرۇپ مېڭىپتۇ. تۆگىنىڭ تېخىمۇ ئاچچىقى كېلىپ ئېشەكنى تىللاپتۇ. — تولا تىللاۋەرمە، — دەپتۇ ئېشەك كۈلۈپ، — ھېلى بىز كار تىللىغانغا تويغۇزمەن، ئۆزۈمنىمۇ ئۈستۈڭگە ئارتقۇزمەن! — ئىنساپسىزدىن ھەر بالا كېلىدۇ! — دەپتۇ تۆگە دەرغەزەپ بولۇپ.

ئۇزۇن ئۆتمەيلا ئېشەك يەنە يولدا يېتىۋاپتۇ. كارۋانلار ئېشەكنى يەنە ئورنىدىن تۇرغۇزالمىتۇ، تاشلاپ كېتىشكە كۆزى قىيماپتۇ، ئاخىر ئۇنى تۆگىنىڭ ئۈستىگە ئارتىپتۇ. بۇ ئەھۋال راستتىنلا تۆگىنىڭ ئوغىسىنى قاينىتىۋېتىپتۇ. — ساڭا ئوخشاش ئىنساپسىز ئېشەككە ياخشىلىق قىلغاننىڭ سازايى، — دەپتۇ تۆگە غەزەپتىن تىترەپ.

— تولا كاپىشماي ماڭ، ئۇزۇن ئەخمەق، — دەپتۇ ئېشەك ئۇنى تېخىمۇ مەسخىرە قىلىپ، — ماڭا ياخشىلىق قىلغىن دەپ سېنى چاقىرىپ كەلمىدىم. ئۆزۈڭ كېلىپ مېنى ھاپاش قىلىدىڭمۇ؟ ھازىرمۇ غىڭ قىلماي مېڭىۋەر! تۆگە ئېغىر ئۆھ تارتىپ: «ئۆزۈم تاپقان بالاغا، نەگە باراي دەۋاغا، دېگەن مۇشۇ ئەمەسمۇ؟» دەپ ئەلەم بىلەن پىچىرلاپتۇ.

شىرىلمەن تۇرنا

شىر بېلىقچىنىڭ تۇتۇپ قويغان بېلىقلىرىنى ئوغرىلاپ
ئاج كۆزلۈك بىلەن ئالدىراپ يېگەنكەن، بېلىقنىڭ قىلىتىرىقى
كېكىردىكىگە سانجىلىپ قايتۇ يا يۇتالماپتۇ، يا چىقىرىۋېتەل-
مەپتۇ. بارغانسېرى كېكىردىكى ئاغرىپ، ئاغزىدىن قان چى-
قىشقا باشلاپتۇ. ئۇ ئاخىر بولالماي دوختۇر ئىزدەپ ئۇياقتىن -
بۇياققا چېپىشقا باشلاپتۇ. يولدا بىر تۇرنا ئۇچراپتۇ. شىر ئۇ-
نىڭغا يېلىنىپ:

— تۇرنا ئۇكام، مالال كۆرمەي، كېسىلىمنى داۋالاپ قوي-
ساڭ، بۇ ياخشىلىقنى ئۆمۈرۋايەت ئۈنۈمىمەن، — دەپتۇ.

— تەقسىر، — دەپتۇ تۇرنا ھەم ھەيران بولۇپ، ھەم
قورقۇپ، — مەن ھېچقاچان بىرەر كېسەل داۋالاپ باققان ئە-
مەس، تېۋىپلىقتىن قىلچە خەۋىرىم يوق !

— ئۇكام، مېنىڭ بۇ كېسىلىمنى چوقۇم سەن داۋال-
يالايسەن، باشقىلارنىڭ قولىدىن كەلمەيدۇ. مەندىن ياردىمىڭنى
ئايىمىغىن، — دەپ بىچارىلەرچە يالۋۇرۇشقا باشلاپتۇ شىر.

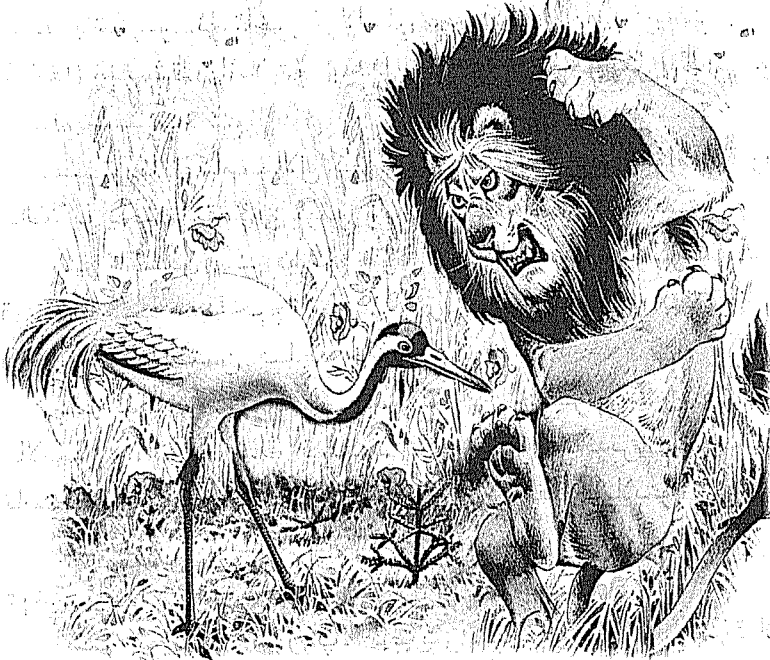
— خوش، ئۇنداق بولسا، نېمە كېسەل بولۇپ قالدىلا،
قېنى ئاڭلاپ باقاي، — دەپتۇ تۇرنا ئىلاجسىز.

شىر بويىنىنى سوزۇپ، ئاغزىنى ئېچىپ تۇرۇپ دۇدۇقلاپ
سۆزلەشكە باشلاپتۇ:

— مانا، قاراپ باق، بېلىقنىڭ قىلىتىرىقى كېكىردىكىمگە سانجىلىپ بەك ئازابلان كەتتى. ئۇزۇن تۇمشۇقۇڭنى تىقىپلا ئېلىۋەتسەڭ بولىدۇ.

تۇرنا شىرنىڭ ئاغزىغا تۇمشۇقۇنى تىقىشتىن قورقسىمۇ، ئىلاجىسىز رازى بوپتۇ — دە، ناھايىتى تەستە قىلىتىرىقى ئاپ-تۈ. شىر ئىركىن نەپەس ئاپتۇ ۋە تىلى بىلەن كالىپۇكلىرىنى يالاپ، خېلى ئارام تاپقاندەك بوپتۇ.

— تۇرنا ئۇكام، رەھمەت ساڭا. ئەمدى ياردەم قىلغاندىكىن ئاخىرغىچە قىلغىن، سەندىن يەنە بىر ياردەم سورايمەن. سەنمۇ كۆردۈڭ، كېكىردىكىمگە قىلىتىرىق تۇرۇۋېلىپ، بىر نەرسە يې-مىگىلى ئىككى كۈن بولدى، قورسىقىمنى تويغۇزۇپ قويساڭ...
— شىر ئاكا، — دەپتۇ تۇرنا چۆچۈپ كېتىپ، — مەن

سىلىنىڭ قورساقلىرىنى قانداق تويغۇزمەن؟ كېسەللىرىنى ساقايتىپ قويدۇمغۇ! سىلى يەنە...

— تولا كاپشما! — شر بىردىنلا شالىنى چېچىپ ۋارقىراشقا باشلاپتۇ، — بايا تېخى گەپ قىلمىسام، مەينەت تۇمشۇقۇڭنى ئاغزىمغا تىقىۋاتىسەن! بۇنىڭدىنمۇ چوڭ ھاقارەت بولامدۇ! خاتىرەڭنى جەم قىل، مەن سېنى يېمەي قويمايمەن!

— شر ئاكا، ئۇنداق قىلمىسلا، — دەپتۇ تۇرنا دىر - دىر تىترەپ، — ئۆزلىرى كېسىلىمنى داۋالاپ قوي، دېگەندى - كىن تۇمشۇقۇمنى تىقتىمغۇ؟

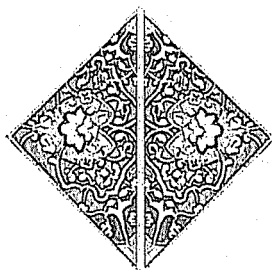
شر تاقىتى تاق بولۇپ:

— قۇرۇق گېپىڭنى قوي! كېسىلىمنى داۋالايمەن دەپ جېنىمنى قىيىنىدىڭ، ئاغزىمدىن بىرمۇنچە قان ئاققۇزدۇڭ، بۇ جىنايتىڭدىن قېچىپ قۇتۇلالمايسەن!

تۇرنا يەنە بىرىنچە دېمەكچى بولۇپ تۇرۇشقا شر بىرلا ئېتىلىپتۇ - دە، تۇرنىنى تۇتۇۋېلىپ:

— سېنىڭ بىلەن سۆزلىشىۋېرىشكە نەدە ۋاقتىم! قور - سىقىمنىمۇ ئاچۇرۇۋەتتىڭ! — دەپتۇ ۋە رەھىمسىزلىك بىلەن تۇرنىنى يەۋېتىپتۇ.

شۇنىڭدىن كېيىن «ۋاپاغا جاپا» دېگەن گەپ پەيدا بولغانىكەن.

ئۇيغۇر تىلى ئىلىمى

ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئۇيغۇر تىلىدا، زامانلارنىڭ زامانىسىدا، زامانە زورنىڭ ئىكەن، تاماشا كورنىڭ ئىكەن، يولۋاس سوراقچىكەن، بورە قاراقچىكەن، تۈلكە يالاقچىكەن.

شۇ زامانلارنىڭ بىر جاڭگىلىدا يولۋاس پادىشاھ ئالدىغا ئۇچرىغان ھايۋان - جانىۋارلارنى يەپ، جاڭگالغا ناھايىتى ئەندىشە سېلىۋەرگەندىن كېيىن، باشقا ھايۋان - جانىۋارلار مەسلىھەتكە كېلىپ، يولۋاسنىڭ ئالدىغا ۋەكىل ئەۋەتىپتۇ. ۋەكىل توققۇز تەزىم بىلەن، مىڭ قىيىن مۇشەققەتتە بولۇنغان مەسلىھەتنى بايان قىپتۇ:

— پادىشاھىئالەم، جانابلىرى ئوزۇقلىنىش ئۈچۈن ئوۋ ئوۋلاپ ناھايىتى ئاۋارە بولدىلا. جانابلىرىنىڭ بۇ ئاۋارىگەرچە - لىكىلىرىگە جاڭگالدىكى بارلىق ھايۋان - جانىۋارلارنىڭ كۆزدە - مىز يېتىپ، بۇنىڭدىن كېيىن پادىشاھ ئۆزىنى ئاۋارە قىلمىسا، بىز ئۆزىمىز نۆۋەت بىلەن ھۇزۇرلىرىغا كېلىپ تاماق بولساق، دېگەن مەسلىھەتكە كېلىپ، ئاخىردا جانابلىرىنىڭ ئالدىدىن بىر ئۆتۈپ قويۇش ئۈچۈن ئۇلار مېنى ۋەكىل قىلىپ ئەۋەتتى.

يولۋاس پادىشاھ بۇ مەسلىھەتنى ماقۇل كۆرۈپتۇ. قىلىندىغان ۋەدە بويىچە ھايۋان - جانىۋارلار ھەر كۈنى بىردىن كېلىپ يولۋاسقا تاماق بولۇپ تۇرۇپتۇ.

شۇنداق قىلىپ، كۈنلەرنىڭ بىرىدە نۆۋەت بىر توكۇر توشقانغا كەپتۇ. توشقان قانداق قىلىپ بولسۇن يولۋاسنى بىر پالاكتە ئۇچرىتىشنىڭ كويىغا چۈشۈپ، كۆڭلىگە بىر ئوي پۈكۈپتۇ، يولۋاسنىڭ ئالدىغا بەلگىلەنگەن ۋاقىتتىن كېچە-كېپرەك كەپتۇ. يولۋاسنىڭ ناھايىتى ئاچچىقى كېلىپ: — نېمىشقا ۋاقچە قالدىڭ، ئاۋاق؟ — دەپ غەزەپ بىلەن ۋارقىراپتۇ.

— كەچۈرسىلە، پادىشاھىئالەم، — دەپتۇ توشقان، — جانابلىرىنى مۇنچىۋالا كۈتتۈرۈپ قويۇشقا مېنىڭ جېنىم ئون ئەمەس. جانابلىرى كۆرۈپ تۇرۇپتىلا، مەن بولسام راستتىنلا بىر ئاۋاق، بىر كۈنلۈك تاماقلارنى ئۈچۈن ئازلىق قىلىمەن. شۇ يەرلىرىنى ئويلاپ خىجالەت بولۇپ، ئاخىر بىر تۇغقىنىم-نى بىللە ئەكېلىۋاتاتتىم، يولدا ئۆزلىرىگە ئوخشاش بىر يولۋاس ئالدىمىزنى توسۇپ بەك ئاۋارىچىلىككە سالدى. بىز قۇتۇلۇشنىڭ ھېچبىر ئامالىنى قىلالىمىدۇق، ئاخىر ئۇ يولۋاس مەن بىلەن بىللە كېلىۋاتقان تۇغقىنىمنى تۇتۇۋالدى، مېنىڭ بىر پۈتۈمنى ناكار قىلدى. مەن مانا مۇشۇ سەۋەبتىن كېچىك-تىم، بۇنىڭ ئۈچۈن ئۆزۈممۇ مىڭ بىر خىجالەتتە.

يولۋاس بۇنى ئاڭلاپ ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ:

— كىم ئىكەن ئۇ مېنىڭ رىزقىمغا چاڭگال سالىدىغان؟! يۈر، مېنى شۇنىڭ قېشىغا باشلاپ ئاپارغىن! — دەپ ئاچچىقىغا بەس كېلەلمەي، توشقانىنى ئالدىغا سېلىپ مېڭىپتۇ. يولۋاس-نىڭ بۇ پەيلى توشقانىنىڭ كۆڭلىگە پۈككەن مەقسىتىگە بەك غەپ كەپتۇ. — دە، يولۋاسنى ئەگەشتۈرۈپ بىر قۇدۇقنىڭ قېشىغا ئەكەپتۇ.

— مانا، تەقىسر، مۇشۇ قۇدۇقنىڭ ئىچىگە كىرىۋالدى. ئەنە تۇرىدۇ ئۆزى، يېنىدا ھېلىقى توشقانمۇ بار، تېخى ماڭىمۇ ئې-

تىلماقچى بولۇۋاتىدۇ، — دەپ قۇدۇقنىڭ ئىچىنى كۆرسىتىپتۇ.
يولۋاس قۇدۇقنىڭ تۈۋىگە كېلىپ، ئۆزىنىڭ ھەم يېنىدىن-
كى توشقاننىڭ سۈدىكى شولىسىنى كۆرۈپ ناھايىتى غەزەپلىد-
نىپتۇ. يولۋاس تەرىنى تۈرۈپ، چىشلىرىنى ھىجايىتسا، قۇدۇق-
تىكى شولىسىمۇ شۇنداق قىلىۋاتقان. بۇ ئەھۋالغا چىدىيالىمى-
غان يولۋاس ئاچچىقىغا پايلىماي ئۆزىنى بىر ئېتىپتۇ — دە،
قۇدۇقنىڭ ئىچىگە تىك موللاق چۈشۈپتۇ.
شۇنداق قىلىپ، توكۇر توشقاننىڭ تاپقان ئامالى بىلەن
جاڭگالدىكى باشقا ھايۋان — جانىۋارلارمۇ يولۋاستىن قۇتۇلۇپتۇ.

پاقا بىلەن چاشقان

بىر سازلىق كۆلدە بىر چارپاقا بار ئىكەن. كۆل بويىدە -
كى ئەسكى تامنىڭ تېگىدە بىر قېرى چاشقان ياشايدىكەن.
كۈنلەرنىڭ بىرىدە چارپاقا كۆل بويىغا چىقىپ ئاپتاپقا
قالانغاچ پاشا، چىۋىن، كۈمۈت تۇتۇپ يەپ ئولتۇرسا، بىر
قېرى چاشقان كامىرىدىن چىقىپتۇ - دە، ئاستا پاقىنىڭ
ئالدىغا كېلىپ:

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، پاقىجان، نېمە قىلىپ يۈرسەن
بۇ يەردە؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ۋاي... چاشقانباي، نېمە قىلاتتىم، دادامنىڭ كەسپىنى
قىلىۋاتىمەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ پاقا. چاشقان پاقىنىڭ
گېپىنى ئاڭلاپ زاڭلىق قىلىپ كۈلۈپ كېتىپتۇ:

— بەللى... تازا ئەخمەق ئىكەنسەن - دە، شۇمۇ كەسىپ
بولدىمۇ؟ «تۆگىنى چۆچەكتە سۇغارغاندەك» شۇنچىۋالا بويۇڭ
بىلەن پاشا، كۈمۈت تۇتۇپ، قوۋزۇڭ تولغۇدەك بىرنېمە كۆرمەي
جاپا تارتقىنىڭ نېمىسى؟ مانا مەندەك قىلساڭ بولمامدۇ؟ مانا
قارا، مۇشۇ ئېتىزلاردىكى جىمى بۇغداي مېنىڭكى، — دەپ
راسا پىشىپ كېلىۋاتقان ساپسېرىق بۇغداي باشاقلىرىنى
كۆرسىتىپتۇ. پاقا چاشقاننىڭ سۆزىگە ھەيران قېلىپ:

— گېپىڭنىڭ تازا تېگىگە يېتەلمىدىم، چاشقانباي. بۇ

بۇغدايلار دېھقاننىڭ ئەمەسمۇ، قانداق قىلىپ سېنىڭ بولىدۇ؟ —
دەپتۇ.

— گەخمەق، — دەپتۇ چاشقان، — دېھقان بۇغداينى
ھەمىشە ساقلاپ ياتامتى؟ ئەتىگەندىن كەچكىچە ئۆيۈمۈڭۈي يۈ-
رۇپ ياخشى نەرسىلەرنىڭ تەمىنى تېتىپ كۆرىمەن، خالىسام
قىرقيىمەن، خالىسام تېشىمەن، يازىچە ئېتىزلاردىن ئاشلىق
يىغمەن، قىشچە ئوڭدا يېتىپ يەيمەن. ھازىر ئامبىرىمدا
قانچىلىك ئاشلىقىم بارلىقىنى كۆرگەن بولساڭ، باتۇرلۇقۇمغا
ھەيران قالاتتىڭ.

پاچا چاشقاننىڭ گېپىنى ئاڭلاپ:

— ياق، چاشقان، مەن سەندەك باتۇر ئەمەس، مەن ئۇنداق
قىلالمايمەن. پاشا، چۈنلىك كىچىك بولسىمۇ، قانائەت قىلىپ
ھالال ئەمگەك بىلەن كۈن كەچۈرگىنىم ياخشى، — دەپ،

چاككىدا ئاغزىنى ئېچىپلا ئۈچۈپ كېتىۋاتقان بىر چىۋىنى تۇتۇپتۇ. چاشقان تېخىمۇ كۈلۈپ كېتىپتۇ.

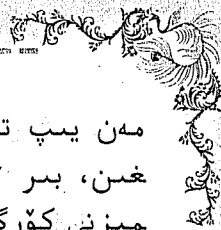
— ئەخمەق، قۇدۇقنىڭ ئىچىدە تۇرۇپ، ئاسمانغا قاراپ، ئالەم مۇشۇ دەيسەن، ئەگەر مېنىڭ كەينىمگە كىرسەڭ، نى — نى ئايۋان — سارايلارغا باشلاپ بېرىپ، نەچچە يىل يېتىپ يېسەڭ توڭمىگۈدەك پاشا — چىۋىنىڭ ئۇۋىسىنى كۆرسىتىپ قويىمەن، — دەپتۇ چاشقان.

ئاق كۆڭۈل، ساددا پاقا چاشقاننىڭ گېپىگە ئىشىنىپ كېتىپ، مەيلى، چاشقان دېگەن كۆپنى كۆرگەن نەرسە، ماڭا قارىغاندا جىق نەرسىنى بىلىدىغۇ، دەپ ئويلاپتۇ — دە، ئۇنىڭ بىلەن ئاپاق — چاپاق دوست بوپتۇ. كېيىن چاشقاننى ئۇستاز تۇتۇپ، تەلىم ئالىدىغان بوپتۇ. ئۇلار كۈندە بىرقانچە ۋاخ بىر — بىرلىرى بىلەن ئۇچرىشىپ، مۇڭدېشىپ تۇرىدىغان بوپتۇ.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە چاشقان پاقىغا يول كۆرسىتىپ ئادەم — لەرنىڭ ئۆيلىرىگە، ئاشلىق ساڭلىرىغا ئېلىپ بېرىپتۇ، كىر — مىگەن ئۆيى، ئاتلىمىغان بوسۇغىسى قالماپتۇ. ئۇ قايتاشىدا پاقىنى چوڭ يولغا باشلاپ چىققانىكەن، پاقا مال — ۋاراننىڭ ئايىغى ئاستىدا قېلىپ، دەسسلىپ ئۆلگىلى قىل قاپتۇ.

كۈنلەر ئۆتۈپتۇ، ئايلار ئۆتۈپتۇ. پاقا بىلەن چاشقاننىڭ ئولتۇراق جايلىرى باشقا — باشقا يەردە بولغاچقا، بىر — بىرى بىلەن ئۇچرىشالمايدىغان كۈنلەرمۇ بولىدىكەن. بۇنىڭدىن ئىچى پۇشقان چاشقان پاقىغا شۇنداق مەسلىھەت بېرىپتۇ:

— دوستۇم. پاقىجان، مەن سېنى بىردەم كۆرمىسەم تۇرالمايمەن، سەنمۇ مېنى بىردەم كۆرمىسەڭ چىدىيالمايسەن. مەن قۇرۇق يەردە ياشايدىكەنمەن، سەن بولساڭ سۇدا، ساز — لىقلاردا ياشايدىكەنسىن. بەزى كۈنلىرى كۆرگۈم كېلىپ ئىز — دەپ كەلسەم، سېنى تاپالماي قۇرۇق كېتىدىكەنمەن. شۇڭا،

مەن يىپ تېپىپ كېلەي، بىر ئۇچىنى سەن پۈتۈڭغا باغلىد-
غىن، بىر ئۇچىنى مەن پۈتۈمغا باغلاي، قاچان بىر - بىر -
مىزنى كۆرگۈمىز كەلسە، يىپنى تارتىپ تېپىشايلى، قانداق دەي-
سەن؟ مېنىڭ ساڭا ئۆگىتىدىغان جىق ھۈنەرلىرىم بار تېخى !

بۇ مەسلەھەت پاقىغىمۇ تازا يېقىپتۇ. شۇ تەرىقىدە بىر -
نەچچە كۈن ئۆتۈپتۇ. چاشقان كامىرىدا يېتىپ، مېنىڭ پاقا
بىلەن دوست بولغىنىم ياخشى بولدى، ۋاقتانىۋاق كېلىپ،
مېنى ئاشلىق ئوغرىسى دەپ تۇتۇۋالغۇدەك بولسا، پاقىنى
كۆرسىتىپ قويىمەن - دە، پۈتۈمدىكى يىپنىڭ ئۇچىنى قىر -
قۇتۇتىپ كامىرىمغا يوشۇرۇنۇۋالىمەن. يىپنى بويلاپ بېرىپ،
پاقىنى نېمە قىلسا مەيلى، دەپ ئويلاپ خۇشال بوپتۇ.

بىر كۈنى چۈشلۈك غىزادىن كېيىن ھەممە ئۇيقۇغا كەت-
كەندە چاشقان كامىرىدىن چىقىپ، كىچىككىنە بىر پارچە ئې-
تىزدىكى بۇغدايلارغا قاراپ:

«بەللى، زەپ ئوخشايتۇغۇ بۇ ئاشلىقلار ! قىش بويى يەيدىغان
ئوزۇقۇم مۇشۇ ئاش بىلەن پۈتىدىغان بولدى» دەپتۇ ۋە ئاچ كۆز -
لۈك بىلەن دېھقاننىڭ باغلاپ قويغان بۇغداي ئۈنچىلىرىگە قاراپ
ئېتىلىپتۇ. دەل شۇ چاغدا ئەسكى تامىنىڭ ئۈستىدە بىر قاغا ئول-
تۇرغانىكەن، ئۇ ئوقتەك ئۇچۇپ چۈشۈپ چاشقاننى ئالغان پېتى
ئاسمانغا كۆتۈرۈلۈپتۇ. قاغا يۇقىرى ئۆرلىگەنسېرى چاشقاننىڭ
پۈتۈمغا چېگىلىگەن يىپنىڭ يەنە بىر ئۇچىدىكى پاقىمۇ كۆلىدىن
سۇغۇرۇلۇپ چىقىپ، ئاسماندا مۇئەللەق ئېسىلىپ مېڭىپتۇ.
قاغا قانچە - قانچە يەرلەردىن ئۇچۇپ، تاغ - تاشلارنى كېزىپ،
شەھەرنىڭ ئۈستىدىنمۇ ئايلىنىپ ئۆتۈپتۇ. ئاسمانغا قارىشىپ
تۇرغان خالايق بۇ ئاجايىپ ھادىسىگە ھەيران قېلىشىپتۇ. شۇ
چاغدا ئاسماندا مۇئەللەق ئېسىلىپ قالغان پاقا:

— خالايق !!! ئاڭلىمىدىم دېمەڭلار، «قازانغا يولۇقساڭ

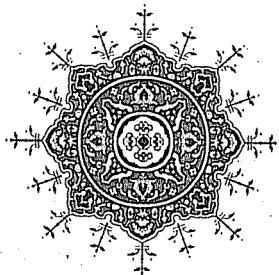

قارىسى يۇقار، يامانغا يولۇقساڭ يالىسى» دېگەن شۇ. ئاتا - بوۋامنىڭ بۇ ھېكمەتلىك گېپىنى ئېسىمدە تۇتماي، بىخۇدلىق قىلىپ، مەككار چاشقان بىلەن ئاپاق - چاپاق دوست بولغاندا - نىڭ جاجىسىنى تارتتىم، - دەپ نالە - زار قىلىپ ۋارقىراپتۇ. خالايقنىڭ بەزىلىرى:

— پاقنىڭ گېپى توغرا، ئۇنىڭدا ئەيىب يوق، - دېسە، بەزىلىرى:

— ياق، چاشقاننىڭ يامان، مەككارلىقىنى بىلىپ تۇرۇپ، ئۇنىڭ بىلەن دوست بولغاندىكىن ئۇنىڭدىمۇ گۇناھ بار، - دەپ مۇھاكىمە قىلىشىپتۇ.

ئاقىۋەت قاغا شەھەرنى ئايلىنىپ ئۆتۈپ، چەترەك بىر جايدا دەرەخكە قونۇپتۇ - دە، چاشقانغا تۇتۇش قىلىشقا باشلاپتۇ. شۇ چاغدا يىپقا ئېسىلىپ دەرەخ تۈۋىدە ساڭگىلاپ تۇرغان پاقنى كۆرگەن دېھقان ئاستا بېرىپ يىپنىڭ ئۇچىدىن پاقنى ئاجرىتىۋېلىپ: «بىچارە نادان پاقا» دەپ، كۆل بويىغا قويۇپ بېرىپتۇ.

سۈلەيسۈننىڭ پادىشاھ بولۇشى

بۇرۇنقى زاماندا بىر جاڭگاللىقتا تۈرلۈك ھايۋانلار ياشايدىكەن، بۇنىڭ ئىچىدە سۈلەيسۈن دەيدىغان بىر ھايۋانمۇ بار ئىكەن. كۈنلەردىن بىر كۈنى سۈلەيسۈن ئوزۇق ئىزدەپ بىر مەھەللىگە بېرىپ، دەرۋازىسى ئوچۇق بىر ھويلىغا كىرىپ قاپتۇ. بۇ بىر بويلاقچىنىڭ ھويلىسى ئىكەن. ھويلىدا يېرىمىدىغىچە يەرگە كۆمۈلگەن نۇرغۇن ياغاچ تۇغلار بولۇپ، ھەر خىل رەڭ چىلاپ قويۇلغانىكەن. ھويلىسىغا سۈلەيسۈن كىرىپ قالغانلىقىنى كۆرگەن بويلاقچى دەرۋازىسىنى ئېتىپتۇ - دە، قولىغا بىر كالتەكنى ئېلىپ، سۈلەيسۈننى تۇتماقچى بولۇپ قوغلاپتۇ. سۈلەيسۈن ھويلىنىڭ ئىچىدە قېچىپ يۈرۈپ، ھەر خىل رەڭ چىلانغان تۇغلارغا چۈشۈپ چىقىپتۇ - دە، ئاخىر جان ئاچچىقىدا تامدىن سەكرەپ قېچىپ قۇتۇلۇپتۇ. جاڭگالغا يېتىپ بارغۇچە ئۇنىڭ مويى قۇرۇپ ئاجايىپ چىرايلىق تۈسكە كىرىپ قاپتۇ. ئۆزىنىڭ تائىپىسىدىكى سۈلەيسۈنلەر ھەر خىل رەڭلەردە مويى جۇلالىنىپ چاقناپ تۇرغان بۇ سۈلەيسۈننى كۆرۈپ ھەيران قاپتۇ. ئەتىسى بىر قېرى سۈلەيسۈن سۈلەيسۈنلەرنى يىغىپ مەجلىس ئېچىپتۇ.

— ماڭا بىر ئوي كېلىۋاتىدۇ، — دەپتۇ ئۇ، — بۇ جاڭگالدا ھازىرغىچە بۇنداق چىرايلىق ھايۋان تۆرەلمىگەن.

بىز بۇ قېرىندىشىمىزنى جاڭگالدىكى ھايۋانلارغا پادىشاھ قىلايلى. شۇنداق قىلساق، ھەممىمىز پادىشاھ ئەۋلادى بولۇپ، راھەت - پاراغەتتە ياشايمىز.

بۇ پىكىر سۈلەيسۈنلەرگە يېقىپتۇ. ئۇلار دەرھال جاكار يېزىپ، سېغىزخان ۋە قاغىلار ئارقىلىق جاڭگالدىكى پۈتۈن ھايۋانلارغا ئېلان قىپتۇ:

ئەيىۋھەنناس، ئەيىۋھەنناس،
ئاڭلىمىغانلارنىڭ قۇلىقى گاس.
چىقتى گۈزەل بىر جاناب،
ئۇزۇن يىل قىلغاچ تاۋاپ...
شۇ زات بىزگە شاھ بولسا،
ئەل - يۇرتىمىز بولۇر ئاۋات.

جاڭگالدىكى ھايۋانلار يىغىلىپ بولغۇچە سۈلەيسۈنلەر تەخت ياساپ «گۈزەل» سۈلەيسۈننى تەختكە چىقىرىپ، ئەتراپ-نى قوغداپ تۇرۇپتۇ. ھەممە يىغىلىپ قارىغۇدەك بولسا، ھە-قىقەتەن تەختتە بۇ ئىقلىمدا كۆرمىگەن، ھەربىر تال مويى نەچچە خىل نۇر چېچىپ تۇرغان بىر جانىۋار ئولتۇرغۇدەك. شۇ-نىڭ بىلەن ھەممە ھايۋانلار ئۇنى پادىشاھ دەپ تونۇپ چوقۇنۇپتۇ. قېرى سۈلەيسۈننىڭ مەسلىھەتى بويىچە توشقان قاتارلىق ھايۋانلارغا تەختكە يېقىن جايلارغا جايلىشىش بۇيرۇلۇپتۇ. شىر، يولۋاس، ئېيىق ۋە باشقىلارغا تەختتىن يىراققا جايلىشىش ۋە پادىشاھنى ئوزۇق بىلەن تەمىنلەش تاپشۇرۇلۇپتۇ. بىر ھەپتە ئۆتۈپتۇ، بىر ئايىمۇ ئۆتۈپتۇ. سۈلەيسۈنلەر ئويىناپ - كۈلۈپ ھالاۋەتتە ياشاپتۇ، لېكىن يولۋاس، شىرلار-نىڭ زەردىسى قايناپتۇ.

— ئەزەلدىن جاڭگالنى بىز سوزاپ كەلگەن، بۇ پادىشاھ-

نىڭ قانچىلىك كارامىتى بار؟ ! بىزمۇ شۇنچىۋالا قاۋۇل تۇ-
رۇقلۇق ئۇنىڭغا قۇل بولىمىزمۇ؟ ! — دەپتۇ يولۋاس.
— بىرەر ئاي بولدى، كارامىتى ئۇ ياقتا تۇرسۇن، ئاۋا-
زىنىمۇ ئاڭلىمىدۇق. بۇ جاڭگالنى قاغا، ھۇۋقۇشلارنىڭ سەت
ئاۋازلىرى قاپلاپ كەتتى، — دەپتۇ ئېيىق.
سېغىزخان بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپتۇ — دە، پادىشاھقا يەتكۈزۈپتۇ.
سۈلەيسۈنلەر مەسلىھەتلىشىپ، ھەر كېچىسى بىرنەچچە
قېتىم ۋارقىراشنى قارار قىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ھەر كېچىسى
ھەممە سۈلەيسۈنلەر تەڭ ۋارقىرايدىغان بوپتۇ. نۇرغۇن سۈلەي-
سۈنلەرنىڭ ئالتاغىل ئاۋازى جاڭگالدا قورقۇنچلۇق سادا پەيدا
قىلىدىغان بوپتۇ. بۇ دەھشەتلىك ئاۋازنى ئاڭلىغان ھايۋانلار:
— پادىشاھنىڭ ئاۋازى قالتىس دەھشەتلىك ئىكەن، ئاۋا-
زىغا قارىغاندا كۈچىمۇ زور ئوخشايدۇ، — دېيىشىپتۇ.
يەنە نۇرغۇن كۈنلەر ئۆتۈپتۇ، سۈلەيسۈنلەر ھالاۋەتتە ياشاپ-
تۇ، باشقا ھايۋانلار بۇرۇقتۇرمىلىقتا قاپتۇ. بىر كۈنى دەھشەتلىك
بوران چىقىپ، چاقماق چىقىپ، قاتتىق يامغۇر يېغىپتۇ، ياغ-
قاندىمۇ ئۈچ كېچە — كۈندۈز يېغىپتۇ. ئۈچ كۈندىن كېيىن
ھاۋا ئېچىلىپ، جاڭگال قۇرۇشقا باشلاپتۇ. ھايۋانلار پادىشاھ-
تىن ھال سوراپ قويايلى، دەپ تەخت ئالدىغا توپلىنىپتۇ، لېكىن
ھەممىسى ھاڭ — تاڭ بولۇپ قاپتۇ. قارىغۇدەك بولسا ئىلگىرى
ئۆزلىرى كۆرگەن گۈزەل پادىشاھ ئولتۇرىدىغان تەختتە ئادەت-
تىكى بىر سۈلەيسۈن تۇرغۇدەك، تەخت ئېتراپىدىكى ئويمانلار-
غا يىغىلىپ قالغان سۇلار رەڭ سېلىنغاندەك تۇرۇپتىمىش.
باشقا ھايۋانلار سۈلەيسۈنلەرنىڭ ھىيلىسىنى چۈشىنىپتۇ. غە-
زەپلەنگەن يولۋاس بىر نەرە تارتقانكەن، سۈلەيسۈنلەر قۇيرۇقىنى
قىسىپ تىكىۋېتىپتۇ. «تېشى پال — پال، ئىچى غال — غال» دې-
گەن تەمسىل شۇنىڭدىن قالغان بولسا كېرەك.

ئىمىن يالغانچى

ئىمىن ئاتلىق بىر قويچى بالا بار ئىكەن. ئۇ كەنتنىڭ ئاياغ تەرىپىدىكى دۆڭدە قوي باقىدىكەن. ئۇ دائىم يالغان گەپ قىلىپ، كىشىلەرنى ئالداشنى ئادەت قىلىۋالغاچقا، بىر كۈنى يەنە كىشىلەرنى ئالداپ ئوينىماقچى بوپتۇ - دە، كەنتكە قاراپ جېنىنىڭ بارىچە ۋارقىراپتۇ:

— ۋاي بۆرە كەلدى! چاپسان بولۇڭلار، بۆرە كەلدى!
كەنتىبىكىلەر ئىشلىرىنى تاشلاپ، ئۇنىڭ قويلرىنى قۇتۇل-
دۇرۇۋېلىش ئۈچۈن ئالدىراپ يېتىپ كەپتۇ. قارىسا بۆرە يوق.
— قېنى بۆرە؟ — دەپ سوراپتۇ كىشىلەر.

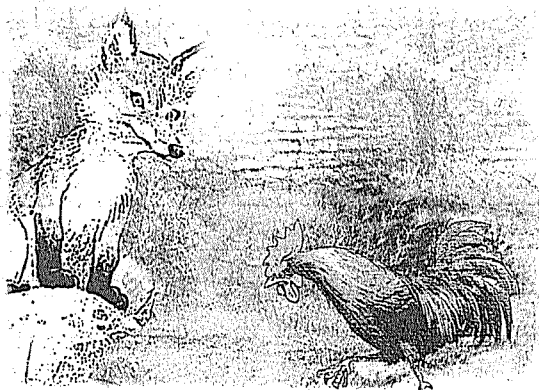
— ئوينىشىپ ۋارقىراپ قويغاندىم، — دەپتۇ ئىمىن
يالغانچى ھىجىيىپ. كىشىلەر خاپا بولۇپ كېتىپ قاپتۇ.

بىرنەچچە كۈندىن كېيىن ئۇ يەنە شۇنداق ۋارقىراپتۇ.
كىشىلەر يەنە ئۇنىڭغا ياردەم بېرىش ئۈچۈن يۈگۈرۈشۈپ كەل-
سە، يەنە بۆرە يوق. شۇنىڭدىن كېيىن كىشىلەر: «بۇ يالغانچى-
نىڭ گېپىگە ئىشەنمەيلى» دېيىشىپ قايتىپ كېتىپتۇ.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە راستتىنلا بۆرە كېلىپ قاپتۇ. ئىمىن
يالغانچى قورقۇپ كېتىپ، كانىيى يىرتىلغۇدەك ۋارقىراپ كىش-
لەرنى ياردەمگە چاقىرىپتۇ، بىراق كىشىلەر: «ئۇ بىزنى يەنە ئەخ-
مەق قىلىدۇ» دەپ، كەلمەي قويۇپتۇ. بۆرە ئۇنىڭ بىرمۇنچە قويىنى
قىرۋېتىپتۇ. شۇنداق قىلىپ، قويچى بالا يالغانچىلىقنىڭ زىيى-
نىنى تارتىپتۇ.

Project	Year	Location	Area	Population
1	1990	1990	1990	1990
2	1991	1991	1991	1991
3	1992	1992	1992	1992
4	1993	1993	1993	1993
5	1994	1994	1994	1994
6	1995	1995	1995	1995
7	1996	1996	1996	1996
8	1997	1997	1997	1997
9	1998	1998	1998	1998
10	1999	1999	1999	1999
11	2000	2000	2000	2000
12	2001	2001	2001	2001
13	2002	2002	2002	2002
14	2003	2003	2003	2003
15	2004	2004	2004	2004
16	2005	2005	2005	2005
17	2006	2006	2006	2006
18	2007	2007	2007	2007
19	2008	2008	2008	2008
20	2009	2009	2009	2009
21	2010	2010	2010	2010
22	2011	2011	2011	2011
23	2012	2012	2012	2012
24	2013	2013	2013	2013
25	2014	2014	2014	2014
26	2015	2015	2015	2015
27	2016	2016	2016	2016
28	2017	2017	2017	2017
29	2018	2018	2018	2018
30	2019	2019	2019	2019
31	2020	2020	2020	2020
32	2021	2021	2021	2021
33	2022	2022	2022	2022
34	2023	2023	2023	2023
35	2024	2024	2024	2024
36	2025	2025	2025	2025
37	2026	2026	2026	2026
38	2027	2027	2027	2027
39	2028	2028	2028	2028
40	2029	2029	2029	2029
41	2030	2030	2030	2030
42	2031	2031	2031	2031
43	2032	2032	2032	2032
44	2033	2033	2033	2033
45	2034	2034	2034	2034
46	2035	2035	2035	2035
47	2036	2036	2036	2036
48	2037	2037	2037	2037
49	2038	2038	2038	2038
50	2039	2039	2039	2039
51	2040	2040	2040	2040
52	2041	2041	2041	2041
53	2042	2042	2042	2042
54	2043	2043	2043	2043
55	2044	2044	2044	2044
56	2045	2045	2045	2045
57	2046	2046	2046	2046
58	2047	2047	2047	2047
59	2048	2048	2048	2048
60	2049	2049	2049	2049
61	2050	2050	2050	2050
62	2051	2051	2051	2051
63	2052	2052	2052	2052
64	2053	2053	2053	2053
65	2054	2054	2054	2054
66	2055	2055	2055	2055
67	2056	2056	2056	2056
68	2057	2057	2057	2057
69	2058	2058	2058	2058
70	2059	2059	2059	2059
71	2060	2060	2060	2060
72	2061	2061	2061	2061
73	2062	2062	2062	2062
74	2063	2063		

تیتو.

ئوتۇنچى بىلەن ئېيىق

بۇرۇنقى زاماندا بىر ئوتۇنچى ئۆتكەنكەن. بۇ ئوتۇنچى -
نىڭ بىرەر مۇ ئوغلى يوق ئىكەن. شۇڭلاشقا، ئۇ جاڭگالدىن
ئوتۇننى ئۆزى بازارغا يۈدۈپ ئاپىرىپ ساتىدىكەن، ئەمما ئوتۇن
سېتىپ تاپقان پۇلى قورسىقىنى تويغۇزۇشقا يەتمەي، ھەر كۈ -
نى يېرىم ئاچ، يېرىم توق يۈرىدىكەن.

كۈنلەردىن بىر كۈنى جاڭگالدا ئوتۇن ئېلىۋاتسا، تۇيۇق -
سىز ئالدىدىن بىر ئېيىق چىقىپ قاپتۇ. ئوتۇنچى نېمە قىل -
لىشىنى بىلمەي تۇرسا، ئېيىق ئادەم تىلىدا سۆزلەپتۇ:

— مەن ئۇزۇندىن بېرى مۇشۇ جاڭگالدا ياشايمەن. سې -
نىڭمۇ ئۇزۇندىن بېرى مۇشۇ جاڭگالدىن ئوتۇن ئەكىتىدىغان -
لىقىڭنى بىلىمەن. بىراق، سەن ياخشى ئوتۇنلارنى تاپالمايۋا -
تسەن، ئۇنىڭ ئۈستىگە، ۋاقتىڭنىڭ كۆپ قىسمى ئوتۇن ئې -
لىشقا كېتىپ، بىر كۈندە بازارغا ئاران بىر قېتىم بېرىۋاتى -
سەن. كەل، ئىككىمىز دوست بولايلى. مەن ساڭا ئوتۇن تەي -
يارلاپ بېرىمەن، سەن بۇنىڭدىن كېيىن ئوتۇننى بازارغا ئېلىپ
بېرىپ سېتىشنىلا بىل.

شۇ كۈندىن باشلاپ ئوتۇنچى ئېيىق دوستى تەييارلاپ
قويغان ياخشى ئوتۇنلارنى بىر كۈندە ئىككى - ئۈچ قېتىم
بازارغا ئاپىرىپ سېتىپ، ئاز كۈندىلا ھال - ئوقىتى ياخشى -

لىنىپ بىر ئېشەكلىك بولۇپ قاپتۇ، ئۈچىسىدىكى كىيىم - كېچەكلىرىمۇ يېڭىلىنىپتۇ، ھەر قېتىم ئوتۇنغا بارغىنىدا ئې - يىق دوستىغا يەيدىغان بىر نەرسىلەرنى ئېلىپ بارىدىغان بوپ - تۇ. شۇنداق قىلىپ، بۇ ئىككىسى ئىناق ئۆتۈشۈپتۇ. بىر كۈ - نى ئېيىق ئوتۇنچىنى ئۆز ئۆيىگە تەكلىپ قىپتۇ. ئوتۇنچىمۇ ماقۇل دەپ ئېيىقنىڭ ئۆڭكۈرىگە كىرىپتۇ. ئېيىق ئوتۇنچىنى ئوبدان مېھمان قىپتۇ. بىراق، ئۇلار گەپتىن گەپ چىقىپ قىزىرىشىپ قاپتۇ. سەپرا ئوتۇنچى ئېيىقنى:

— ھايۋان دېگەن ھامان ئەقىلسىز ھايۋان. سېنىڭ بىلەن دوست بولۇپ يۈرگەن مەنمۇ بىر ئەخمەق! — دەپ تىللاپتۇ. ئوتۇنچىنىڭ دوستلۇقنىڭ يۈزىنى قىلماي شۇنچە ئاچچىق سۆزلەر بىلەن ھاقارەتلەۋاتقانلىقىدىن ئېيىق قاتتىق رەنجىپ - تۇ، بىراق چاندۇرماپتۇ. شۇ ئارىدا كەچ كىرىپ قاپتۇ. ئوتۇن - چى كەتمەكچى بولۇپ ئورنىدىن تۇرغانىكەن، ئېيىقنىڭ ئۇ - نىڭغا ئىچى ئاغرىپ:

— يول خەتەرلىك، قونۇپ قالغىن، — دەپتۇ. ئوتۇنچىمۇ ئىلاجسىز ماقۇل بوپتۇ، بىراق بۇ ئەبلەخ بىلەن قىزىرىشىپ قالدىم، ئەمدى ماڭا قەست قىلىپ قويمىغىدى، دەپ ئويلاپ، نىيىتى بۇزۇلۇپتۇ — دە، ئېيىقنى ئۆلتۈرۈۋېتىپ كەتمەكچى بوپتۇ. بىر ئازدىن كېيىن ئېيىق ئۇخلاپ قاپتۇ. ئوتۇنچى ئاس-تا ئورنىدىن تۇرۇپ، پالتا بىلەن ئېيىقنىڭ بېشىغا كەلتۈرۈپ بىرنى ساپتۇ، ئېيىقنىڭ بېشىدىن بۆلدۈرۈپ قان ئېقىپ ھوشىدىن كېتىپتۇ. ئوتۇنچى ئۆڭكۈردىن چىقىپ، ئېشىكىگە مىنىپتۇ — دە، تىكىۋېتىپتۇ.

مانا شۇنىڭدىن كېيىن ئوتۇنچى باشقا جاڭگالغا بارىدىغان بوپتۇ. ئارىدىن بىر يىل ئۆتۈپتۇ. بىر كۈنى ئۇ جاڭگالدا ئو-تۇن ئېلىۋاتسا، ئالدىدىن ئۆزىنىڭ ھېلىقى ئېيىق دوستى چىقىپ قاپتۇ. قورقۇپ كەتكەن ئوتۇنچى ئېيىققا قاراپ: — ئېيىق دوستۇم، مەن قارا نىيەتلىك قىلىپ، بۆلتۈر سې-نى ئۆلتۈرمەكچى بولۇپ، پالتا بىلەن چاپقاندېم. مەن بۇ گۇنا-ھىمنى بويىنۇمغا ئالمەن. ئەمدى مېنى نېمە قىلساڭ مەيلى، — دەپتۇ.

— ھەر ھالدا ياخشى ئىش قىلىمىدىڭ، — دەپتۇ ئېيىق، — گۇناھىڭنى ئىنقىرار قىلغانلىقىڭ ئۈچۈن بولدى قىلىدىم. پالتا چاپقان يەرنى كۆرۈپ باقە، قانداق بولۇپ قالىدىكەن؟ ئوتۇنچى ئېيىقنىڭ بېشىغا يېقىن كېلىپ قاراپ بېقىپ-تۇ، پالتىنىڭ ئىزى يوق، سەللىمازا ساقىيىپ كېتىپتۇ. — سەن پالتا بىلەن چاپقان جاراھەت ساقايدى، لېكىن تىلىڭ بىلەن دىلىمغا چېپىلغان جاراھەت تېخى ساقايمىدى، — دەپتۇ ئېيىق ۋە جاڭگالغا كىرىپ كېتىپتۇ. بىر رىۋايەتتە «تېخ يارىسى ساقىيار، دىل يارىسى ساقاي-ماس» دېگەن ماقال شۇنىڭدىن قالغان، دەيدۇ.

قىزغانچۇق كالا

ناھايىتى گۈزەل، كەڭرى بىر يايلاق بار ئىكەن. بۇ يەردە ھەر خىل ھايۋانلار ئوتلايدىكەن. بىراق، بۇلارنىڭ تولىسى قىزغانچۇق بولغاچقا، بىر - بىرى بىلەن ئىپ ئۆتمەيدىكەن، بىرىنى بىرى ھەرگىز يېنىغا كەلتۈرمەي، يىراق - يىراقلاردا تارقاق ئوتلايدىكەن، بىرى ئاچ قېلىپ ئۆلسىمۇ، يەنە بىرىنىڭ كارى بولمايدىكەن.

كۈنلەردىن بىر كۈنى كالا ئۆزى ئىگىلىۋالغان كەڭرى بىر پارچە يەردە ئوتلاۋاتسا، بىر قېرى قوي كېلىپ كالانىڭ يېنىدا ئوتلىغىلى تۇرۇپتۇ. كالا قىزغانچۇقلۇق قىلىپ ئۇنىڭغا قاراپ كۆزلىرىنى چەكچەيتىپتۇ - دە:

— ھە، نېمىدەپ كەلدىڭ بۇ يەرگە؟ مەن يەيدىغان ئوتنى يەۋاتىسەن؟ يوقال كۆزۈمدىن! — دەپ ۋارقىراپتۇ.

— ھۆرمەتلىك كالا ئاكا، — دەپتۇ قوي مۇلايىملىق بىلەن، — كۆرۈپ تۇرۇپسىز، يايلاق بولسا شۇنچە كەڭرى، ئوت - چۆپ دېگەن ئېشىپ - تېشىپ تۇرۇپتۇ. بۇ يەر ئىككىمىزگىلا ئەمەس، باشقىلار كەلسىمۇ يېتىپ ئاشىدۇ. مەنمۇ ئوتلاي، سىزمۇ ئوتلاۋېرىڭ. بىر - بىرىمىزگە ھەمراھ بولۇپ، دۈشمەن كەلسە بىرلىكتە قارشى تۇرۇپ، دوستانە ئۆتەيلى.

— تولا كاپشىما! نەگە بارساڭ بار، يوقال بۇ يەردىن! —

دەپ ۋارقىراپتۇ كالا ۋە قوينىڭ شۇنچە چىرايلىق سۆزىگە قۇلاقىنى سالماپتۇ.

— ئۇنداق قىلماڭ، كالا ئاكا، — دەپتۇ قوي يەنە يالۋۇر. — مەن ئوتنى سىزدەك چاينىمايلا يالماپ يۇتمايمەن، پەقەت ئوتنىڭ ئۇچىنىلا يەيمەن، بۇنىڭ سىزگە ھېچقانداق زىيىنى يوق...

لېكىن، قىزغانچۇق كالا بىچارە قوينى ھەيدىۋەتمەكچى بولۇپ، رەھىمسىزلىك بىلەن ئۈسۈشكە باشلاپتۇ. ئاخىر بىچارە قوينىڭ ئۈچەي — باغرىنى چۇۋۇپ تاشلاپتۇ. دەل شۇ پەيتتە ئىككى ئاچ بۆرە كېلىپ قاپتۇ. كالا دەرھال قېچىپتۇ، لېكىن بىچارە قوي ئېغىر يارىلانغانلىقتىن قېچىش ئۇياقتا تۇرسۇن، ئورنىدىنمۇ تۇرالماي يېتىپ قاپتۇ ۋە قېچىپ كېتىۋاتقان قىزغانچۇق كالىنى غەزەپ بىلەن قارغاشقا باشلاپتۇ: — سەن قىزغانچۇق، ئاچ كۆز ئىپلاس، مېنى مۇشۇنداق ناكار قىلىپ قويىمىغان بولساڭ، مەنمۇ قېچىپ كېتەلەيتتىم ياكى ئىككىمىز بىر بولۇپ بۆرە بىلەن ئېلىشاتتۇق. ئالدىردىمىز ماي تۇر، مۇشۇ قىزغانچۇقلۇقۇڭ، ئاچ كۆزلۈكۈڭ بىر كۈنى بولمىسا بىر كۈنى سېنىڭمۇ بېشىڭغا چىقىدۇ!

بۆرىلەر ھايت — ھۈيت دېگۈچە بىچارە قوينى پاك — پا. كىز يەۋىتىپ يەنە مېڭىپتۇ.

قورقۇپ كەتكەن كالا شۇ قاچقىنىچە يايلاقنىڭ ئۇ چېتىدىكى يېتىپ بېرىپتۇ. بۇ يەردە بىر ئات ئوتلاۋاتقانىكەن، كالا ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ ئەمدىلا ئوتلىشىغا ئاتىمۇ قىزغانچۇقلۇق قىلىپ ۋارقىراپتۇ:

— نەدىن كەلگەن ئاچ ئەرۋاھسەن؟ يوقال! — بۇرادەر ئات، ماڭا رەھىم قىلغىن، يايلاق كەڭرى، سەنمۇ ئوتلا، مەنمۇ ئوتلاي، ئىككىمىز بىر — بىرىمىزگە

ھەمراھ بولۇپ ياشايلى، — دەپتۇ. ئات ئۇنىماپتۇ، ھەتتا كا-
لىنى تېپىشكە باشلاپتۇ، ئات تېپىۋېرىپ كالىنىڭ پۇتىنى
سۇندۇرۇۋېتىپتۇ. كالا يىقىلىپتۇ. شۇ ئەسنادا ھېلىقى ئىككى
بۆرە بۇ يەرگە يېتىپ كەپتۇ. ئات دەرھال قېچىپتۇ، كالا
بولسا قاچالماپتۇ.

— ھە، نەگە بارماقچىدىڭ؟ — دەپتۇ بۆرىلەر خۇشال بو-
لۇشۇپ، — بايا قېچىپ كېتىۋىدىڭ، ئەمدىغۇ قولغا چۈشكەن-
سەن !

كالىنىڭ كۆزلىرىدىن تاراملاپ ياش ئېقىپتۇ. بايىلا قوي-
نىڭ: «ئالدىرماي تۇر، مۇشۇ قىزغانچۇقلۇقۇڭ، ئاچ كۆزلى-
كۇڭ بىر كۈنى بولمىسا بىر كۈنى سېنىڭمۇ بېشىڭغا چىقىد-
دۇ» دېگەن سۆزلىرى ئېسىگە چۈشۈپتۇ ۋە ئۆز قىلمىشىدىن
ئېچىنىپ:

«بىچارە قوي، گېپىڭ توغرا ئىكەن، قىزغانچۇقلۇق، ئاچ
كۆزلىك قىلمىغان بولسام، سېنىڭ جېنىڭغىمۇ زامىن بول-
مايتتىم، مەنمۇ بۇ ئاقمۇەتكە چۈشۈپ قالمىغان بولاتتىم.
خەير، ئاتمۇ ماڭا قىزغانچۇقلۇق قىلدى، بۇنىڭ ئاچ كۆزلىكىد-
مۇ ئاخىر بىر كۈنى بېشىڭغا چىقىدۇ!» دەپ يىغلىۋېتىپتۇ.
بۆرىلەر بولسا كالىنى مەرزە قىلىپ يېيىشكە باشلاپتۇ.

ھۇرۇن بالا

بىر دېھقان ئون ياشلاردىكى ئوغلىنى ئەگەشتۈرۈپ بىر ئىش بىلەن بازارغا مېڭىپتۇ، يولدا كېتىپ بېرىپ، ئاتنىڭ بىر كونا تاقىسىنى كۆرۈپ قاپتۇ - دە، ئوغلىغا:

— بالام، ئاۋۇ تاقىنى ئېلىپ خۇرجۇنۇڭغا سېلىپ قوي.

غىنا، لازىم بولىدۇ، — دەپتۇ.

بۇ بالا ناھايىتى ھۇرۇن ئىكەن، شۇڭا ئۇ ئاتاين يەرگە ئې-
ڭىشىپ تاقىنى ئېلىشتىن ئېرىنىپ:

— ئۇ كونا تاقىنى نېمە قىلىمىز، دادا، بولىدىلا، كېتىد-
ۋېرەيلى، — دەپ ئالماپتۇ.

— ئۇنداق دېمە، ئوغلۇم، «كېرەكلىك تاشنىڭ ئېغىرى يوق»
دېگەن گەپ بار. بىر قېتىم يەرگە ئېڭىشىشتىن ئېرىنىمگەن.

— بولىدىلا، دادا، — دەپتۇ بالا يەنە.

دادىسى ئاخىر تاقىنى ئۆزى ئاپتۇ، بازاردا ئىشلىرىنى
تۈگەتكەندىن كېيىن ھېلىقى تاقىنى تۆمۈر - تەرسەكچىلەرگە
بىر تەڭگىگە سېتىپ، ئۇنىڭغا جىگدە سېتىۋاپتۇ - دە، جىگ-
دىنى يانچۇقىغا سېلىپ مېڭىپتۇ. بالىنىڭ قورسىقى ئاچقاز-
لىقتىن جىگدىنى بەكمۇ يېگۈسى كەپتۇ، بىراق دادام ھېلى
بېرىدىغۇ دەپ، گەپ قىلماي مېڭىپتۇ. بىر ئازدىن كېيىن
دادىسى جىگدىنى بىر تالدىن يەرگە تاشلاپ مېڭىپتۇ. بالا

خۇشال بولۇپ، ھەربىر تال جىگدىگە بىر ئېڭىشپ تېرىپ يەپ مېڭىپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئۆيگە يېتىپ بارغۇچە بالا نەچچە ئون قېتىم ئېڭىشىپتۇ.

— قانداق، بالام؟ — دەپتۇ دادىسى ئوغلغا قاراپ، — بايا تاقىنى بىر قېتىم يەرگە ئېڭىشپ ئېلىشتىن ئېرىنگە. نىدىڭ، مانا ئەمدى شۇ تاقا سېنى نەچچە ئون قېتىم يەرگە ئېڭىشتۇردى. ئېسىڭدە بولسۇنكى، كىچىككەنە نەرسە بولسىمۇ ئۇنى كۆزگە ئىلماي تاشلىۋېتىشكە بولمايدۇ. ئىشتىن قاچقىد-نىڭ بىلەن بەربىر قورساققا تۇتۇلۇپ قالسىەن !

بوي يەتمىگەن ئۆزۈم ئاچچىق

كۆز كۆنلىرىنىڭ بىرىدە ئاچ قالغان تۈلكە باغقا كىرىپ-
تۇ. باراڭدىكى مەي بولۇپ پىشىپ كەتكەن ئۆزۈملەرگە قاراپ
تۈلكىنىڭ ئاغزىغا سېرىقسۇ يىغىلىپتۇ. ئۇ ئۆزۈمدىن راسا
يەپ قورسىقىنى تويغۇزماقچى بوپتۇ، بىراق باراڭ ئېگىز بول-
غاچقا، ئۆزۈملەرگە بويى يەتمەپتۇ، سەكرەپ بېقىپتۇ، بولماپ-
تۇ. تۈلكە كەينىگە يېنىپ تۇرۇپ بار كۈچى بىلەن يۈگۈرۈپ
كېلىپ سەكرەپتىكەن، بىراق يەنىلا ئالالماپتۇ. شۇنداق قى-
لىپ، تۈلكە ھەممە ئاماللارنى قىلىپ باققان بولسىمۇ، ئۆزۈم-
لەرنى يېيەلمەپتۇ. ئۇ ئۆزۈملەرگە قاراپ «ئۇھ» تارتىپ:

«ھەي، بۇ ئۆزۈملەر تېخى
پىشماپتۇ. خام ئۆزۈم ئاچچىق
بولدۇ، يېسە چىشنى قامد-
تىدۇ. پىشقاندا كېلىپ يەي»
دەپتۇ - دە، تۈكۈرۈكىنى
يۇتقىنىچە باغدىن ئاستا چى-
قىپ كېتىپتۇ.

«بوي يەتمىگەن ئۆزۈم
ئاچچىق» دېگەن گەپ شۇنىڭ-
دىن قالغانىكەن.

خوراز بىلەن بۆرە

بىر بۆرە دەرەخ ئۈستىدە ئولتۇرغان خورازنى كۆرۈپ،
ئۇنى ئالداپ يېمەكچى بوپتۇ - دە، ئاستا دەرەخنىڭ تۈۋىگە
كەپتۇ.

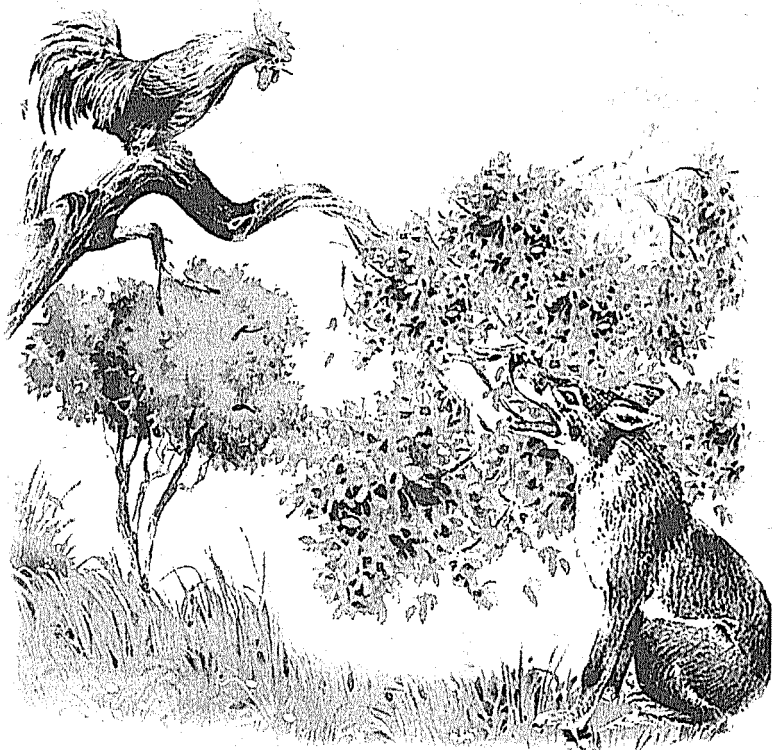
— ھەي خوراز، مەن ساڭا بىر خۇش خەۋەر ئەكەلدىم، —
دەپتۇ بۆرە، — يېقىندا ھايۋانلار بىلەن قۇشلار ئارىسىدا بىر -
بىرىگە قارا سانماسلىق، بىر - بىرىنى بوزەك قىلماسلىق،
بىر - بىرى بىلەن ئىناق ئۆتۈش توغرۇلۇق توختام تۈزۈلدى،
ئەمدى بۇرۇنقىدەك بىزدىن قورقمىساڭمۇ بولىدۇ. يەرگە
چۈش، دوست بولايلى.

خوراز بۇرىدىن ھېچقاچان ۋاپا كەلمەيدىغانلىقىنى ياخشى
بىلگەچكە، چاندۇرماي:

— بۆرە دوستۇم، سۆزۈڭنىڭ راستلىقىغا ئىشىنىمەن.
لېكىن، ئازراق تەخىر قىلىپ تۇرساڭ، سېنىڭدىن باشقا يەنە
ئىككى ئىت ئاغىنەم كېلىپ ماڭا خەۋەر قىلماقچىدى، ئۇلارمۇ
ھازىرلا كېلىدۇ. شۇنىڭدىن كېيىن مەنمۇ چۈشەي، ھەممىمىز
بىللە ئوينايلى، — دەپتۇ.

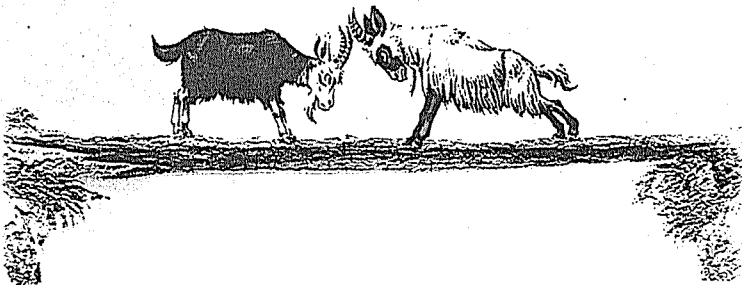
بۆرە خورازنىڭ بۇ سۆزىنى ئاڭلاپ، ئىككى ئىت يېتىپ
كەلسە، ئۆزىنىڭ تۈگىشىدىغانلىقىنى ئويلاپ، قۇيرۇقىنى قىس -
قان پېتى قېچىپتۇ.

— ھەي ئاغىنە، نېمىشقا قاچىسەن؟ — دەپ ۋارقىراپتۇ خوراز، — توختام تۈزۈلدى دەۋاتتىڭغۇ !
— ۋاي خوراز ئاغىنە، ئۇ ئىككىسى توختامنى ئاللىقاچان بۇزغاندۇ، ھەر ھالدا پەخەسرەك بولاي، — دەپتۇ بۆرە قېچىپ كېتىپ بېرىپ. خوراز ئۇنىڭ كەينىدىن:
— ئالدامچىنىڭ قۇيرۇقى بىر تۇتام ! — دەپ ۋارقىراپتۇ.

ئىككى ئۆچكە

ئۆستەڭگە قويۇلغان تار بىر تال ياغاچنىڭ ئىككى تەردى.
پىدىن ئىككى ئۆچكە تەڭلا كېلىپ قاپتۇ.
— سەن توختاپ تۇر، ئاۋۋال مەن ئۆتۈۋالاي، — دەپتۇ يا-
غاچنىڭ بۇ تەرىپىدىكى ئۆچكە.
— ياق، سەن توختاپ تۇرغىن، مەن ئاۋۋال ئۆتۈۋالاي، —
دەپتۇ ياغاچنىڭ ئۇ تەرىپىدىكى ئۆچكە.
— ياق، ئاۋۋال مەن ئۆتمەن!
— نېمە ئۈچۈن سەن ئۆتەتتىڭ، مەن ئۆتمەن!
— مەنمۇ ساڭا يول بەرمەيمەن!
شۇنداق قىلىپ، ئىككىسى ياغاچنىڭ ئوتتۇرىغا كېلىۋېلىپ
بىر - بىرىنى ئىتتىرىشكە ۋە ئۈسۈشكە باشلاپتۇ. ئاخىر ھەر
ئىككىسى يىقىلىپ كېتىپ، سۇنىڭ ئىچىدە تۇنجۇقۇپ ئۆلۈپتۇ.

پىخىل باي

بۇرۇنقى زاماندا بىر پىخىل باي ئۆتكەنكەن. ئۇنىڭ مىڭلاپ مال چارۋىسى، ئامبار - ئامباردا ئاشلىقى، ھېسابسىز پۇل - پۇچەكلىرى بار ئىكەن، بىراق ئۆيلەنسە خوتۇنىنىڭ قورسىقىنى بېقىشتىن قورقۇپ ئۆيلەنمىگەن، تاماق ئەتسە ئۇ - تۇن، ئاشلىق كېتىشتىن قورقۇپ ئوچاق سالىمىغانىكەن. ئۇ قورسىقى ئاچسا كىمنىڭ مورىسىدىن تۇتۇن چىقسا، شۇ ئۆيگە بارىدىكەن، شۇڭا تۈزۈك بىر نەرسە يېمىگەنلىكتىن پۈتۈن بە - دىنى ئىششىپ، شامال كېسىلى بولۇپ قاپتۇ، تېۋىپقا كۆر - سەتسە، تېۋىپ، مال ئۆلتۈرۈپ تېرىسىگە كىرىشنى، گۆشنى يېيىشنى بۇيرۇپتۇ. باي قوشنىسىدىن مەسلىھەت سوراپتۇ.

— ۋاي قوشنام، — دەپتۇ ئۇ، — تېۋىپ مېنى، بىرەر مال ئۆلتۈرۈپ تېرىسىگە كىرىڭ، گۆشنى يەڭ، ئاندىن سا - قىيىسىز، دەۋاتىدۇ. قوي ئۆلتۈرۈپ تېرىسىگە كىرەي دېسەم، قاراپ تۇرۇپ بىر مالىنىڭ جېنىغا زامىن بولسام، قانداق بولار دەۋاتىمەن. ماڭا بىر مەسلىھەت بەرسىلە، قانداق قىلسام بولار؟

قوشنىسى ئۇنىڭ بىر قوينىڭ مەرىدىن كېچەلمەيۋاتقانلىق - قىنى بىلىپ مۇنداق دەپتۇ:

— بىزنىڭ ئۆيدە بۇلتۇر قۇربان ھېيتتا ئۆلتۈرگەن بىر

قوينىڭ تېرسى تۇراتتى، سىلنى شۇ تېرىگە ئېلىپ قويسام،
قانداق ؟

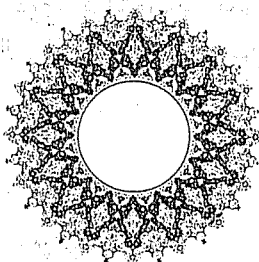
بۇ مەسلىھەت بايغا بەكمۇ يېقىپتۇ ۋە قوشنىسىدىن تېز-
رەك شۇنداق قىلىپ قويۇشنى ئۆتۈنۈپتۇ.

قوشنىسى تېرىنى سۇ پۈركۈپ يۇمشىتىپ، بېخىل باينى
يۆگەپتۇ. تېرىدە قوي پىتى بار ئىكەن، باينى راسا چېقىشقا
باشلاپتۇ. قوشنىسى بۇ ئەھۋالنى بىلگەندىن كېيىن، باينىڭ
ئۆيىدىكى ئۆچكە چۈپۈرىدا ئىس سېلىپ، باينى قۇتقۇزماقچى
بويۇپتۇ.

— ياق، ئۇنىڭدا ئارغامچا ئېشىمەن، — دەپ ۋارقىراپ كې-
تىپتۇ باي كۆزىنى چەكچەيتىپ، — ئۇنى ھەرگىز كۆيدۈرۈۋەت-
مىسىلە !

— توغرا، توغرا، — دەپتۇ قوشنىسى ئويلىنىپ تۇر-
ماستىنلا، — چۈپۈرنىڭ كۆيۈپ كەتكىنىدىن سىلنىڭ ئۆلۈپ
كەتكەنلىرى ئەۋزەل ئوخشىمامدۇ ؟

— ئەمدى... ئەمدى ... — باي دۇدۇقلاپ تۇرۇپ قاپتۇ.
«بېخىل جېنىدىن كېچەر، مېلىدىن كەچمەس» دېگەن گەپ
شۇنىڭدىن قالغانىكەن.

تۆگە بىلەن ئۆچكە

بۇرۇنقى زاماندا بىر ئۆچكە بىلەن بىر تۆگە دوست بوپتۇ.
ئۇلار بىللە ئوتلاپ، بىللە سۇلاپ ناھايىتى ئىناق ئۆتۈشىدىكەن.
بىر كۈنى ئىككىسى ئولتۇرۇپ پاراڭغا چۈشۈپتۇ.

— مەن بەكمۇ مۇلايىم، ئاداش، — دەپ گەپ باشلاپتۇ
تۆگە، — بويۇمنىڭمۇ بويى دېگۈچىلىكى بار، ئەقلىمۇ جايىدا،
ماڭا كىمنىڭمۇ زوقى كەلمەسۇن؟

— سەكرەشتە ماڭا يېتىدىغىنى يوق، ئۇپرىمايدىغان ئاچا
تۇيىقىم بار. مېنىڭچە، بويىنىڭ ئېگىز بولغىنىدىن پاكار بول-
غىنى ياخشى، — دەپتۇ ئۆچكەمۇ ساقلىنى سىلاپ قويۇپ.

— ياق، ئاداش، — دەپتۇ تۆگە، — پاكارنىڭ نېمىسى
ياخشى؟ ئېگىز بولغانغا يەتمەيدۇ !

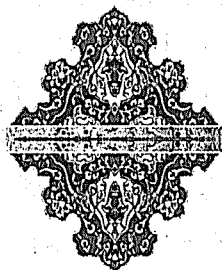
ئۇلار خېلى ئۇزۇن پاراڭلاشقاندىن كېيىن ئوتلاش ئۈچۈن
مېڭىشىپتۇ. بىر يەرگە كېلىپ قارىسا ناھايىتى چىرايلىق باغ
تۇرغۇدەك، باغنىڭ ئىچىدە ھەر خىل مېۋىلەر پىشىپ كېتىپ-
تۇ. بىراق، تام بەك ئېگىز بولغاچقا، ھەر ئىككىسى باغقا
كىرەلمەپتۇ. تۆگە ئۇزۇن بويىنى سوزۇپ تامدىن چىقىپ
تۇرغان شاخلارنى يېيىشكە باشلاپتۇ. ئۆچكە ھەرقانچە سەكرەپ
باقسىمۇ بويى يەتمەي، ھېچ نەرسە يېيەلمەپتۇ. تۆگە ئۆچكەگە
قاراپمۇ قويماي يەۋېرىپتۇ. ئۆچكە بويىنى قىسىپ، ئاغزىنى

تامشىپ بىر چەتتە تۇرۇپتۇ. تۆگە دوستىنىڭ نېخىمۇ ئوغىدىنىنى قاينىتىپ:

— قانداق، ئۆچكە ئاداش، بويىنىڭ ئېگىز بولغىنى ياخشىمىكەن؟ — دەپ كۆرەڭلەپتۇ. ئۆچكە گەپ — سۆز قىلماپ. تۇ، بىراق ئۇياق — بۇياققا قاراپ يۈرۈپ بىر سۆڭۈكچىنى كۆرۈپ قاپتۇ — دە، باغنىڭ ئىچىگە كىرىپ كېتىپتۇ. تۆگە سۆڭۈكچىنىڭ ئالدىغا كېلىپ كىرەلمەپتۇ. ئۆچكە ھەر خىل مېۋىدەلەرنى تويغۇچە يەپتۇ، بىردەمدىن كېيىن سەكرەپ باراڭغا چىقىپ ئۈزۈم يەپ ئولتۇرۇپ، سىرتتا ئاغزىنى تامشىپ قاراپ تۇرغان تۆگىگە مۇنداق دەپتۇ:

— قانداق، دوستۇم تۆگىۋاي، دېمىڭ ئىچىڭگە چۈشۈپ كەتتىغۇ؟ بويىنىڭ پاكار بولغىنى ياخشىمىكەن؟

بۇلارنىڭ ماختىنىشلىرىنى ئاڭلاپ تۇرغان بىر ئات كېلىپ: — ھەر ئىككىڭلار ئورۇنسىز ماختىنىۋاتىسىلەر. ھەممە نەرسىنىڭ بويى ئوخشاش بولمايدۇ، ئېگىزنىڭ ئارتۇقچىلىقىدىنمۇ، كەمچىلىكىمۇ بولىدۇ، پاكارنىڭمۇ شۇنداق. ئۆزۈڭلارنىڭ يېتىشىشلىك تەرىپىڭلارنى كۆرمىي، ئارتۇقچىلىق تەرىپىڭلارنى سۆزلەپ ماختىنىۋېرىشتىن ئىزا تارتىماسىلەر؟ — دەپتۇ. ئاتنىڭ بۇ ئورۇنلۇق سۆزى ئۇلارنى بەكمۇ خىجىل قىلىپتۇ.

تۈلكە بىلەن ئېشەك

بىر تۈلكە يۈگۈرۈپ كېلىۋېتىپ، تۇيۇقسىزلا چوڭقۇر ئازگالغا چۈشۈپ كېتىپتۇ، ھەرقانچە قىلىپمۇ چىقالماپتۇ، قانداق قىلىشنى بىلمەي ئولتۇرغاندا، بىر ئېشەك سۇ ئىزدەپ يۈرۈپ ھېلىقى ئازگالنىڭ يېنىغا كەپتۇ ۋە ئازگالدىكى تۈلكىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭدىن:

— ھەي تۈلكىۋاي، بۇ يەردە نېمە قىلىۋاتىسەن؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ۋاي نېمىسىنى سوراپسەن، — دەپتۇ تۈلكە، — بۇ كەڭ دالدا ئۆسۈزلۈك ۋە ئىسسىقلىق ئۆلەي دەپ قالدۇم. بۇ يەر بەك سالقىن ئىكەن ھەم سۈپسۈزۈك سۇ بار ئىكەن، راھەتلىنىپ دەم ئېلىۋاتىمەن.

بۇنى ئاڭلىغان ئېشەك، مەنمۇ سۇ ئىچىپ سالقىنىداپ راھەتلىنىپچۇ، دەپ ئويلاپ ئازگالغا چۈشۈپتۇ. ئاران تۇرغان تۈلكە شۇ ھامان بىر سەكرەپ ئېشەكنىڭ ئۈستىگە مىنىپتۇ — دە، يەنە بىر سەكرەپ ئازگالدىن كەڭ دالغا چىقىپ كېتىپ قاپتۇ. ئېشەك ئازگالنىڭ ئىچىدىن چىقالماي قاپتۇ.

«يالغانچىغا ئىشەنسەڭ، بېشىڭغا بالا تاپىسەن» دېگەن ما- قال شۇنىڭدىن قالغانىكەن.

ئۇقلۇق بۇرسۇق

كۈنلەرنىڭ بىرىدە قورسقى ئېچىپ ئۆلەر ھالغا چۈشۈپ قالغان بىر بۆرە جاڭگالدا تىمىقىلاپ كېلىۋاتسا، ئۈستۈمۈت سېمىز بىر بۇرسۇق ئۇچراپ قاپتۇ. ھەر نېمە بولسا ئۇزۇق تېپىلدى دەپ، خۇشاللىقتىن ئاغزى قۇلىقىغا يەتكەن بۆرە:

— بۇرادەر بۇرسۇق، نەدىن كېلىپ، نەگە كېتىپ باردى-سەن؟ — دەپ ھىجىيىپ سوراپتۇ.

بۆرىنىڭ شۇم نىيىتىنى سەزگەن بۇرسۇق دەرھال ئەقىل ئىشلىتىپتۇ — دە:

— ۋاي، بۆرە ئاكا، سىزنى ئىزدەپ چىقىمىغان دۆڭ، چۈشمىگەن ئوي قالمىدى. تەلىمىگە بۇ يەردە ئۇچراپ قالدۇم. سىزنى مېھمانغا چاقىرىپ كەلگەندىم، — دەپتۇ.

— ۋاي يالغانچى ھارامزادە! — دەپتۇ بۆرە بىردىنلا يەيلىنى بۇزۇپ، — ئۈستىلىقىڭنى قارا، مېنى ئالدىماقچى بولۇۋا. تامىسەن تېخى! سېنىڭ قىلىتىقىڭغا چۈشىدىغان ئەخمەق بۆرە مەن ئەمەس! سېنى مەرزە قىلىپ شۇنداق يەيمەنكى، كۆرۈپ تۇر! بۆرە ئېتىلىپ كېلىپ بۇرسۇقنى باسماقداپتۇ. بۇرسۇق قىلچە ھۇدۇقماي:

— ھەي ئەخمەق، سەن بىزنى قانداق يېيىشنى بىلمەيدى.

كەنسەن، نوچى بولساڭ، داداڭغا ئوخشاش يېمەمسەن؟ — دەپ-
تۇ. بۆرە بۇ يېڭى گەپنى ئاڭلاپ ھەيران بولغىنىدىن:

— دادام بورسۇقلارنى قانداق يەيدىكەن؟ — دەپ سوراپتۇ.

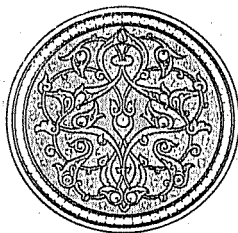
— خالىساڭ، سۆزلەپ بېرەي، ئاڭلا، — دەپ سۆز
باشلاپتۇ بورسۇق، — داداڭ بىزنى ھەرگىزمۇ ساڭا ئوخشاش
مۇنداق ئەخمەقلەرچە يېمەيدۇ. داداڭ بىزنى تۇتۇۋالغاندىن كې-
يىن دۈمبىسىگە ئېلىپ تۇرۇپ، ئۈچ قېتىم يولنىڭ ئۈچ-
تىگە، ئۈچ قېتىم يولنىڭ بۇ چېتىگە تاشلاپ ئاندىن يەيدۇ.
نېمە ئۈچۈن شۇنداق قىلىدىغانلىقىنى بىلمەيمەن.

بۆرە بۇ يەردە بىر سىرنىڭ بارلىقىنى پەملەپ، دادىسىنى
دوراپ باقماقچى بوپتۇ ۋە بورسۇقنى تاپنى ئاستىدىن ئې-
لىپ، يولنىڭ ئۈچ چېتىگە تاشلاپتۇ. بورسۇق دەرھال ئورنىدىن
تۇرۇپ قېچىپتۇ — دە، يېقىنلا يەردىكى ئۇۋىسىغا كىرىپ كې-
تىپتۇ. بۆرە غەزەپلىنىپ:

— مېنى ئالداپسەن — دە ! — دەپ ۋارقىراپتۇ.

ئەقىللىق بورسۇق ئۇۋىسىنىڭ ئىچىدە تۇرۇپ بۆرىنى
مەسخىرە قىلىپ:

— مېنىڭ ئەقىللىق دادام سېنىڭ داداڭنى ھەر دائىم
مۇشۇنداق ئالداپ قۇتۇلاتتى، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

تۈلكە بىلەن شىر

شىر قېرىپ كېتىپ، ئىلگىرىكىدەك ئوۋغا چىقالمايدىغان بولۇپ قاپتۇ، شۇنىڭ بىلەن ساختىپەزلىك قىلىپ قورساق بېقىش كويىغا چۈشۈپتۇ، ئۆزى ئۆڭكۈردە يېتىۋېلىپ: «ئاغرىپ قالدىم، ماڭغۇدەك ماغدۇرۇم يوق، دوستلىرىم پات - پات كېلىپ مېنى يوقلاپ تۇرسۇن» دەپ، ھەممە ھايۋانلارغا خەۋەر تارقىتىپتۇ. ھايۋانلار شىرنىڭ ھالىنى سوراۋاتقان ئۈچۈن بىردىن - ئىككىدىن بولۇپ يوقلاپ كېلىشكە باشلاپتۇ. شىر كەلگەننىڭ بىرىنىمۇ تىرىك ياندۇرماي، تۇتۇپ يېيىشكە باشلاپتۇ.

بىر كۈنى تۈلكە يوقلاپ كەپتۇ. ئۇ ئۆڭكۈرگە كىرمەي سىرتتا تۇرۇپ:

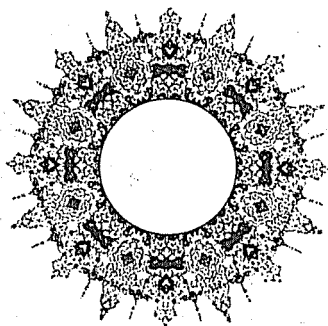
— شىر ئاكا، قانداق ئەھۋالغىز؟ نەچچە كۈندىن بۇيان سىزنى يوقلاپ كەلگەنلەردىن ئەھۋالغىزنى سورايدىسەم، ھېچقايسىسى كۆرۈنمەيدۇ، بۈگۈن ئۆزۈم كەلدىم، تاۋىغىز قانداقراق؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ھالىم ئوسالراق تۇرىدۇ، — دەپتۇ شىر يالغاندىن ئىڭراپ قويۇپ، — نېمىشقا ئۆڭكۈرگە كىرمەي تالادا تۇردىمەن؟ شۇنچە يىراقتىن ئالاھىدە مېنى يوقلاپ كەپسەن، ئۆڭ - كۈرگە كىرگىن، بىردەم - يېرىمدەم مۇڭدشايلى!

— مەنمۇ ئۆڭكۈرىڭىزگە كىرىشنى ئويلىغانىدىم، —
دەپتۇ تۈلكە سەگەكلىك بىلەن ئەتراپىغا قاراپ قويۇپ، —
بىراق، ئۆڭكۈرىڭىزگە كىرگەن ئىزلار تۇرىدۇ، چىققان ئىزلار
كۆرۈنمەيدىغۇ؟

— ئىزلارغا قاراپ نېمە قىلسەن، قورقماي كىرىۋەر -
گىن، — دەپتۇ شىر لولىلىق بىلەن، — سەن بولساڭ مېھ-
مان، تالادا تۇرساڭ، سەت تۇرىدۇ، قورسىقىڭمۇ ئېچىپ قال-
غاندۇ، بىر نەرسە يەپ كەتكىن، ئۆڭكۈرگە كىر !

— رەھمەت، شىر ئاكا، ئەھۋالىڭىزنى ئۇققاندىن كېيىن
بولار، سىز مېنىڭ قورسىقىمنى ئەمەس، ئۆزىڭىزنىڭكىنى
ئويلاۋاتىسىزغۇ. دەيمەن؟ خوش، مەن قايتاي ! — دەپتۇ تۈلكە
ۋە دەرھال كەينىگە يېنىپتۇ.

تەمەخورموشۇك

— سەن كىمنىڭ مۇشۇكى؟

مەدە سالام بېرىپ، ئۆز دەردىنى ئېيتىشقا باشلاپتۇ ئۇ، — ما-

گىمۇ ئانچە - مۇنچە غەمخورلۇق قىلىپ قويسىڭىز، قانداق؟
مەن بىتلەي كۈنىگە بىرنەچچە چاينام نان يەيمەن، يېرىم
ئاج، يېرىم توق، قورسقىم تويۇپ باققىنىنى بىلمەيمەن.

— بولىدۇ، مېنىڭ يېنىمغا بارغىن. گۆش - پۆش دېگەن
ئېشىپ - تېشىپ تۇرىدۇ. باشقا مۈشۈكلەرمۇ مەندىن
ئاشقان - تاشقانىنى يەپ تويۇپ چىقىپ كېتىدۇ، — دەپتۇ پا -
دىشاھنىڭ مۈشۈكى.

تەمەخور مۈشۈك خۇشاللىقىدىن ئۇنىڭغا رەھمەت ئېيتىپ،
چوقۇم بارىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپتۇ، كېچىچە ھەر خىل تائاملارنى
ئويلاپ ئويۇقۇسى كەلمەپتۇ. تاڭ ئېتىش بىلەنلا ئۇ پادىشاھنىڭ
ئوردىسىغا قاراپ مېڭىپتۇ، ئوردىغا كىرىپ ئۇياق - بۇياققا
كۆز يۈگۈرتۈپتۇ، بىراق پادىشاھنىڭ مۈشۈكىنى تاپالماپتۇ،
ئاخىر پادىشاھ تۇرىدىغان ئۆيگە كىرسە، پادىشاھ ئۇخلاۋېتىپتۇ.
ئۇ پادىشاھنىڭ كارىۋىتى يېنىدىكى بىر قەپەسنىڭ ئىچىدە
تۇرغان شاتۇتنى كۆرۈپتۇ - دە، قۇرۇق كەتمەي، شاتۇتنى بول -
سىمۇ يەپ كېتەي، دەپ ئويلاپ، قەپەسكە ئېتىلىپتۇ. قاتتىق
قورقۇپ كەتكەن شاتۇتى چىرقىراپ كېتىپتۇ. پادىشاھ ئويغىنىپ
قارىسا، بىر ئوغرى مۈشۈك شاتۇتنى يېمەكچى بولۇۋاتقاندا -
كەن، ئۇ دەرھال ئوقيانى ئېلىپ مۈشۈكنى ئېتىپتۇ. مۈشۈك يې -
رىم جان ھالدا ئوقيانى سۆرەپ ئۆز ئۆيىگە قېچىپ كەپتۇ.
— نېمە بولىدۇڭ؟ — دەپ سوراپتۇ تۇل خوتۇن. گۇناھ -
كار مۈشۈك لام - جىم دېيەلمەپتۇ.

ئەھۋالنى چۈشەنگەن تۇل خوتۇن ئېچىنغان ھالدا مۇنداق
دەپتۇ:

— بىلىپ قوي، «تەمەنىڭ كەينى كامار» بولىدۇ. يا چاشقان
تۇتۇپ يېمەي، يا مەن بەرگەنگە شۈكۈر قىلماي، بالاخور نەپسىڭ -
نىڭ كەينىگە كىرىپ، جاجاڭنى يەپسەن !

ماخاڭچاق پاقا

بۇرۇنقى زاماندا بىر كۆلدە ئىككى غاز ۋە بىر پاقا بىللە ياشايدىكەن. ئۇلار ناھايىتى ئىناق ئۆتىدىكەن.

كۈنلەر، ئايلار ئۆتۈپ كۆل قۇرۇشقا باشلاپتۇ، ئۇزۇن ئۆت-مەي سۇ پۈتۈنلەي تۈگەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن غازلار سۇ بار يەرگە كۆچمەكچى بولۇشۇپتۇ، بىراق پاقىنى بىللە ئەكېتەيلى دېسە، پاقا ئۇچالمايدىكەن، تاشلاپ كېتىشكە كۆڭلى ئۈنمەيدىكەن. بۇلارنىڭ بېشى قېتىپ، ئامال ئىزدەشكە كىرىشىپتۇ، ئۇيان ئويلاپتۇ، بۇيان ئويلاپتۇ، ئاخىر پاقا مۇنداق دەپتۇ:

— غاز ئاكىلار، بۇنىڭغا بىر ئامال بار: بىر تال چىۋىقنىڭ ئۈچىنى ئىككىڭلار چىشلەڭلار، مەن ئوتتۇرىنى چىشلەي، مۇ-شۇنداق ئۇچۇپ مېنى ئېلىپ مېڭىڭلار، قانداق؟

— بۇ ئۇيدان چارە ئىكەن، — دەپتۇ غازلار، — بىراق سۇ بار يەرگە بېرىش ئۈچۈن خېلى ئۇزۇن يول بېسىشقا توغرا كېلىدۇ. سەن ئۇزۇنغىچە ئاغزىڭنى ئاچماي، چىۋىقنى مەھكەم چىشلەپ چىدىيالارسەنمۇ؟

— چىدايمەن، — دەپتۇ پاقا ئىشەنچ بىلەن.

— ئۇنداق بولسا سېنى ئېلىپ ماڭايلى، لېكىن زادىلا گەپ

قىلما، بولمىسا خەتەرلىك ئەھۋال تۇغۇلۇپ قالىدۇ، — دەپتۇ غازلار.

ئۇلار يولغا چىقىپتۇ، ئۇچۇپتۇ، ئۇچۇپتۇ، بىر مەھەللىنىڭ ئۈستىگە كەلگەندە بىرمۇنچە كىشىلەر ئاسمانغا قارىشىپ:

— ئەجەب پەمى بار غازلار ئىكەن — ھە؟ پاقىنى ناھايىتى ئەپچىل ئېلىپ مېڭىپتۇ! — دېيىشىپتۇ.

بۇ سۆزنى ئاڭلىغان پاقا ئىچىدە، بۇ چارىنى غازلار ئەمەس، مەن تاپقان، دەپ ئويلاپتۇ. ئۇلار يەنە بىر مەھەللىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقاندا، بىرمۇنچە كىشىلەر يەنە:

— قاراڭلار، قاراڭلار، غازلارنىڭ ئەقىللىقلىقىنى! پاقىنى بىر ئوبدانلا ئەكېتىۋاتقىنىنى! — دېيىشىپتۇ.

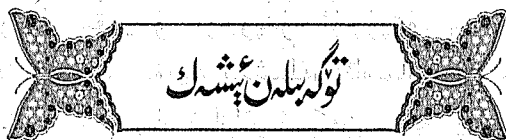
پاقا: «غازلار ئەقىللىق ئەمەس، مەن ئەقىللىق، بۇ چارىنى مەن تاپقان» دەپ ۋازىقىرىۋەتكىلى قىل قاپتۇ، دەرھال ئېسىنى يىغىۋېلىپ ئاغزىنى ئاچماپتۇ.

شۇ تەرىقىدە ئۇچۇپتۇ، ئۇچۇپتۇ، تېخىمۇ ئاۋات، تېخىمۇ چىرايلىق بىر مەھەللىدىن ئۆتۈپتۇ. بۇ يەردە تېخىمۇ نۇرغۇن كىشىلەر تۇرغانىكەن، ئۇلار ھەيران بولۇشۇپ:

— قاراڭلار، پاقىنى بىللە ئېلىپ ئۇچالايدىغان قالتىس تەدبىرلىك غازلار ئىكەن! نېمىدېگەن ئەقىللىق غازلار بۇ! شۇنچە ئوبدان ئامالنى تاپقىنىنى قاراڭلار! — دېيىشىپ ماخ-تاپ كېتىپتۇ.

بۇ ماختاشلارنى ئاڭلاپ پاقا ئۆزىنى زادىلا تۇتۇۋالالماپتۇ — دە، بۇ ئامالنى ئۆزىنىڭ تاپقانلىقىنى جاكارلىماقچى بولۇپ:

— مەن... — دېيىشىگىلا، چۈنقىن ئاغزى چىقىپ كې-تىپ يەرگە چۈشۈپ ئۆلۈپتۇ.

بىر ئېشەك بىلەن تۆگە ھېرىپ ئۆلەر ھالىغا كېلىپ قالغاندىن كېيىن، كارۋان، مەن سەپەردىن يانغۇچە ئوتلاپ يۈ-رۈپ سەمىرىپ قالار، قايتاردا ئەكىتەرمەن، دېگەن ئوي بىلەن تاغ باغرىدىكى بىر يايلاققا تاشلاپ كېتىپتۇ. ئېشەك بىلەن تۆگە يېرىم كۈنگىچە ئورنىدىن تۇرالماي يېتىپتۇ، ئەمما ھەر خىل ئوت - چۆپلەرنىڭ پۇرىقى، تاغنىڭ ساپ ھاۋاسى ئۇلارغا كۈچ - قۇۋۋەت بەرگۈچى شىپالىق دورا بولپتۇ. ئۇلار ئاستا ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ، يېڭى چىققان ئوتلارنىڭ ئۇچىدىن يىپ، سۈزۈك سۇ ئىچىپ خېلى ماغدۇرىغا كېلىپ قاپتۇ، بۇ كەڭرى يايلاققا يايلاپ يۈرۈپ ئۇزۇنغا بارمايلا سەمىرىپ كېتىپتۇ.

كۈنلەردىن بىر كۈنى ئوزۇق ئىزدەپ بۇ يەرگە كېلىپ قالغان بىر تۈلكە ئۇلارنى كۆرۈپ خۇشال بولۇپ كېتىپتۇ، بىراق يالغۇز ئۆزىنىڭ كۈچى يەتمەيدىغانلىقىنى سېزىپ، دەر-ھال بۆرىگە خەۋەر قىلماقچى بولۇپ مېڭىپتۇ.

— ئۇلارغا نېمە گۇناھ قويساق بولار؟ گەپ - سۆز يوقلا يېيىش قىيىن، — دەپتۇ بۆرە تۈلكىدىن بۇ خەۋەرنى ئاڭلى-غاندىن كېيىن.

— ئۇنداق بولسا، — دەپتۇ تۈلكە، — بۇ يايلاق مېنىڭ.

كى، بۇ يەردە يايلاشقا سىلەرگە كىم ئىجازەت بەردى؟ شۇنىڭ ئۈچۈن سىلەرنى يەيمەن، دېگىن. مەن ساڭا گۇۋاھچى بولىمەن، قانداق؟

— بولىدۇ، — دەپتۇ بۆرە ۋە تۈلكىنى ئەگەشتۈرۈپ مېڭىپتۇ. ئېشەك بىلەن تۆگە يىراقتىنلا بۆرە بىلەن تۈلكىنىڭ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ: «ماغدۇرغىمۇ كېلىپ قالدۇق، كۈچىمىزمۇ بار، ئۆلسەكمۇ ئېلىشىپ ئۆلەيلى» دەپ مەسلىھەتلىشىۋاپتۇ.

— ھەي دارازا، سالىڭ قۇلاق! — دەپ ۋارقىراپتۇ بۆرە كېلىپلا، — ئىككىڭ كىمنىڭ رۇخسىتى بىلەن بۇ يەردە ئوتلاپ يۈرۈشسەن؟!

— نېمە كارىڭ بار؟ — دەپتۇ تۆگىمۇ بوش كەلمەي.

— ھەي ئۇزۇن ئەخمەق، نېمىشقا كارىم بولمايتتى! بىلمەسەن، بۇ يايلاق مېنىڭ؟ — دەپتۇ بۆرە.

— قايسى يايلاق مېنىڭ؟ — دەپتۇ تۆگە.

— سەن ئوتلاۋاتقان مۇشۇ يايلاق!

— راست، بۇ يايلاق بۆرە غوجامنىڭ، بۇنىڭغا مەن گۇۋاھ، — دەپتۇ تۈلكە ئالدىراپ.

— ئۇنداق بولسا، بىز بۇ يەرنىڭ ئوتىنى يېمىدۇق! — دەپتۇ تۆگە.

شۇ ئەسنادا تۈلكە كېلىپ بۆرىنىڭ قۇلىقىغا بىر نېمەلەرنى دەپ پىچىرلاپتۇ. بۆرە بۇلارغا يېقىنلىشىپ:

— بۇ يەرنىڭ ئوتىنى يېگەن — يېمىگەنلىكىڭنى ئاسانلا بىلىمەن! — دەپتۇ.

— قانداق بىلىسەن؟ — دەپتۇ تۆگە.

— تىلىڭنى چىقار، پۇراپ باقمەن!

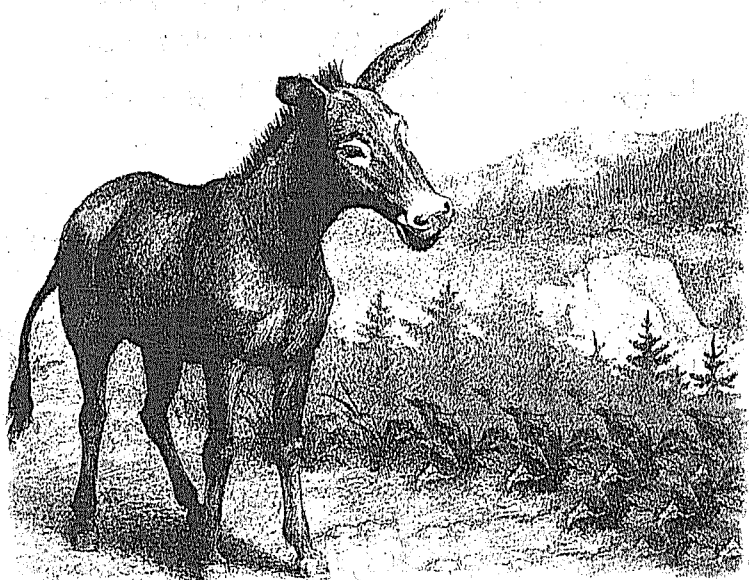
تۆگە بىلەن ئېشەك، بۇلارنىڭ كۈچى يەتمەي، ئالدى بىلەن

تىلىنى ئۈزۈۋېتىپ، ئوت يېمەيدىغان قىلىپ قويماقچى، ئۇ-
نىڭدىن كېيىن ئۆلتۈرۈپ يېمەكچى بولۇۋاتقان ھىيلىسىنى
پەملەپتۇ. تۆگە ئېشەككە كۆزىنى قىسىپ قويۇپ:

— ماقۇل، پۇراپ باق، — دەپتۇ تىلىنى چىقىرىپ.
بۆرە تۆگىگە يېقىن كېلىشىگە تۆگە كۆكرىكى بىلەن بىر
ئۇرغانىكەن، بۆرە كۆزلىرى قاراڭغۇلىشىپ، تىك موللاق چۈ-
شۈپتۇ. ئاڭغىچە ئېشەك كېلىپ بۆرىنىڭ بېقىنلىرىغا بىر-
نەچچىنى تېپىپتۇ. بۆرە بۇ ئۇشتۇمتۇت زەربىدىن تىن تارتماي
ئۆلۈپتۇ. بۇنى كۆرگەن تۈلكە ئالاقزادە بولۇپ بەدەر قېچىپتۇ.
ئېشەك تۈلكىنىڭ كەينىدىن ھاڭراپ مۇنداق دەپتۇ:

«يەر ئىگىسى»نى كۆرۈڭ ئۆلۈپ ياتقىنىنى،
«گۇۋاھچىسى»نى كۆرۈڭ قورقۇپ قاچقىنىنى.
بۇ كۆرگىنىڭدىن ساۋاق ئالمىساڭ،
باشلاپ كەل بۆرىنىڭ يەنە باشقىسىنى!

پادشاھ بىلەن شاھزادە

ئۆتكەن زاماندا بىر ئەخمەق پادشاھ بولغانىكەن. ئۇنىڭ بىر ئوغلى بولۇپ، پادشاھ بۇ ئوغلىنى تولىمۇ ئەرەكە ئۆس-تۈرگەنىكەن. پادشاھ نەگە بارسا ئۆز ئوغلىنى ئورۇنسىز ماختاپ - ئۇچۇرۇپلا يۈرىدىكەن. دادىسى شۇنداق ئۆگەتكەچكە، بۇ شاھزادە ھېچقانداق بىلىم ئۆگەنمەي، تازىمۇ ئەخمەق ۋە ئا-تىكارچى بولۇپ ئۆسۈپتۇ.

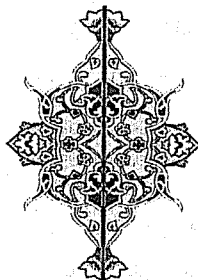
كۈنلەرنىڭ بىرىدە پادشاھ ئوغلىنى باشلاپ، ۋەزىرلىرىنى ئەگەشتۈرۈپ ساياھەتكە چىقىپتۇ. ئۇلار بىر دەريانىڭ بويىغا كەلگەندە، ئۇلار ئارىسىدا سۇ ئۈزۈش ماھىرلىقى ھەققىدە پاراڭ بولۇپ قاپتۇ. پادشاھنىڭ ئاغزى ئېچىلىپ يەنە ئۆز ئوغلىنى ماختاشقا باشلاپتۇ:

— بىزنىڭ ئوغۇل سۇ ئۈزۈشكە شۇنداق ئۈستىكى، سۇغا بىر باش چۆكۈرسە، ناھايىتى ئۇزۇن ۋاقىت ئۆتكەندە چىقىدۇ، تېخى يەنە سۇ ئۈستىدە ئوڭدىسىغا يېتىپ ئۇخلىيالايدۇ.

بۇ گەپنى ئاڭلىغان ۋەزىرلەرمۇ خۇشامەتچىلىك بىلەن شاھزادىنى ئاغزى - ئاغزىغا تەگمەي ماختاشقا كىرىشىپتۇ. بۇ ماختاشلاردىن مەست بولۇپ كەتكەن شاھزادە ئۆزىنى تۈ-تۈۋاللاي، باشقىلارغا ئۆز ماھارىتىنى كۆرسىتىپ قويماقچى بولۇپ «پولتۇڭ» قىلىپ دەرياغا ئۆزىنى ئېتىپتۇ. دېگەندەك

شاھزادە خېلى ئۇزۇنغىچە سۇ ئۈستىدە كۆرۈنمەپتۇ.
بىردىنلا پادىشاھنىڭ چىرايى تاترىشقا باشلاپتۇ. ۋەزىر -
لەر بولسا شاھزادىنى تېخىمۇ ماختىغىلى تۇرۇپتۇ:
— نېمىدېگەن ئۇستا - ھە ! سۇغا چۆكۈپ كىرىپ كې-
تىپ تېخىچىلا چىقمىدى !
— دۇنيادا بۇنداق ماھىر سۇ ئۈزگۈچىنى زادىلا كۆرمىد-
گەنكەنمىز !

بىر ھازادىن كېيىن شاھزادە سۇ ئۈستىدە پەيدا بويىتۇ ۋە
ئوڭدىسىغا جىمجىت يېتىپتۇ.
— مانا، مانا، بۇ چېۋەرلىكنى قاراڭلار ! — دېيىشىپتۇ
ۋەزىرلەر، — سۇ ئۈستىدە پۇت - قوللىرىنى سىدىر قىلماي
مۇشۇنداق ھۇزۇرلىنىپ ياتماق ئاسانمۇ !
ئالاقىرادە بولغانلىقىنى بىلىندۈرمەي، دېمىنى ئىچىگە يۇتۇپ
تۇرغان پادىشاھ ئاخىر چىدىيالىماي:
— ھەي خالايق، ئوغلۇمنى تېز قۇتۇلدۇرۇڭلار، ئۇنىڭ
سۇ ئۈزۈشتە تېخى كەمچىل تەرەپلىرىمۇ بار ئىدى. تېز قۇ-
تۇلدۇرۇڭلار ! — دەپ ۋارقىرىۋېتىپتۇ.
ۋەزىرلەر شاھزادىنى سۇدىن سۈزۈپ چىقىپ قارىسا، ئۇ
ئاللىقاچان ئاخىرەتكە كېتىپ بولغانىكەن.

كەپتەر بىلەن چۈمۈلە

بىر كۈنى بىر كەپتەر ئوۋچىنىڭ تورىغا چۈشۈپ قاپتۇ. ئوۋچى خۇشال بولۇپ، ئۇنى تۇتۇۋالماقچى بولۇپ تۇرۇشىغا، بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ تۇرغان بىر چۈمۈلە دەرھال كېلىپ ئوۋچىنىڭ كۆڭلىكىنىڭ ئىچىگە كىرىپتۇ - دە، ئۇنىڭ دۈم-بىسىنى جېنىنىڭ بارىچە ئاچچىق چېقىپتۇ. ئوۋچى چىدىيال-ماي دەرھال تورنى تاشلىۋېتىپتۇ. پەيتىنى غەنىمەت بىلگەن كەپتەر دەرھال توردىن قېچىپ چىقىپ ئۇچۇپ كېتىپتۇ. كۈنلەردىن بىر كۈنى چۈمۈلە سۇ ئىچمەكچى بولۇپ ئې-رىقنىڭ لېۋىگە بارغانىكەن، سۇنىڭ دولقۇنى ئۇنى ئېقىتىپ كېتىپتۇ. دەرەخ ئۈستىدە ئارام ئېلىپ ئولتۇرغان ھېلىقى كەپتەر قايسى كۈنى ياخشىلىق قىلغان چۈمۈلىنىڭ ئېقىپ كېتىپ بارغانلىقىنى كۆرۈپتۇ - دە، شۇ ھامان بىر تال يو-پۇرماقنى چىشلەپ كېلىپ چۈمۈلىنىڭ ئالدىغا تاشلاپ بېرىپ-تۇ. چۈمۈلە يوپۇرماقنىڭ ئۈستىگە چىقىۋېلىپ بىردەم ئاققان-دىن كېيىن، يوپۇرماق شاخ - شۇمبا بار يەرگە كېلىپ توخ-تاپ قاپتۇ. چۈمۈلە دەرھال ئۆمىلەپ قىرغاققا چىقىۋاپتۇ ۋە خۇ-شال بولۇپ، كەپتەرگە بىر ياخشىلىق قىلىپ قويۇۋىدىم، ماڭىمۇ ياندۇردى، دېمەك، كىشىگە ياخشىلىق قىلساڭ ئۆزۈڭمۇ ياخشىلىق كۆرىدىكەنسەن، دەپ ئويلاپ، ئۆز ئۆۋىسىغا قاراپ كېتىپتۇ.

قاغا بىلەن تۈلكە

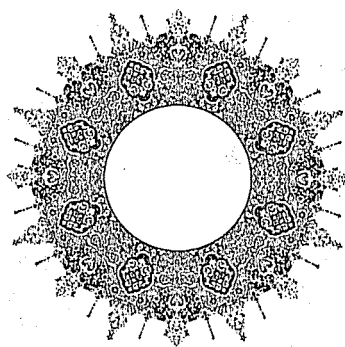

كۈنلەرنىڭ بىرىدە بىر قاغا
بىر پارچە گۆشنى ئوغرىلاپ كې-
لىپ دەرەخكە قونۇپتۇ - دە،
ئەمدىلا يەي دەپ تۇرۇشىغا،
ئېچىرقاپ كەتكەن بىر تۈلكە
كېلىپ قاغىدىن بۇ گۆشنى
تارتىۋېلىش كويىغا چۈشۈپتۇ.
قانداق قىلىش كېرەك؟ ھېلى-
گەر تۈلكە بىردىنلا قاغىنى
ماختاشقا باشلاپتۇ:

— ھەي، قاغا دوستۇم،
سەن نېمىدېگەن چىرايلىق!
قارىغىنا، پەيلىرىڭ تۇم قارا،
يەنە تېخى تېگى - تېگىدىن يال-
تىراپ تۇرىدۇ. غازنىڭ مامۇقلىرى
دېگەن نېمە ئۇ! سېنىڭ پەيلى-
رىڭ ئۇنىڭدىنمۇ يۇمشاق. كۆز-
لىرىڭچۇ! ھېچكىمدە سېنىڭكىدەك
ئۆتكۈر، كېلىشكەن كۆز يوق!

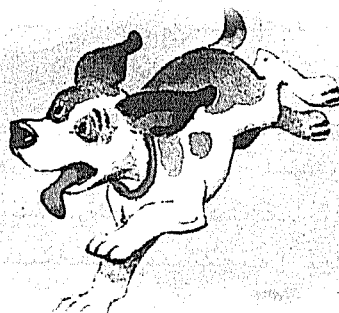
تىرىقلىرىڭ بۈركۈتىڭىدىن ھەرگىز قېلىشمايدۇ. ئۇچار
قۇشلار ئىچىدە گۈزەل دېسە، مانا سېنى دېسە بولىدۇ!
قاغا تۈلكىنىڭ ئاغزى - ئاغزىغا تەگمەي ماختاشلىرىنى
ئاڭلىغاندىن كېيىن تېرىسىگە پاتماي كېتىپتۇ، تۈلكە تېخى
مېنىڭ سايىرىغىنىمنى ئاڭلاپ باقسا، قانچە ماختاپ كېتەر ئى-
دى؟ توختا، مەن ئۇنىڭغا بىر سايىراپ بېرىمەنچۇ! دەپ ئويلاپتۇ -
دە، «قاق» قىلىشىغىلا ئاغزىدىكى گۆش «پوككىدە» يەرگە چۈ-
شۈپتۇ. تۈلكە دەرھال گۆشنى ئېلىپ بىرلا يالماپ يۈتۈۋەتكەن-
دىن كېيىن:

— دۇنيادا سېنىڭدەك سەت، سېنىڭدەك شۈم نەرسە يوق،
يالغاندىن ماختاپ قويسام، ئۆزۈڭچە مەست بولۇپ كەتتىڭ، —
دەپ قويۇپ يولىغا راۋان بوپتۇ.

ئايچى كۆزىتى

كۈنلەرنىڭ بىرىدە بىر ئايچى كۆزىتى كۈچىدىن يوغان بىر پارچە ئۈستىخاننى تېپىۋاپتۇ - دە، باشقا ئىتلارنىڭ تار- تىۋىلىشىدىن ئەنسىرەپ، يىراققا ئېلىپ بېرىپ ئارامخۇدا يې- مەكچى بولۇپ قېچىپتۇ. شۇ قاچقانچە شەھەرنىڭ سىرتىدىكى بىر دەريانىڭ يېنىغا كېلىپ قاپتۇ. بۇ يەردە يېيىشكىمۇ كۆزى قىيماي، دەريانىڭ ئۇ قېتىغا ئۆتۈپ كەتمەكچى بوپتۇ. دەريادا سۈپسۈزۈك سۇ ئېقىۋاتقانكەن. ئۇ دەريا بويلاپ كېتىۋېتىپ، سۇ ئىچىدە ئۆزىگە ئوخشاشلا بىر ئىتنىڭ ئۈستىخان چىشلەپ كېتىپ بارغانلىقىنى كۆرۈپ قاپتۇ. ۋاھ، بۇ ئىپلاسىنىڭ ئەكېتىۋاتقان ئۈستىخانى مېنىڭكىدىن يوغان تۇرىدىغۇ ! ئۇنى تارتىۋالايچۇ ! دەپ ئويلاپتۇ - دە، ئۇنىڭغا خىرىس قىلىپ قات- تىق ھاۋشىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن تەڭ ئۇنىڭ ئاغزىدىكى ئۈستە- خان سۇغا چۈشۈپ چۆكۈپ كېتىپتۇ. ھەممىدىن قۇرۇق قالغان ئايچى كۆزىتى ھەس- رەتلىنىپ: «ئاز بولسىمۇ با- رىغا شۈكۈر قىلسام بوپتە- كەن» دەپ پۇشايمان قىلىپ قايتىپ كېتىپتۇ.

قۇشقاچنىڭ قوينىڭ شىكارتى

بىر بۈركۈت ئوقتەك ئېتىلىپ كېلىپ، قوي پادىسىغا شىكار قىپتۇ - دە، بىر قوينى ئەكىتىپتۇ. بۇنى كۆرۈپ قۇشقاچنىڭ ھەسەتخورلۇقى كېلىپ ئۆزىچە سۆزلەپ كېتىپتۇ: «ۋۇي، بۈركۈت جېنىدا قويغا شىكار قىلىپ يۈرىدۇيۇ، مەن تېزەك چوقۇلاپ ئۆزۈمنى ئاۋارە قىلىپ يۈرەمدىمەن! قانات دەپسە مەندىمۇ قانات بار، تۇمشۇقۇممۇ نەيزىدەك ئۆتكۈر، ھەممە ئەزايم ساققۇ! بۈركۈتتىن قالغان جاننى ئىتقا سېلىپ بېرىمەن. مەندە قوينى ئەمەس، تۆگىنىمۇ شىكار قىلالغۇدەك قۇدرەت بار!»

قوي پادىسىنى كۆزىتىپ قورام تاشنىڭ ئۈستىدە ياز-پاشلاپ ياتقان پادىچى ئۇشتۇمتۇت بىر قۇشقاچنىڭ ئاسماندىن ئوقتەك ئېتىلىپ چۈشۈپ، يۇڭلۇق بىر قويغا شىكار قىلغان-لىقىنى كۆرۈپ قاپتۇ. بىچارە قۇشقاچ پاقماق يۇڭغا ئېلىنىپ قالغان پۇتلىرىنى ھەرقانچە ئۇرۇنۇپمۇ چىقىرالماپتۇ، ئۆزىنى ھەر تەرەپكە ئۇرۇپ يۇلقۇنۇپ بېقىپتۇ، بولماپتۇ، ئاخىر قانات-لىرىنى پالاقلىتىۋېرىپ ماغدۇرىدىن كېتىپتۇ - دە، بېشىنى ساڭگىلىتىپ يېتىپ قاپتۇ.

پادىچىنىڭ قۇشقاچقا ئىچى ئاغرىپ ئۇنىڭ يېنىغا كەپتۇ ۋە مەسخىرە بىلەن كۈلۈپ:

— جېنىڭغا بېقىپ ئىش قىلساڭچۇ، جانىۋار، — دەپ ئۇنى يۇڭدىن ئاجرىتىۋېلىپ ئۇچۇرۇۋېتىپتۇ.

ئەخمەق ئوۋچى

بۇرۇنقى زاماندا بىر ئوۋچى ئۆتكەنكەن. ئۇنىڭ بىر قارچىغىسى بولۇپ، بۇ قارچىغا ئوۋچىغا نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئوۋلاپ بەرگەنكەن. كۈنلەرنىڭ بىر كۈنى ئوۋچىغا قارچىغىدىن بىرنىڭ قۇيرۇقى ناھايىتى ئۇزۇن ۋە سەت كۆرۈنۈپتۇ - دە:

«بۇنىڭ ئۇزۇن قۇيرۇقىنى كېسىپ، كالتىراق قىلىپ قويسام چىرايلىق بولمامدۇ، ئۇنىڭغا مۇنچە ئۇزۇن قۇيرۇقنىڭ نېمە كېرنى بار؟» دەپ قايچىسىنى ئېلىپ، قارچىغىسىنىڭ قۇيرۇقىنى «شارتتىدە» كېسىپ تاشلاپتۇ.

يەنە بىر كۈنى ئوۋچىغا ئۇنىڭ قاننىمۇ ناھايىتى ئۇزۇن، كېلەڭسىز كۆرۈنۈپتۇ - دە، قاننىنىڭ يېرىمىنى كېسىپ تاشلاپتۇ. بىرنەچچە كۈندىن كېيىن قارىسا، قارچىغىنىڭ تۇمشۇقىمۇ ئىلمەك ۋە سەت كۆرۈنۈپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ تۇمشۇقىنىمۇ ياساپ قويماقچى بولۇپ، يېرىمىنى كېسىپ تاشلاپتۇ. «مانا ئەمدى چاققان بولدۇڭ!» دەپتۇ ئوۋچى. بىر نەچچە كۈندىن كېيىن قارچىغىنى ئاچقىپ بىر تۈلكىگە سالغانىكەن، ئۇ ئۇچالماي «پوككىدە» يەرگە چۈشۈپتۇ. بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ ھەيران بولغان ئوۋچىنىڭ ئاغىنىسى سوراپتۇ:

— قارچىڭ نېمە بولدى، ئۇچالماي چۈشۈپ كەتتىغۇ؟

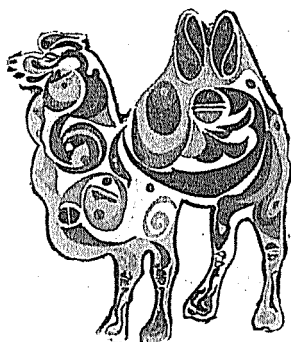
— ئۇنىڭ قانات - قۇيرۇقلىرىنى كېسىپ تاشلىغانىدە.

ئاغىنىسى قارچىغىنىڭ قانات - قۇيرۇقى ۋە تۇمشۇقلىق -
رىغا قاراپ كۆلۈپ كېتىپتۇ - دە:

— بۇ نېمە قىلغىنىڭ، بىر ئۆيىدىنلا قارچىغىنى ئاكار قىيسەنغۇ؟ — دەيتۇ.

— تېخىمۇ چىرايلىق بولسۇن دېگەندىم...

— ئەخمەق ! — دەپتۇ ئاغىنىسى، — ھەرقانداق ئىش-
نىڭ چېكى بولىدۇ. دۇنيادا ھەرقانداق نەرسىنى چىرايلىق
قىلىمەن دەپ ياساۋەرسە، تۈزەيمەن دەپ ھەددىدىن ئاشۇرۇۋەتسە،
بۇزۇلماي قالمايدۇ !

شىرىلەن چاشقان

بىر كۈنى شىر ئۇخلاۋاتسا، بىر چاشقان كېلىپ ئۇنىڭ دۈمبىسىگە چىقىۋېلىپ سەكرەپتۇ. شىر ئويغىنىپ كېتىپ ئۇنى تۇتۇۋاپتۇ ۋە غەزەپلىنىپ يەرگە ئېتىپ، مېڭىسىنى چۈ-ۋۇۋەتمەكچى بوپتۇ. چاشقان يالۋۇرۇپ:

— شىر ئاكا، خاپا بولماڭ، بۇنىڭدىن كېيىن ئۇنداق قىلمايمەن. بىر كۈنى سىزگىمۇ پايدام تېگىپ قالار، مېنى قويۇۋېتىڭ، — دەپتۇ.

— سېنىڭ قولۇڭدىن نېمە كېلەتتى؟ — دەپ زاڭلىق قىلىپ كۈلۈپتۇ شىر.

— ئۇنداق دېمەڭ، «كۆزگە ئىلمىغان پۇتقا چوماق» دېگەن گەپ بار. بەزىدە كۆزگە ئىلمىغان كىچىكلەرنىڭ قولىدىنمۇ چوڭ ئىشلار كېلىدۇ.

— يوقال كۆزۈمدىن! — شىر ئۇنىڭ سۆزىگە ئىشەنمىگەن ھالدا قويۇۋېتىپتۇ.

كۈنلەردىن بىر كۈنى بۇ شىر ئوۋچىلارنىڭ قولىغا چۈ-شۈپ قاپتۇ. ئوۋچىلار شىرنى تورغا چۈشۈرۈپ يوغان بىر دە-رەخكە ماتاۋاپ باغلاپتۇ. دە، يەنە بىر شىرنى تۇتقىلى كېتىپتۇ.

شىر، ئەمدى ئۆلىدىغان بولدۇم، دەپ قورقۇپ دىر-دىر تىترەشكە باشلاپتۇ. دەل شۇ چاغدا ئۇنىڭ ئالدىدا ھېلىقى

چاشقان پەيدا بولۇپ قاپتۇ - دە:

— شەر ئاكا، نېمە بولدىڭىز؟ — دەپ سوراپتۇ.

— نېمە بولاتتىم، كۆرمەيۋاتامسەن؟ — دەپتۇ شەر جىلە بولۇپ.

— قورقماڭ، مەن سىزنى قۇتۇلدۇرۇپ قوياي !

شەر ئۇنىڭغا ھەيران بولۇپ قاراپ قاپتۇ.

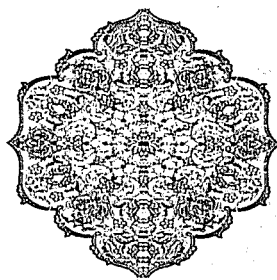
چاشقان كېلىپ ئۆتكۈر چىشلىرى بىلەن ئارغامچىلارنى بىردەمدىلا قىرقىپ تاشلاپتۇ - دە، شەرنى ئازاد قىپتۇ. خۇ-

شاللىقىدىن نېمە دېيىشنى بىلمەي قالغان شەر:

— رەھمەت ساڭا، ئۆتكەندە سېنى بىكار زاڭلىق قىپتە-

مەن. كىچىكلەرنىڭ قولىدىنمۇ چوڭ ئىشلار كېلىدىكەن، ئەم-

دى بىلدىم، — دەپتۇ.

يىغناغۇچ بىلەن چۈمۈلە

كەچ كۈز كۈنلىرىنىڭ بىرىدە، بىرنەچچە چۈمۈلە يازىچە يىغقان ئوزۇقلىرىنى ئاپتاپتا قۇرۇتۇشقا باشلاپتۇ. دەل شۇ چاغدا بىر يىغناغۇچ كېلىپ:

— دوستلىرىم، ياخشىمۇسىلەر؟ سىلەرنىڭ ئوزۇقۇڭلار نېمىدېگەن جىق، ماڭا ئازراق بەرسەڭلارچۇ؟ — دەپتۇ. چۈمۈلىلەر:

— خوش، ياز كۈنلىرى ئۆزۈڭ نەلەردە يۈردۈڭ؟ نېمىشقا قىشلىق ئوزۇق — تۈلۈكۈڭنى تەييارلىۋا لىمىڭ؟ — دەپ سوراپ-تۇ.

يىغناغۇچ:

— زادى چولام تەگمىدى، يازىچە گۈللەرنىڭ ئارىسىدا ئوي-ناپ يۈرۈپىپتىمەن، — دەپتۇ. — شۇنداقمۇ، ياخشى دوست-تۇم؟ ئۇنداق بولسا بىزدىن رەز-جىمە، يازنى ئويناپ ئۆتكۈزگەن بولساڭ، قىشنىمۇ ئويۇن — كۈل-كە بىلەن ئۆتكۈز، — دەپ كۈ-لۈشۈپتۇ چۈمۈلىلەر.

سېۋەت قىماساڭ، سېۋەتتە تۇتۇۋالمايدۇ

بۇرۇنقى زاماندا بىر بوۋاي بولۇپ، ئۇنىڭ ئىككى ئوغلى بار ئىكەن. بۇ بالىلار كىچىكىدىلا ئانىسىدىن يېتىم قالغان بولۇپ، بوۋاي ئېغىرچىلىقلارنى ئۇلارغا بىلىندۈرمەي بېقىپ چوڭ قىپتۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە بوۋاي ئېغىر كېسەل بولۇپ ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قاپتۇ ۋە بالىلىرىغا ۋەسىيەت قىلماقچى بوپتۇ.

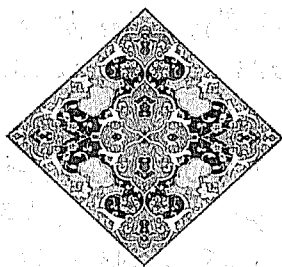
— بالام، — دەپتۇ بوۋاي چوڭ ئوغلىغا سېۋەتنى كۆر-
ستىپ، — چېلىكىمىز تېشىلىپ قاپتۇ، سېۋەتتە سۇ ئە-
كىرگەن.

چوڭ ئوغلى سېۋەتنى كۆتۈرۈپ ئېرىق بويىغا چىقىپتۇ،
لېكىن ھەرقانچە قىلىپمۇ سېۋەتتە سۇ توختىالماي، بېشىنى
ساڭگىلاتقان ھالدا ئۆيگە قايتىپ كىرىپتۇ.

بوۋاي كىچىك ئوغلىنى بۇيرۇپتۇ. بۇ بالا بىر پالاس پار-
چىسىنى سېۋەتنىڭ ئاستىغا ساپتۇ - دە، ئېرىق بويىغا چى-
قىپتۇ. ئۇ ئازراق سامان بىلەن كاكىل لاي ئېتىپتۇ ۋە سې-
ۋەتنىڭ ئاراچلىرىنى سۇۋاپتۇ، ئۇنىڭدىن كېيىن سۇغا سالغا-
ن كەن، سېۋەتتە لىپمۇلىق سۇ توختاپتۇ. ئۇ سۇ تولغان سې-
ۋەتنى كۆتۈرۈپ ئۆيگە كىرىپتۇ. دادىسى ئۇنىڭ ئەقىل -
پاراسىتىگە ئىنتايىن قايىل بولۇپ:

— بالىلىرىم، مەن ئۆلەر ھالەتتە ياتمەن. مېنىڭ سىلەرگە قىلىدىغان بىرلا ۋەسىيىتىم بار: سىلەر ئەقىل ئىشلەتتىڭلار، مەھر بولۇڭلار، سەۋەب قىلىڭلار، سېۋەتتە سۇ توختايدۇ، — دەپتۇ ۋە ئۇزۇن ئۆتمەي ئالەمدىن ئۆتۈپتۇ. ئىككى ئوغۇل دادىسىنىڭ بۇ ۋەسىيىتىنى ئەستە چىڭ تۇتۇپ، ھەرقانداق ئىشنى قىلىشتا ئەقىل ئىشلىتىپ، ئوبدان كۈن كەچۈرۈپتۇ.

«سەۋەب قىلىڭلار، سېۋەتتە سۇ توختايدۇ» دېگەن ماقال ئەنە شۇنىڭدىن قالغانىكەن:

قۇشنىڭ ئارزۇسى

ئىنتايىن گۈزەل ۋە ئەقىللىق بىر قۇش بولغانىكەن. ئۇ يېقىملىق سايىراپ، ئادەمگە ئوخشاش سۆزلىيەلەيدىكەن. بۇ قۇشنىڭ داڭقىنى ئاڭلىغان بىر پادىشاھ نۇرغۇن كۈچ سەرپ قىلىپ ئۇنى تۇتقۇزۇپتۇ ۋە رەڭمۇرەڭ پۆپۈك، مونچاقلار بىلەن زىننەتلەنگەن ئالتۇن قەپەسكە سولاپ ئوردىسىغا ئېسىپ قو-يۇپتۇ. پادىشاھ قۇشنى بەكمۇ ئەتىۋارلايدىكەن، ئۆز قولى بىلەن ئوزۇقلاندۇرىدىكەن.

ئارىدىن خېلى ۋاقىتلار ئۆتۈپتۇ، لېكىن قۇش بىر قېتىمىمۇ ئېچىلىپ سايىرماپتۇ. ئۇ دائىم غەمكىن ھالەتتە بېشىنى تۆۋەن سېلىپ تۇرىدىكەن. بۇنى كۆرگەن پادىشاھ بىر كۈنى قول ئاستىدىكى ۋەزىر - ئۆلىمالىرىنى يىغىپ:

— ئېيتىڭلارچۇ، بۇ قۇش بىزنىڭ ھۇزۇرىمىزدا نېمە ئۈچۈن سايىرمايدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. ۋەزىرلەردىن بىرى: — بۇنىڭ سەۋەبىنى ئۇنىڭ ئۆزىدىن سوراپ كۆرەيلى، — دەپتۇ.

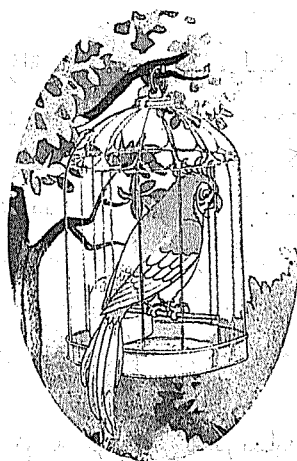
ئۇلار قۇشتىن نېمە ئۈچۈن سايىرمايدىغانلىقىنى سورىغا-نىكەن:

— قەپەسنىڭ ئىشىكىنى ئېچىپ قويساڭلار، دەرەخ ئۈس-تىگە قونۇپ سايىراپ بېرىمەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ قۇش.

بۇنى ئاڭلىغان پادىشاھ قەپەسنىڭ ئىشىكىنى ئېچىپ قو-
يۇشنى بۇيرۇپتۇ، قۇش قەپەستىن چىقىپتۇ - دە، مەجنۇنئال-
نىڭ زىلۋا شېخىغا قونۇپ:

ئالتۇن قونداق قەپەستىن
لىڭ - لىڭ قومۇشۇم ياخشى.
بۇندا ھەسەل يېگەندىن
ئەرەكن تۇرمۇشۇم ياخشى.

دەپ بىر قېتىم سايىراپلا، پەرۋاز قىلىپ ئۇچۇپ كېتىپتۇ.

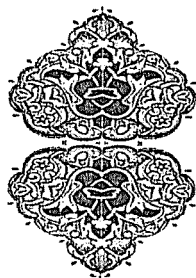

كۈن ۋە ھەسەن ھۈسەن

بىر كۈنى يامغۇردىن كېيىن كۈن چىقىپتۇ. شۇ زامان
ئاسماندا يەتتە خىل رەڭدە ھەسەن - ھۈسەن پەيدا بولپتۇ.
ھەسەن - ھۈسەنگە قارىغان ھەربىر كىشىنىڭ ھەۋسى كەپ-
تۇ. ھەسەن - ھۈسەن ئۆزىچە: «مەن كۈندىنمۇ چىرايلىق» دەپ
ماختىنىپتۇ. بۇنى ئاڭلاپ كۈن:

— توغرا، سەن چىرايلىق. ئەمما، مېنىڭسىز سەن بول-
مايسەنغۇ! — دەپتۇ.

بۇ گەپنى ئاڭلاپ ھەسەن - ھۈسەن مەسخىرىلىك كۈلۈپ-
تۇ. كۈننىڭ غەزىپى كەپتۇ - دە، بۇلۇتنىڭ كەينىگە ئۆتۈپ
مۆكۈنۈۋاپتۇ. ھەسەن - ھۈسەن دەرھاللا ئۆز - ئۆزىدىن يو-
قىلىپتۇ.

تۈلكە بىلەن يولۋاس

كۈنلەرنىڭ بىرىدە يولۋاس ئوزۇقلۇق ئىزدەپ سىرتقا چىقىپتۇ. ئۇ چوڭ بىر ئورماننىڭ يېنىغا كەلگەندە، توساتتىن تۈلكە بىلەن ئۇچرىشىپ قاپتۇ.

— ھاي - ھوي، — دەپ ھۇۋلاپتۇ يولۋاس، — شۇم-تەك، بەك ئېچىرقاپ كەتكەنىدىم، سەن ماڭا راسا مەززىلىك غىزا بولىدىغان بولدۇڭ - دە !

بۇ سۆزنى ئاڭلىغان تۈلكە كۆزىنى چىمچىقلىتىپ، تازا غەزەپكە كەلگەن قىياپەتكە كىرىۋېلىپ تىللاپتۇ:

— ھەي ھاماقەت، مېنىڭ كىملىكىمنى بىلمەسەن؟ !

يولۋاس بېشىنى چايقاپ قويۇپتۇ.

— ھىم، — دەپتۇ تۈلكە غادىيىپ، — مەن ئورماندىكى ھايۋانلارنىڭ پادىشاھى بولمەن، كىمكى مېنى كۆرۈپ قالغۇ-دەك بولسا، يىراقتىنلا پۈكلىنىپ تەزىم قىلىدۇ ياكى دەرھال كۆزدىن يوقىلىدۇ.

يولۋاس شىددەت بىلەن تۈلكىنىڭ ئالدىغا ئېتىلىپ كېلىپ:

— ھارامزادە شۇمتەك، مېنى ئالدىماقچىمۇسەن؟ ! — دەپ

ۋارقىراپتۇ.

— سېنى ئالداۋاتمەنمۇ؟ — تۈلكىنىڭ كۆزلىرىدىن

قۇۋلۇق ئۇچقۇنلىرى چاقناپ كېتىپتۇ، — يۈر، مەن بىلەن بىللە ئورمانغا بار، شۇندا مېنىڭ كىملىكىمنى بىلىسەن ! — يۈر، يول باشلا ! — دەپتۇ يولۋاس.

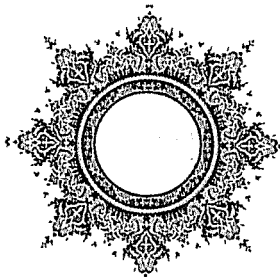
تۈلكە شۇ ھامان غادا يىغان ھالدا ئورماننىڭ ئىچىگە قەدەم تاشلاپتۇ.

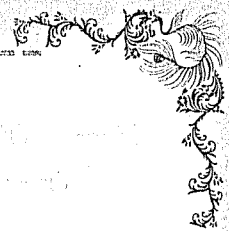
ئاق توشقانلار تۈلكىنىڭ ئارقىسىدىن كېلىۋاتقان يولۋاس-نى كۆرۈپ جان - پېنى چىقىپ، قويۇق ئوت - چۆپلەر ئا-رىسىغا ئۇچقانداك چېپىپ كىرىپ كۆزدىن غايىب بولۇشۇپتۇ. قىرغاۋۇللار يولۋاسنى كۆرۈپ «قاقاق»لىشىپ ئۆلەر - تىرىلىشىگە قارىماي، دەرەخ ئۇچىغا قاراپ ئۇچۇشۇپتۇ... تۈلكە قەدىمىنى توختىتىپ، كۆزىنى قىسىپ، قۇيرۇقىنى پۇلاڭشىتىپ:

— ھە، ئەمدى ئىشەنگەنسەن؟ — دەپتۇ.

— ھە، ھە ! — دەپتۇ يولۋاس ئىشىنىپ، — كەچۈرسە-

لە، پادىشاھىئالەم !

پىل بىلەن خوراز

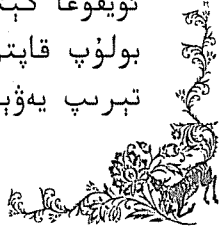
كۈنلەردىن بىر كۈنى ناھايىتى يوغان بىر خوراز پىلنىڭ ئالدىغا كېلىپ، تەپ تارتماستىن ئۆيەر - بۇيەرنى چوقۇپ دان تېرىپ يەپتۇ - دە:

— قى - قى - قى - قى!... — دەپ قاتتىق قىچقىرىپ قويۇپتۇ.
— نېمانچە ھاكاۋۇر نېمىسەن، ھالڭغا قارماي نېمانچە ۋارقىرايسەن؟ كىچىككىنە جېنىڭ بار ئىكەنۇ، ھەممە يەرنى ئالا قويماي چوقۇپ دانلاۋىرىدىكەنسەن! تاماقنى سەن كۆپ يەمسەن، مەنمۇ؟ — دەپتۇ پىل غەزەپلىنىپ.

— سېنىڭ بويۇڭ چوڭ بولغان بىلەن مەنچىلىك تاماق يېيەلمەيسەن، — دەپتۇ خوراز دادىللىق بىلەن، — مەن سەن-دىن خېلىلا كۆپ تاماق يەيمەن!

ئۇلار: «قېنى كىم كۆپ غىزا يەيدىكىن؟» دەپ بەسلىدى.

پىل ناھايىتى كۆپ تاماق يەپتۇ، كېيىن تويۇپ ئۇيقۇغا كېتىپتۇ، ئويغىنىپ قارىسا، خوراز يەنىلا دانلاپ يۈرگەنمىش. پىل يەنە تاماق يېيىشكە باشلاپتۇ، تاماقنى بولۇشچە يەپ يەنە ئۇيقۇغا كېتىپتۇ، بىر ۋاقىتتا يەنە ئويغىنىپ قارىسا، كەچ بولۇپ قاپتۇ، ئەمما خوراز تېخىچىلا دانلاپ يۈرگەنمىش، دان تېرىپ يەۋىتىپ پات - پات «قى - قى - قى - قى!...» دەپ

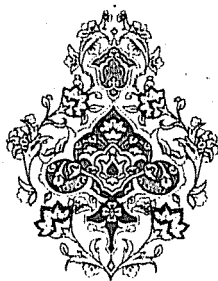
قىچقىرىپ قويغۇدەكمىش. «مۇنۇ پىندەك يەپ تويماس ئىكەن-
مۇ ! — دەپتۇ پىل ھەيران بولۇپ، — بۇنداق تويماس جا-
نىۋارنى زادىلا كۆرمىگەنكەنمەن.»

شۇنداق قىلىپ، خوراز پىلىنى يېڭىۋاپتۇ ۋە پىلىنىڭ
ئۈستىگە مىنىپ بىر تاماشا قىلايچۇ، دەپ ئويلاپ، پۇررىدە
ئۇچۇپ، پىلىنىڭ ئۈستىگە چىقىۋاپتۇ - دە:

— قى - قى - قى ... قى - قى - قى !!! — دەپ تېخى-
مۇ قاتتىق قىچقىرىپتۇ. قورققىنىدىن يۈرىكى ئاغزىغا تىقىد-
لىپ قالغان پىل قۇلاقلىرىنى دىڭگىيىتىپ:

— ۋايجان ! مەن ئۆلىدىغان بولدۇم، مېنى يەپ قويدىغان
بولدى ! — دەپ ۋارقىراپتۇ - دە، قېچىپ ئورمانغا كىرىپ
كېتىپتۇ.

خوراز بولسا ئۇنىڭ كەينىدىن قاراپ، قاناتلىرىنى قېقىپ:
— قى - قى - قى ... مەن چوڭمىكەنمەن، سەنمۇ؟ —
دەپ ۋارقىراپتۇ.

توشقان بىلەن ئۆردەك

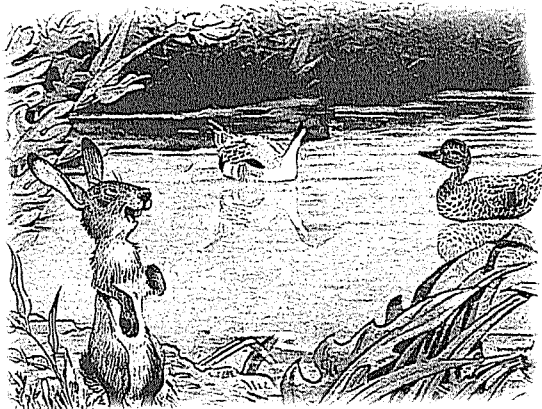
ئىككى ئويۇنچى ئۆردەك سۇدا ئۈزۈپ يۈرسە، بىر توشقان قىرغاققا كېلىپ:

— مېنى بىردەم ئويناتساڭلار، — دەپ يېلىنىپتۇ.
— ماقۇل، — دەپتۇ ئۆردەكلىلەر، — كەل، ئۈستىمىزگە چىق!

ئىككى ئۆردەك بىر — بىرىگە ياندىشىپ، سۇدا يېقىن تۇرۇپتۇ، توشقانجان ئۆردەكلىرىنىڭ ئۈستىدە تۇرۇپ ئۆزىنى خۇددى قولۇقتا ئولتۇرغاندەك ھېس قىپتۇ.

توساتتىن، ئىككى ياقتا ئىككى پاقا كۆرۈنگەنكەن، ئۆر-
دەكلەر پاقىنى

قوغلاپ، بىرى
ئۇياققا، بىرى بۇ-
ياققا مېڭىپتۇ.
بىچارە ئەخمەق
توشقان سۇغا غەرق
بوپتۇ.

تولۇق ئىلمىي بىلىم

تۈلكە ئاشخانا ئېچىپتۇ، لېكىن ئۇنىڭ ئوقىتى كۆڭۈل-
دىكىدەك بولماپتۇ. تۈلكە خېرىدار كۆپەيتىش ئۈچۈن بىر
ھىيلە ئويلاپ چىقىپتۇ - دە، ئاشخانىنىڭ ئىشىك بېشىغا:
«ئەتە تاماق يېگۈچىلەردىن ھەق ئېلىنمايدۇ» دەپ خەت چاپلاپ
قويۇپتۇ. كەچقۇرۇن كۈچىدا كېتىۋاتقان غازنىڭ كۆزى ئاشخا-
نىنىڭ ئىشىك بېشىدىكى: «ئەتە تاماق يېگۈچىلەردىن ھەق ئېلىن-
مايدۇ» دېگەن يوغان خەتكە چۈشۈپتۇ ۋە كۆڭلىگە دەرھال، ئەتە كې-
لىپ قورساقنى راسا بىر تويغۇزۇۋالاي، دېگەننى پۈكۈپتۇ.
تاڭ ئېتىپتۇ. غاز ئاشخانىغا كىرىپ تاماق بۇيرۇتۇپتۇ.
خوجاين تۈلكىۋاي جۈلدۈر كىيىملىك غازنىڭ باش - ئايد-
غىغا قاراپتۇ ۋە:

— تاماققا تۈلگۈدەك بىرنېمىڭىز بارمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.
— نېمە؟ بۈگۈن تاماق يېگۈچىلەردىن ھەق ئېلىنمايدىغان
كۈنغۇ؟ — دەپتۇ غاز.
— نەدىكىنى، ئىشىك ئالدىغا چىقىپ قاراپ بېقىڭ، — دەپ-
تۇ تۈلكە. غاز ئىشىك ئالدىغا چىقىپ: «ئەتە تاماق يېگۈچىلەردىن
ھەق ئېلىنمايدۇ» دەپ يېزىلغان خەتنى كۆرۈپتۇ. تۈلكە قۇۋلۇق
بىلەن:

— بۈگۈن ئەمەس، ئەتە! — دەپتۇ. غاز ئۆزىنىڭ ئالدى-
غانلىقىنى چۈشىنىپ:
— ئەمدى ئوقتۇم، بۇ مەڭگۈ كەلمەس ئەتە ئىكەنغۇ! — دەپتۇ.

ئات بىلەن يولۋاس

ئات كەڭ دالدا ئوتلاپ يۈرسە، ئالدىدىن بىر يولۋاس چىقىپ كەپتۇ. بۇنى كۆرگەن ئات قورقۇپتۇ، لېكىن قورققاندا-لىقىنى بىلىندۈرمەي:

— كىمسەن؟ — دەپ سوراپتۇ يولۋاستىن.

— يولۋاسمەن، بارلىق ھايۋانلارنىڭ پادىشاھىمەن، سەن ئۆزۈڭ كىمسەن؟ — دەپتۇ يولۋاس.

— مەن ھەممە ماللارنىڭ باشلىقى، — دەپتۇ ئات.

بۇنى ئاڭلىغان يولۋاس، باشقا بىر باشلىققا دۇچ كېلىپ قاپ-تىمەنغۇ، دەپ قورقۇپ كېتىپتۇ ۋە:

— ھەر ھالدا مەن سېنىڭدىن چوڭراق، — دەپتۇ.

— ياق، سېنىڭدىن مەن چوڭ، — دەپتۇ ئات.

ئۇلار ئۇزاققىچە گەپ تاللىشىپتۇ. ئەڭ ئاخىر ئات:

— بولمىسا، كۈچىمىزنى سىنىشىپ كۆرەيلى! — كىم

كۈچلۈك بولسا، شۇ چوڭ بولسۇن! — دەپتۇ.

— بوپتۇ، — دەپتۇ يولۋاس، — كۈچىمىزنى نېمە بىلەن

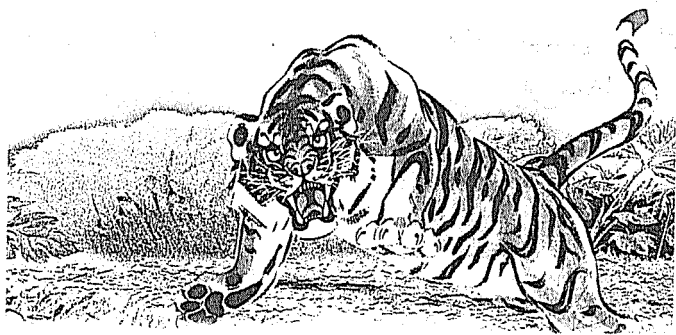
سىنايمىز؟

— قايسىمىز تاشتىن ئۇچقۇن چىقىرىلساق، ئەنە شۇ

كۈچلۈك، — دەپتۇ ئات.

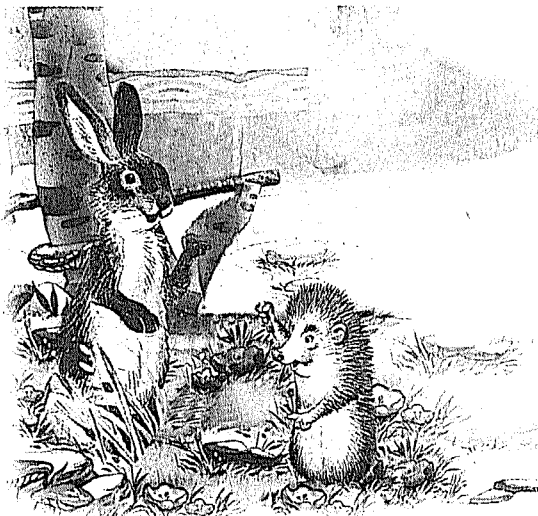
يولۋاس بۇ تەكلىپكە كۆنۈپتۇ ۋە بىرىنچى بولۇپ كۈچى-

نى كۆرسىتىشكە باشلاپتۇ. ئۇ پۇتلىرى بىلەن تاشنى تېپىپ -
تۇ، تېپىپتۇ، لېكىن بىر تالمۇ ئۇچقۇن چىقماپتۇ.
ئۇنىڭدىن كېيىن ئات تاقىلانغان تۇيىقى بىلەن تاشنى
بىر تەپكەنكەن، چاراس - چۈرۈس، ۋال - ۋۇل قىلىپ تۆت
تەرەپكە ئۇچقۇنلار چاچراپتۇ.
ئۇچقۇننى كۆرۈپ قورقۇپ كەتكەن يولۋاس ئالدى - كەي -
نىگە قارىماي قېچىپ كېتىپتۇ.

كۈرۈپ بىلەن توشقان

بىر كۈنى توشقان كۈرۈپنىڭ يېنىغا كېلىپ:
 — سېنىڭ جۇۋاڭ قانداق يامان، ساپلا تىكەن، مېنىڭ
 بولسا يۇمشاق مامۇقتەك، — دەپ ماختىنىپتۇ. كۈرۈپ:
 — يامان بولسىمۇ، مېنىڭ جۇۋام ئىت بىلەن بۆرىدىن
 ساقلايدۇ، سېنىڭ ياخشى جۇۋاڭ سېنى شۇنداق ساقلىد-
 يالامدۇ؟ — دەپ سوراپ تۇرۇشىغا، بىر بۆرە جاڭگالدىن چى-
 قىپ كەپتۇ. توشقان قورققىنىدىن ئوقتەك چېپىپ، چاتقال
 ئارىسىغا كىرىپ
 كۆزدىن غايىب
 بوپتۇ. شۇنىڭدىن
 كېيىن توشقان:
 «ھە، مېنى
 ساقلايدىغان
 جۇۋام ئەمەس،
 پۈتۈم ئىكەن —
 دە!» دەپ خاتا-
 سىنى چۈشىنىپ-
 تۇ.

ئۇچ تۈلكە

ئەشەقە ئىسىملىك بىر توشقان بارئىكەن. بىر كۈنى ئۇ ئېشىكىگە مىنىپتۇ - دە، خوتىنىنى ئەگەشتۈرۈپ، جاڭگاللىقنىڭ ئېرىسىدا تۇرىدىغان ئاكىسىنىڭكىگە قاراپ مېڭىپتۇ. ئېرىق بويىدا سەكرىشپ ئويىناپ يۈرگەن توشقانلار:

— جاڭگال قورقۇنچلۇق، بارمىغىن، — دېيىشىپتۇ، ئەمما ئەشەقە بۇنىڭغا قۇلاق سالماپتۇ.

كۈن راسا قىزىغان چۈش پەيتى ئىكەن. شوخ خوتەك ئويىناقلاپ بېشىدىكى پۆپۈكلىرىنى سىلكىتىپ تىرتىدىكەن، ئۇنىڭ بويىنىدىكى قوڭغۇرۇق توختىماي جىرىڭلايدىكەن.

جاڭگاللىقتا ياشايدىغان بىر ئۇۋىلىق تۈلكە قوڭغۇراق ئاۋازىنى ئاڭلاپتۇ - دە، قۇلاقلىرى دىڭگىيىپتۇ.

— ئەشەقە كېلىۋېتىپتۇ، — دەپتۇ بالا تۈلكە.

— ئالدىرىما، ھېلى ئەدەپنى بېرىمىز، — دەپتۇ ئانا تۈلكە، — مەن ئېشىكىنى ئېلىپ قاچمەن.

— مەن خوتىنىنى ئېلىپ قاچمەن، — دەپتۇ ئاتا تۈلكە.

— مەن كىيىملىرىنى ... — دەپتۇ بالا تۈلكە.

ئەشەقە يېتىپ كەپتۇ. ئۇ ئېشىكىنى ھەيدەپ ئالدىدا مېڭىۋېرىپتۇ، ھېرىپ كەتكەن خوتەك بولسا خېلىلا كەينىدە قاپتۇ. ئەشەقە كەينىگە تولا قاراپ، خوتەكنى چاقىرىپ ھېرىپ.

تۇ - دە، ئەڭ ئاخىر، قوڭغۇراق جىرىڭلاۋاتىدىغۇ، خوتەك كې -
لىۋىتىپتۇ، دەپ ئويلاپ، بىمالال كېتىۋېرىپتۇ.

بۇنى كۆرگەن ئانا تۈلكە ئاستا خوتەكتىن قوڭغۇراقنى
يېشىۋاپتۇ - دە، ئېشەكنىڭ قۇيرۇقىغا باغلاپ قويۇپتۇ ۋە
خوتەكنى ئېلىپ قېچىپتۇ.

بىر بۇرۇلۇشتا ئانا تۈلكە پەيدا بولۇپتۇ - دە:
— ھەي توشقانجان، ئۆزۈڭ يالغۇز قاياققا كېتىپ بارد -
سەن؟ — دەپ سوراپتۇ.

ئەشەك، شۇم تۈلكە خوتەكنى ئېلىپ قاچمىسۇن! دەپ
ئارقىسىغا قاراپتۇ، خوتەك يوق. «ۋاي خوتەكمەي... قەيەزدە
قالدىڭ؟» دەپ بىردىنلا ھۆڭرەپ يىغلىۋېتىپتۇ.

— يىغلىما، — دەپتۇ ئانا تۈلكە، — خوتەكنى قاياققا
مېڭىشنى بىلمەي نېرىقى دوقمۇشتا تۇرىدۇ، بېرىپ ھەيدەپ
كەلگىن، مەن ئېشىكىڭگە قاراپ تۇراي.

ئەشەك ئېشەكنى قالدۇرۇپ ئارقىسىغا قاراپ يۈگۈرۈپتۇ.
«ۋاي لەپشەڭەي» دەپ كۈلۈپتۇ ئانا تۈلكە ۋە ئېشەكنى يورغى -
لىتىپ ئېلىپ قېچىپتۇ.

ئەشەك خوتەكنى تاپالماي قايتىپ كەپتۇ، قارىسا، ئېشىكى
يوق. ئۇ ناھايىتى قورقۇپ كېتىپتۇ ۋە ئەمدى ئۆزۈمنىمۇ
ئوغرىلاپ كەتمىسىدى... دەپ ئويلاپتۇ.

ئەشەك يۈگۈرۈپ كېتىۋېتىپ، كۆلىنىڭ بويىدا يىغلاپ ئول -
تۇرغان بالا تۈلكىگە يولۇقۇپ قاپتۇ ۋە:
— نېمە بولدۇڭ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— شورۇم قۇرۇدى، — دەپتۇ بالا تۈلكە، — بازارغا كې -
تىپ بارايتىم، بىر ھەميان ئالتۇنۇم سۇغا چۈشۈپ كەتتى،
ئەمدى دادام ئۇرۇپ ئۆلتۈرىدىغان بولدى.

— يىغلىما، — دەپتۇ ئەشەك ئۇنىڭغا رەھىمى كېلىپ.

— ئۈزۈشنى بىلسەڭ، ئاچىقىپ بەرگىنە! يۈز تەڭگىسىدە.
نى ساڭا بېرىمەن، — دەپتۇ بالا تۈلكە. «ئېشەك بىلەن خۇ.
تەككىڭ باھاسى يۈز تەڭگىگە تۇرماسمۇ؟ — دەپ ئويلاپتۇ
ئەشەك، — مەيلى، يۈز تەڭگە بولسىمۇ ئالاي، بۇنىڭغا بىر
ئېشەك بولسىمۇ سېتىۋالسام بولىدۇ...»
— بوپتۇ، — دەپتۇ ئەشەك ۋە ھەش — پەش دېگۈچە كىم.
— كېچىكىنى سېلىپ سۇغا شۇڭغۇپتۇ.
«مۇرادىمغا يەتتىم» دەپ كۈلۈپتۇ بالا تۈلكە ۋە ئەشەكنىڭ
كىيىملىرىنى ئېلىپ قېچىپتۇ.

تۈلكىنىڭ تاپقان دورىسى

بۆرە بىلەن تۈلكىنىڭ ئەزەلدىنلا قورساق ئاغرىقى بول-
غاچقا، بۆرە بىر ئىلاجىنى قىلىپ تۈلكىنىڭ ئەدىپىنى بې-
رىشنى ئويلاپ يۈرىدىكەن.

بىر كۈنى «پادىشاھ يولۋاس ئاغرىپ قاپتۇ» دېگەننى ئاڭ-
لىغان بۆرە ھال سوراپ، پايپاسلاپ يولۋاسنىڭ يېنىغا بېرىپ-
تۇ. يولۋاس ئاغرىقى خېلىلا ياخشىلىنىپ، ياستۇققا يۆلىنىپ
ئولتۇرغان مەزگىلى ئىكەن. «ھال سورىغان كۆڭۈلگە ياخشى»
دېگەندەك، يولۋاس بۆرىنىڭ ھال سوراپ كەلگىنىگە خۇشال
بولۇپ مىننەتدارلىق بىلدۈرۈپتۇ. ئەمدى پۇرسەت كەلدى، دەپ
ئويلانغان بۆرە يولۋاسقا تۈلكىنى يامانلاشقا باشلاپتۇ:

— تەقسىر، سىزنى ئاغرىپ قالدى دېگەننى ئاڭلاپلا
يوقلاپ كەلدىم. ھېلىقى ھارامزادە تۈلكە ئاغرىپ ياتقانلىقىڭىزنى
خېلى بۇرۇنلا ئاڭلىغان بولسىمۇ، يوقلاپ قويۇشقا ئۇياقتا تۇر-
سۇن، تېخى بۇنىڭدىن خۇشال بولۇپ يۈرىدۇ، — دەپتۇ.

بۇنى ئاڭلىغان يولۋاس ئاچچىقلىنىپ، تۈلكىنى دەرھال
چاقىرتىپتۇ. قېچىپ قۇتۇلۇشقا كۆزى يەتمىگەن تۈلكە
يولۋاسنىڭ ئالدىغا كەپتۇ. ئۇ يولۋاسنىڭ ئالدىدا كۆرەڭلەپ ئول-
تۇرغان بۆرىنى كۆرۈپتۇ — دە، ئىشنىڭ تەكتىنى چۈشىنىپتۇ.

تۈلكىنى كۆرگەن يولۋاس غەزەپ بىلەن ۋارقىراپ:

— سەن نېمانچە يوغىناپ كەتتىڭ؟ ! ئاڭلىسام، ئارقامدىن غەيۋىتىمنى قىلىپ يۈرۈپسەنغۇ؟ ! — دەپتۇ.

— تەقسىر، ئۆزلىرى ئاغرىپ قالغان كۈندىن بۇيان مەن- دە كۈندۈزى ئاراملىق، كېچىسى ئۇيقۇ يوق، دەرەلىرىگە شىپا بولغۇدەك دورا ئىزدەپ بارمىغان يېرىم، سورىمىغان ئادىمىم قالمىدى. ئاخىر ئۇنى تېپىپ ئالدىلىرىغا ئەكەلدىم، — دەپتۇ تۈلكە خۇشامەت بىلەن.

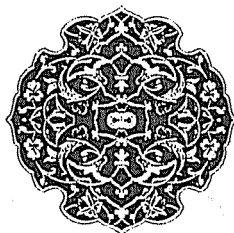
«شىپالىق دورا تېپىپ كەلدىم» دېگەننى ئاڭلىغان يولۋاس تاقەتسىزلىنىپ:

— ئۇ قانداق دورا؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ئۇ دورا — بۆرىنىڭ گۆشى بىلەن تېرىسى. بۆرىنىڭ گۆشىنى يەپ، تېرىسىگە يۆگىنىپ راسا تەرلەنسە، سەللىمازا ساقىيىپ كېتىدىلا.

بۇ سۆزنى ئاڭلاپ يۈرىكى ئورنىدىن قوزغالغان بۆرە غىپ- پىدە قېچىشنىڭ ئامالىنى ئىزدەپتۇ.

قۇرۇق سۆزدىن بۆرىنىڭ گۆشى بىلەن تېرىسىنى ئەۋزەل كۆرگەن يولۋاس بۆرىنى بۇلجۇتماي تۇتۇپ، پۈككىنىغا بېسىپتۇ — دە، يەۋىتىپتۇ.

تەمخوربۇرە

نەچچە كۈندىن بۇيان قانلىق ئاغزىغا بىر تال چىۋىنىمۇ سالماي ئاچ يۈرگەن بۆرە كەچقۇرۇندا بىر ئۆيىنىڭ ئىشىكى يېنىغا كېلىپ ماريپتۇ. ئۆي ئىچىدىن كىچىك بالىنىڭ يىغىلىغان ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ. بالىنىڭ ئانىسى:

— بولدى، يىغلىما، ئەمدى يەنە يىغلايدىغان بولساڭ، بۆرىگە بېرىۋېتىمەن، — دەپتۇ.

مېنىڭ ئاچ ئىكەنلىكىمنى ئۆي ئاياللىرىمۇ بىلىدىكەنغۇ، ئەمدى بالىسى يىغلايدىغان بولسا، ماڭا بېرىۋېتىدۇ، دەپ تەمە قىلغان بۆرە ئىشىككە يۆلىنىپ تال ئاتقۇچە بالىنىڭ يىغلىشىنى كۈتۈپتۇ.

بىر چاغدا بالا يەنە يىغلاپتۇ.

— يىغلىما، بالام، بۆرىگە بەرمەيمەن. بۆرە كېلىدىغان بولسا، ئۆلتۈرىمەن، — دەپ بالىسىنى بەزلەپتۇ ئانا.

ئادەملەردىن ماڭا قاچان مەن-پەئەت يەتكەن، ئەمدى ئاستا كۆزدىن يوقلاي، دەپ بۆرە ئورنىدىن قوزغىلىپتۇ. ئەمما، ئۇنى كىشىلەر تەرەپ - تەرەپتىن كېلىپ تۇتۇۋېلىپ ئۆلتۈرۈپتۇ.

ئۆكۈز بىلەن پاقا

ئوتلاپ يۈرگەن بىر ئۆكۈز سۇ ئىچىش ئۈچۈن كۆلگە كەپ-
تۇ. ئۇنى كۆرگەن پاقىلار ھەر تەرەپكە قېچىشىپتۇ، ھەممىسى
ئۆكۈزنىڭ يوغانلىقىغا ھەيران بولۇشۇپتۇ. شۇ يەردە تۇرغان
بىر قىزىل قولىتۇق پاقا:

— ھوي، نېمىسىگە ھەيران بولسىلەر ئۇنىڭ! يوغىناش
قىيىن نەرسىمىكەن شۇنچە! مانا، ماڭا قاراڭلار، مەن ھازىر
ئۆكۈزدىنمۇ يوغان بولمەن، — دەپتۇ. ئۇ ئىچىگە ھاۋانى تار-
تىپ، كۆپۈشكە باشلاپتۇ ھەم يولداشلىرىدىن:

— ئۆكۈزدەك بولدۇممۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. يولداشلىرى كۈ-
لۈشۈپتۇ. كۈلگەنگە ئاچچىقى كەلگەن قىزىل قولىتۇق پاقا ئۆكۈز-
دەك بولمەن دەپ، كۈچىنىپ ھاۋانى ئىچىگە تارتىۋېرىپ، چىڭقد-
لىپ كېتىپتۇ. ئاخىر ئۇنىڭ كۈچىسىز، نېپىز قورساق تېرىسى
«پوڭغىدە» يېرىلىپتۇ - دە، ئۆلۈپتۇ.

«ئۆزۈمنى بىلمەي شىلتىڭ ئېتىپتىمەن، پالاسقا يۆگىنىپ
ھەپتە يېتىپتىمەن» دېگەن تەمسىل ئەنە شۇنىڭدىن قالغانىكەن.

Country	Year	Population (millions)	Urban population (millions)	Urban population (%)	Population density (per sq km)
Algeria	1980	10.5	4.5	42.9	10.5
Algeria	1985	11.5	5.5	47.8	11.5
Algeria	1990	12.5	6.5	51.6	12.5
Algeria	1995	13.5	7.5	55.5	13.5
Algeria	2000	14.5	8.5	58.6	14.5
Algeria	2005	15.5	9.5	61.3	15.5
Algeria	2010	16.5	10.5	63.6	16.5
Algeria	2015	17.5	11.5	65.7	17.5
Algeria	2020	18.5	12.5	67.6	18.5
Algeria	2025	19.5	13.5	69.2	19.5
Algeria	2030	20.5	14.5	70.7	20.5
Algeria	2035	21.5	15.5	72.1	21.5
Algeria	2040	22.5	16.5	73.3	22.5
Algeria	2045	23.5	17.5	74.5	23.5
Algeria	2050	24.5	18.5	75.5	24.5
Algeria	2055	25.5	19.5	76.5	25.5
Algeria	2060	26.5	20.5	77.4	26.5
Algeria	2065	27.5	21.5	78.2	27.5
Algeria	2070	28.5	22.5	78.9	28.5
Algeria	2075	29.5	23.5	79.7	29.5
Algeria	2080	30.5	24.5	80.3	30.5
Algeria	2085	31.5	25.5	81.0	31.5
Algeria	2090	32.5	26.5	81.6	32.5
Algeria	2095	33.5	27.5	82.1	33.5
Algeria	2100	34.5	28.5	82.6	34.5
Algeria	2105	35.5	29.5	83.1	35.5
Algeria	2110	36.5	30.5	83.6	36.5
Algeria	2115	37.5	31.5	84.0	37.5
Algeria	2120	38.5	32.5	84.4	38.5
Algeria	2125	39.5	33.5	84.8	39.5
Algeria	2130	40.5	34.5	85.2	40.5
Algeria	2135	41.5	35.5	85.5	41.5
Algeria	2140	42.5	36.5	85.9	42.5
Algeria	2145	43.5	37.5	86.2	43.5
Algeria	2150	44.5	38.5	86.5	44.5
Algeria	2155	45.5	39.5	86.8	45.5
Algeria	2160	46.5	40.5	87.1	46.5
Algeria	2165	47.5	41.5	87.4	47.5
Algeria	2170	48.5	42.5	87.7	48.5
Algeria	2175	49.5	43.5	88.0	49.5
Algeria	2180	50.5	44.5	88.3	50.5
Algeria	2185	51.5	45.5	88.5	51.5
Algeria	2190	52.5	46.5	88.8	52.5
Algeria	2195	53.5	47.5	89.1	53.5
Algeria	2200	54.5	48.5	89.4	54.5
Algeria	2205	55.5	49.5	89.7	55.5
Algeria	2210	56.5	50.5	90.0	56.5
Algeria	2215	57.5	51.5	90.3	57.5
Algeria	2220	58.5	52.5	90.6	58.5
Algeria	2225	59.5	53.5	90.9	59.5
Algeria	2230	60.5	54.5	91.2	60.5
Algeria	2235	61.5	55.5	91.5	61.5
Algeria	2240	62.5	56.5	91.8	62.5
Algeria	2245	63.5	57.5	92.1	63.5
Algeria	2250	64.5	58.5	92.4	64.5
Algeria	2255	65.5	59.5	92.7	65.5
Algeria	2260	66.5	60.5	93.0	66.5
Algeria	2265	67.5	61.5	93.3	67.5
Algeria	2270	68.5	62.5	93.6	68.5
Algeria	2275	69.5	63.5	93.9	69.5
Algeria	2280	70.5	64.5	94.2	70.5

— ئەي كىشى، نېمە يەۋاتىسەن؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ماڭىمۇ ئازراق بەرسەڭ، يەپ كۆرسەم !

— میناڻي قورسقم ٿاڇ، مهن نان پيشني خاليمهن.

دېوقان، يۈرگە ناننى، قانداق تەييارلاشنى ئۆگەتتى.

ناننى بىقىپ بىشۇرغانغا قەدەر بولغان ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى

چۈشەندۈرۈپ بېرىتۇ.

بۆرە، — بۇ بەكمۇ مۇشەققەتلىك ئىش ئىكەن. سەن ماڭا

مهسلهوت بهر سهائی !

دېھقان بىر ئاز ئويلىنىپ تۇرۇپ بۆرىگە مۇنداق دەپتۇ:
— ئۇنداقتا سەن يايلاققا — يىلقىلارنىڭ يېنىغا بار. ئۇ يەر -

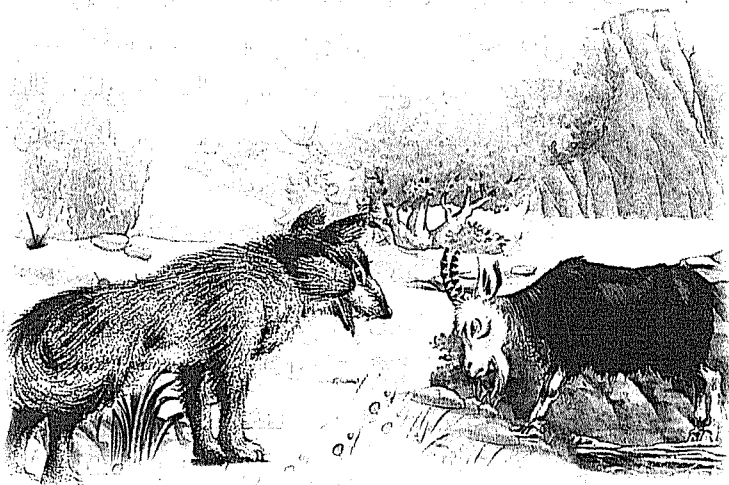
دە بىر قۇلۇنلۇق بىيە بار، سەن شۇنىڭ قۇلۇنىنى يېگىن!
بۆرە دېھقاننىڭ سۆزىنى راست دەپ بىلىپ، ئۇدۇل يايلاق -
قا بېرىپتۇ. دېگەندەك بىر توپ يىلقا ئوتلاپ يۈرگەنكەن،
ئۇلارنىڭ ئارىسىدا قۇلۇنلۇق بىيىمۇ بار ئىكەن. بۆرە قۇلۇن -
لۇق بىيىنىڭ يېنىغا بېرىپتۇ - دە، ئانىسىنى ئېمىۋاتقان
قۇلۇنغا ئېتىلىپتۇ. بىيە چېۋەرلىك بىلەن قوش ئاياغلاپ
شۇنداق چىڭ تېپىپتۇكى، بۆرە خېلىغىچە ھوشىغا كېلەلمەي
يېتىپ قاپتۇ.

ئاج بۆرە ھوشىغا كېلىپ، ھېلىقى دېھقاننىڭ يېنىغا يەنە
كەپتۇ - دە، يىغلامسىراپ:

— ئۇنى يېيىشكە مۇمكىن بولمىدى، — دەپتۇ.
— ئەگەر، — دەپتۇ دېھقان، — ئۇنىڭدىن نەپ ئالالمىغان
بولساڭ، ئاۋۇ قىيالىق تاغقا چىق. ئۇ يەردە ئۆچكە تولا،
ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن سېمىز رەڭ بىرىنى تاللاپ شۇنى يېگىن!
بۆرە تاغقا چىقىپ، ئەڭ چوڭ، سېمىز بىر ئۆچكىنى
كۆرۈپتۇ - دە:

— ھە... بەللى! يېيىشكە بۇنىڭدىنمۇ ياخشى گۆش تې -
پىلارمۇ! — دەپتۇ ئاغزىدىن شۆلگەپلىرىنى ئېقىتىپ، — سېنى
يېيىشىمنى دېھقان بۇيرۇغانىدى، شۇڭا قارشىلىق قىلمىغىن!
— بۇرىۋاي، بۇنىڭغا مېنىڭ نېمە ئامالىم بار، بوپتۇ،
يېسەڭ يېگىن! لېكىن، مېنى پارچىلاپ يەيمەن دەپ ئاۋارە
بولما، مېنىڭ تېرەمنى بۇزما! سەن ئاۋۇ يەرگە بېرىپ، تاشقا
ئۆزۈڭنى تىرەپ، پۇتلىرىڭنى كېرىپ، ئاغزىڭنى يوغان ئېچىپ
تۇرغىن، مەن يۈگۈرۈپ كېلىمەن - دە، ئاغزىڭغا كىرىپ كې -
تىمەن، — دەپتۇ ئۆچكە.

بۆرە ھوشىغا كېلىپ قارىسا، ئەتراپىدا ھېچ نەرسە كۆرۈنمەپتۇ. ئۇ تۆت تەرەپكە بىر قۇر نەزەر سېلىپ چىققاندىن كېيىن ئۆز - ئۆزىگە: «مەن ئۆچكىنى يېدىممۇ، يېمىدىممۇ؟ ئۇنىڭ كۆرۈنمىگەنلىكىگە قارىغاندا يېگەن ئوخشايمەن» دەپتۇ.

تولکە بىلەن تۇرنا

تۇرنا بىلەن تولکە دوست ئىكەن. كۈنلەر ئۆتۈپ تۇرنا بالا چىقىرىپتۇ، ئۇلارنى كۆز قارىچۇقىدەك ئاسراپ تەربىيەلەپتۇ. تولکە تۇرنىنىڭ بالىلىرىغا كۆز ئالايىتىپ، بۇلارنى يەسەڭ قانداق ھوزۇر - ھە ! دەپ ئويلاپتۇ.

بىر كۈنى تۇرنا بىلەن تولکە ئوزۇقلۇق ئىزدەپ چىقىپتۇ. تۇرنا يىراق كۆلگە قاراپ ئۇچۇپ كېتىپتۇ. تولکە بولسا دەررۇ كەينىگە يېنىپ، تۇرنىنىڭ بالىلىرىدىن سېمىزنى تۇتۇپ يەۋىتىپتۇ. تۇرنا قايتىپ كەلگەندە ئۇنىڭ ئالدىغا چىقىپ ياش تۆكۈپ دەپتۇ:

— شورىمىز قۇرۇدى. كەلسەم بىر بالاڭ يوق...

تۇرنا يىغلاپتۇ، قاقشايتۇ. كۈنلەر ئۆتۈپ، ئۇلار يەنە ئو-زۇقلۇق ئىزدەپ كېتىپتۇ. كەچقۇرۇن قايتىپ كەلگەندە تۇرنىنىڭ يەنە بىر بالىسى يوقلۇقى بىلىنىپتۇ. تولکە يالغان ئېيتىپ:

— ئۇنى پاقا يەپتۇ، پاقىنىڭ مۇشۇ يەردە ئەگىپ يۈرگەننى كۆرۈۋىدىم، — دەپتۇ.

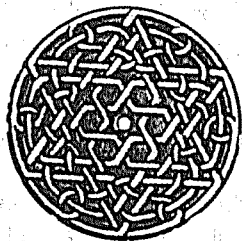
ئەتىگەنلىكى تۇرنا پاقىدىن ئۆچ ئېلىش ئۈچۈن كۆلگە كېتىپتۇ. ئۇ پاقىلارنى ئۇۋا - ئۇۋىلىرىغا قوغلىۋېتىپ، قايتىپ كېلىپ قارىسا، ئاخىرقى ئىككى بالىسىمۇ يوق تۇرغۇدەك. تۇرنا ئەھۋالنى چۈشىنىپتۇ ۋە نېمە ئىش بولغانلىقىنى سوراپتۇ.

— ئۆيۈڭ كۆيدى، — دەپتۇ تۈلكە ۋە تۇرنىنىڭ ئۆزىنىمۇ
يېشىش پېيىگە چۈشۈپتۇ. تۈلكىنىڭ نىيىتىنى سەزگەن تۇرنا:
— دوستۇم، بۇ يەردە بىزگە كۈن يوق ئىكەن. يۈر، كې-
تىمىز، كۆلىنىڭ ئۇ تەرەپىدە ئوزۇقلۇق كۆپ، — دەپتۇ.
— كۆلدىن قانداق ئۆتسەن؟ مېنىڭ قانىتىم يوققۇ، —
دەپتۇ تۈلكە.

— مەن كۆتۈرۈپ ئۆتكۈزىمەن، — دەپتۇ تۇرنا.
تۈلكە ماقۇل بوپتۇ. تۇرنا تۈلكىنى كۆتۈرۈپ ئۇچۇپتۇ.
ئۇلار ئېگىز ئۆرلىگەندىن كېيىن:
— يەرنى كۆرۈۋاتامسەن؟ — دەپ سوراپتۇ تۇرنا.
— ھە، مۇشتۇمدەك بولۇپ كۆرۈنۈۋاتىدۇ، — دەپ جاۋاب
بېرىپتۇ تۈلكە.

— ئەمدىچۇ؟ — دەپ سوراپتۇ تۇرنا تېخىمۇ يۇقىرى
كۆتۈرۈلۈپ.

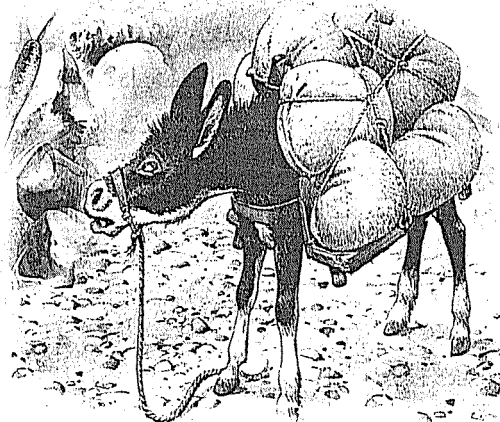
— تەڭگىدەك بولۇپ كۆرۈنۈۋاتىدۇ.
— ياخشى گەپ، — دەپتۇ تۇرنا ۋە تۈلكىنى قويۇۋېتىپتۇ...
تۈلكە موللاق ئېتىپ يەرگە چۈشۈپ، خۇددى تېرىقتەك
ئۇۋىلىپ كېتىپتۇ.

ھۈرۈن ئېشەك

بىر كىشى ئىككى ئېشەككە يۈك ئارتىپ يولغا چىقىپتۇ.
بىر ئېشەكنىڭ يۈكى ئېغىرراق، يەنە بىرىنىڭ يېنىكرەك ئىدى.
ئېشەكنىڭ بىرى يەنە بىرىدىن ياردەم سوراپ:
— ئاكا، بولالمىدىم، بىر ئاز ياردەم قىلساڭچۇ، — دەپتۇ.
— نېمە كارىم، — دەپتۇ يەنە بىر ئېشەك، — مەن
كېتىۋېرىمەن.

شۇنداق قىلىپ، يۈكى ئېغىر ئېشەك ھېرىپ ھالى قالدى.
ماي، ئاخىر ئۆلۈپ قاپتۇ.
ئېشەكنىڭ ئىگىسى يۈكنىڭ ھەممىسىنى بىرلا ئېشەككە
ئارتىپتۇ.

«ھۈرۈن ئېشەك»
يۈكنى ئېغىر كۆتۈرەر» دېگەن تەمى.
سىل ئەنە شۇنىڭدىن قالغانىكەن.

ئايچى بۆرە

بىر ئايچى بۆرە يەيدىغان بىر نەرسە تاپالماي، ناھايىتى سەرسان بوپتۇ. ئۇ، ئالدىمغا دۇچ كەلگەنلەرنىنى يەيمەن! دەپ ئويلاپتۇ. بىردىنلا ئۇنىڭ ئالدىغا بىر قوزچاق چىقىپ قاپتۇ. — ۋاھ، قانداق ياخشى — ھە! — دەپتۇ بۆرە شۆلگەيلىد-رىنى ئېقىتىپ، — قوزچاق، مەن سېنى يەيمەن. — توختا! شۇنداق قۇرۇقلا يەۋىرەمسەن؟ — دەپ سوراپ-تۇ قوزچاق.

— بولمىسا، قانداق يەي؟ — دەپتۇ بۆرە. — ئەگەردە ھۇزۇر قىلمەن دېسەڭ، — دەپتۇ قوزچاق ئۇنىڭغا، — يېزىغا بارغىن، زىخ، پىياز، قارىمۇچ ئەكەلگىن، كېيىن گۆشۈمنى زىخقا ئۆتكۈز — دە، ياخشىلاپ كاۋاپ قىل. پىيازنى قارىمۇچ بىلەن ئەزگىن ۋە ئۇنى كاۋاپقا سېپىپ يې-گىن. دۇنيادا مۇنداق كاۋاپتىن ئارتۇق غىزا يوق. — راست ئېيتىسەن، — دەپتۇ بۆرە ۋە يېزىغا قاراپ

يۈگۈرۈپتۇ، يولدا قويچىلار يولۇقۇپتۇ. بۆرە: — ھەي ئاغىنىلەر، ماڭا پىياز، زىخ، قارىمۇچ بېرىڭلار، قوزچاقنى بەررە كاۋاپ قىلىپ يەيمەن، ھۇزۇر قىلمەن! — دەپ ۋارقىراپتۇ. قويچىلار بۇنى ئاڭلاپ:

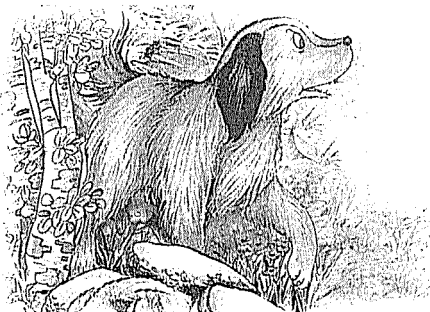
— مانا ساڭا پىياز، زىخ، قارىمۇچ! قېنى شۇ كاۋاپ يەيدىغان چىشلىرىڭ؟! — دەپ بۆرىنىڭ تۇمشۇقىغا تايلاق بىلەن كېلىشتۇ-رۇپ راسا ساپتۇ.

ھۈزۇن ئىت

بىر يىلى قىش ناھايىتى قاتتىق كەپتۇ، قار ئۆگزە بويى يېغىپ، دەرەخ ئۈچىدىكى قاغلار توڭلاپ يەرگە چۈشۈپتۇ. دائىم بوسۇغىدا يېتىپ كۈن ئۆتكۈزىدىغان ئىتنىڭ كۈنى تەس بوپتۇ. ئىت سوغۇقنىڭ دەستىدىن تۈگۈلۈپ يېتىپ بېشىنى چىقىرالمىدىغان، ئورنىدىن تۇرسا سەكىلدەپ، قاترايدىغان بو-لۇپ قاپتۇ. قاتتىق سوغۇق ئىتنىڭ جان - جېنىدىن ئۆتۈپ كەتكەنلىكتىن، لاغىلداپ تىترەپ تۇرۇپ: «خەپ، مەنمۇ يازدا تازا ئىسسىق بىر ساراي سالمىسام، ئىت بولماي كېتەي» دەپ قەسەم ئىچىپتۇ.

كۈنلەر ئۆتۈپ، يامان سوغۇق تۈگەپ، باھار كەپتۇ، بارا - بارا كۈنلەر ئىسسىپ كېتىپتۇ. ئىتمۇ تەڭلا ئىسسىپتۇ. ئىت ئويناپ - كۈلۈپ، كەچ بولغان يەردە يېتىپ، قىشتىكى قەسەمنى ئۇنتۇپ قاپتۇ.

شۇنىڭدىن كېيىن:
«ئىت مۇزلىغاندا ساراي
سالىدۇ، ئىسسىغاندا ئۇن-
تۇپ قالىدۇ» دېگەن تەم-
سىل پەيدا بولغانىكەن.

شورپاقىلامدۇق، كاۋاپمۇ

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا، ئاكا - ئۇكا ئىككىلەن ئوۋغا چىقىپتۇ. ئۇلار ئېگىز ئاسماندا ئۇچۇپ كېتىۋاتقان بىر توپ ياۋا غازلارنى كۆرۈپتۇ - دە، دەرھال ئوقىيالىرىنى بەتلىشىپ ئاتماقچى بولۇشۇپتۇ. شۇ ئەسنادا ئاكىسى:

— ئېتىپ چۈشۈرگەندىن كېيىن شورپا سالايلى، — دەپتۇ.

— مېنىڭچە، كاۋاپ قىلساق لەززەتلىك بولىدۇ، — دەپتۇ ئۇ ئۇكىسى.

ئىككىلەن تاللىشىپ قاپتۇ، بىرلىككە كېلەلمەي، ئاخىر بىر ئادەمنى ئايرىپ قويۇشقا تەكلىپ قىپتۇ. نەتىجىدە، غاز گۆشىنىڭ يېرىمىدا شورپا سالىدىغان، يېرىمىنى كاۋاپ قىلىدىغان بولۇپ پۈتۈشۈپتۇ. ئەمما، ئۇلار «ئەمدى غازلارنى ئاتايمىلى» دەپ كۆككە قارىغاندا - كەن، غازلارنىڭ قارىسىمۇ كۆرۈنمەپتۇ.

«ئاسماندىكى غازنىڭ شورپىسىغا نان چىلاپتۇ» دېگەن تەمسىل شۇنىڭدىن قالغانكەن.

تۈلكىنىڭ قۇيرۇقى

قۇيرۇقىنى چىقىرىپ يۈرسە كىشىلەرنىڭ تونۇپ قېلىدۇ. شىبىدىن قورقۇپ يۈرگەن تۈلكە تانا بىلەن قۇيرۇقىنى قورسىدۇ. قىغا تېڭىپتۇ ۋە ئۆزىنى ئەقىللىق ھېسابلاپ، خاتىرجەم ھالدا ماختىنىپ يۈرۈپتۇ.

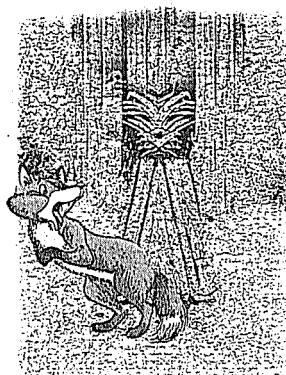
بىر كۈنى تۈلكە ئېتىزلىققا بارغاندا دېھقانغا ئۇچراپ قاپتۇ - دە، يۈرىكى پوكۇلداپ:

— دېھقان تاغا، تۈلكىنىڭ قۇيرۇقى بولىدۇ، قۇيرۇقى بولمىسا، ئۇنى تۈلكە دېگىلى بولمايدۇ، قارا، مانا مېنىڭ قۇيرۇقىم يوق، مەن تۈلكە ئەمەس... — دەپتۇ.

تۈلكىنىڭ گېپى تۈگە - تۈگىمەيلا دېھقان كەتمەن بىلەن ئۇنىڭ دۈمبىسىگە كېلىشتۈرۈپ بىر - نى ئۇرغانىكەن، تۈلكە ۋايىجانلاپ سەكرەپ كېتىپتۇ ۋە قۇيرۇقى ئاش - كارلىنىپ قاپتۇ.

دېھقان قاقاقلاپ كۈلۈپ:

— ھەرقانداق نەرسە نىقابىدۇر. نىۋالسىمۇ، ئۇنى كېلىشتۈرۈپ بىرنى سالغاندا ئەسلىي قىياپىتى ئاشكارىدۇر. لىنىپ قالىدۇ، — دەپتۇ.

بۆرە بىلەن قاپاق

بۇرۇنقى زاماندا، تاغ باغرىدىكى بىر يېزا ئەتراپىدا تولد-
مۇ ياۋۇز بىر بۆرە ياشايدىكەن. ئۇ ھەر كۈنى كېچىسى يېزىنى
تىنتىپ، دېھقانلارنىڭ قولى ياكى كالىسىنىڭ قورسىقىنى يارد-
دىكەن - دە، يېگىنىنى يەپ، يېمىگىنىنى تاشلاپ كېتىدىكەن.
بىر كۈنى كېچىسى بۆرە يەنە يېزىنى تىنتىپ، بىر دېھ-
قاننىڭ يالغۇز قويىنى يەپ، قورسىقى يېرىلغۇدەك تويۇپ، ئى-
نىغا كىرىپ ئۇخلاپ قاپتۇ. تاڭغا يېقىن گۈلدۈرلەپ بوران
چىقىپتۇ - دە، يوغان بىر قاپاقنى دومىلىتا - دومىلىتا ھې-
لىقى ياۋۇز بۆرىنىڭ ئىنىغا ئاپىرىپ كەپلەپ قويۇپتۇ. قاپاق
بوراندا قاتتىق غوڭغۇلداشقا باشلاپتۇ.

تويۇۋېلىپ، شېرىن ئۇيقۇغا كەتكەن بۆرە بوراننىڭ قاتتىق
گۈرگىرىشىدىن چۆچۈپ ئويغىنىپ، سىرتتا بىرنەرسىنىڭ غە-
لىتە غوڭغۇلداۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپتۇ. ئۆمرىدە مۇنداق ئاۋازنى
ئاڭلاپ باقمىغان بۆرە قۇلىقىغا بىر ئىشىنىپ، بىر ئىشەن-
مەي، بىر - ئىككى چامدام بېرى كېلىپ يەنە تىڭشاپتۇ.
تىڭشىغانسېرى غوڭغۇلدىغان ئاۋاز كۈچىيىپتۇ. بۆرە يۈرىكى
جىغىلداپ، سۈر بېسىپ تەرلەپ كېتىپتۇ. قورقۇپ كەتكەن
بۆرە ئىنىنىڭ ئېغىزىغا زادىلا بارالمىپتۇ.
بىر كۈن ئۆتۈپتۇ. بۆرىنىڭ قورسىقى ئېچىپتۇ. بۆرە ئى-

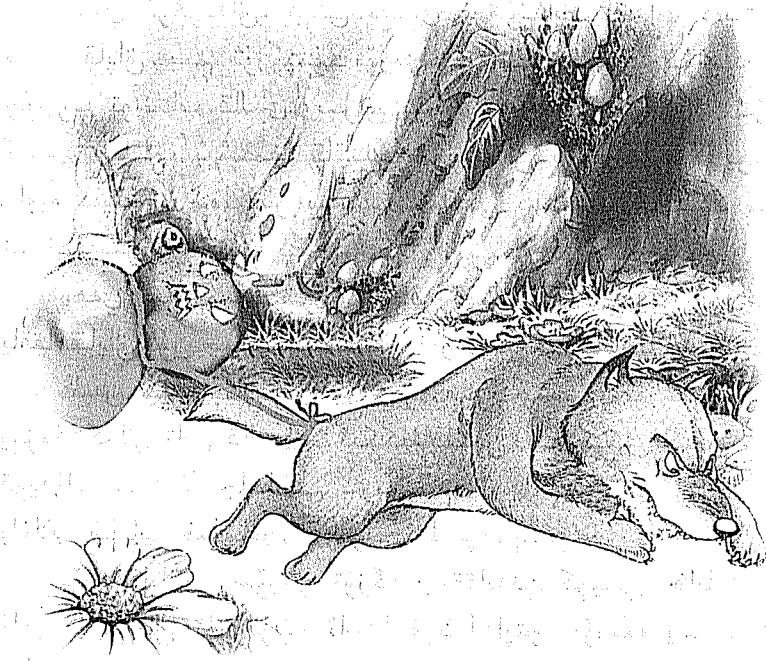
ئىدىن چىقاي دېسە، غوڭۇلدېغان ئاۋازدىن قورقىدىكەن، چىقماي ماي دېسە، قورسىقى ئېچىپ ئىككى بىقىنى بىر - بىرىگە چاپلىشىپ كېتىپتۇ. ئاچلىقنىڭ ئەلىمى ئۆتكەن بۆرە نېرى ئويلاپ، بېرى ئويلاپ: «يېتىپ ئۆلگۈچە ئېتىپ ئۆل» دەپتىدەكەن، تۇمشۇقۇم بىلەن بىرلا تۇرتۇپ غوڭۇلداقنى چۆچۈتۈۋېتىپ، قۇيرۇقنى تىككۈۋەتمەيمەنمۇ، دەپتۇ - دە، جېنىنىڭ با - رىچە يۈگۈرۈپ بېرىپ، قاپاقنى تۇمشۇقى بىلەن قاتتىق تۇر - تۇپ ئىنىدىن چىقىپتۇ. قاپاق دۈمىلاپ بېرىپ شامال تەگمەيدىغان كارىزغا چۈشۈپ تۇرۇپ قاپتۇ. بۆرە دۆڭگە چىقىۋېلىپ، سالىڭ قۇلىقىنى دىڭ تۇتۇپ قاپاققا قارايتۇ، قاپاق غوڭۇلدەپ ماپتۇ. بۆرە ئۆزىنى سەل تۇتۇۋېلىپ:

«ھەي غوڭۇلداق، قېنى ئەمدى غوڭۇلداپ باقە!» دەپتۇ، ئەمما قاپاق جىم تۇرۇپتۇ. بۆرە: «بىر تۇرتۇپ قويۇۋىدىم، چۆچۈپ توختاپ قالدى، بىراق سەھەردە يەنە غوڭۇلداپ ئۆپكەمنى ئېلىپ بېشىمغا قاقىدۇ، ئۇنىڭدىن بۇنى ھازىرلا يوقىتاي» دەپتۇ - دە، بىر بېسىپ، ئىككى بېسىپ قاپاقنىڭ يېنىغا كەپتۇ.

«ھەي، سەن مېنى شۇنچىۋالا قورقۇتامسەن؟» دەپتۇ بۆرە قا - پاققا. قاپاق ئۇن چىقارماپتۇ. بۆرە غەزەپلىنىپ، قاپاققا قاراپ: «سەن مېنى ئاز قىيىنىدىڭمۇ؟ بىرىنچىدىن، يۈرىكىمنى يېرىۋەتكىلى تاس قالدىڭ، ئىككىنچىدىن، ئىككى كۈن ئاچ قويدۇڭ. سېنىڭ جاجاڭنى بەرمىسەم» دەپلا قاپاقنى قۇيرۇقىغا باغلاپ سارايى قىلماقچى بولۇپ ئېلىپ مېڭىپتۇ.

بۆرە قاپاقنى سۆرەپ تۈزگە چىققاندىن كېيىن، قاپاقنىڭ ئاغزىغا شامال ئۇرۇلۇپ، ئاستا غوڭۇلداپتۇ. بۆرىگە يەنە تىت - رەك ئولىشىپ، تېخىمۇ ئىتتىك مېڭىشقا باشلاپتۇ، قاپاق تېخىمۇ قاتتىق غوڭۇلداپتۇ. بۆرە بۇ ئەمدى مېنى ئۇچۇقتۇرۇ -

ۋېتىدىغان بولدى، دەپ ئالاقىزادە بولۇپ، قاپاقنى چۆكتۈرۈپ غەرق قىلىۋەتمەكچى بولۇپ، دەرياغا قاراپ بولۇشىغا يۈگۈرۈپ- تۇ. شامالنىڭ قاتتىق ئۇرۇلۇشى بىلەن قاپاق تېخىمۇ قاتتىق غوڭغۇلداپتۇ. قورقۇپ ئەس - ھوشىنى يوقاتقان بۆرە دەريانىڭ بويىغا كېلىپ، قاپاقنى قۇيرۇقىدىن يېشىپ چۆرۈۋېتىشنى ئۈنتۈپ، دەرياغا شۇ پېتى كىرىپتۇ. بىر ئازدىن كېيىن قاپاق- نىڭ ئىچىگە لىق سۇ توشۇپ، بۆرنى چوڭقۇر قاينامغا سۆرەپ كىرىپ كېتىپتۇ. بۆرە ئۆلۈپتۇ، تاغ باغرىدىكى دېھقانلار ئارام تېپىپتۇ.

تۈلكىنىڭ قۇيرۇقىنى جازالىشى

بىر تۈلكە ئېتىزلىقنى ئارىلاپ يۈرسە، ئىتلار كۆرۈپ قاپتۇ - دە، ئارقىدىن تاپ بېسىپ قوغلاپتۇ. يەردە قار يوق كۈنلەر بولغاچقىمۇ، تۈلكە ئىتلارنى ئۆزىگە يەتكۈزمەي، قېچىپ بېرىپ ئىنىغا سالامەت كىرىۋاپتۇ. تۈلكە ئىنىدا ئولتۇرۇپ، دېمىنى بېسىۋالغاندىن كېيىن، ئىككى قۇلقىدىن سورايتۇ:

— سىلەر نېمە قىلىدىڭلار؟

— بىز شاپۇر - شۈپۈر، تاراس - تۇرۇس، تاڭ - تۇڭنى ئاڭلاپ سىزگە خەۋەر يەتكۈزۈپ تۇردۇق.

— كۆزلىرىم، سىلەر نېمە قىلىدىڭلار؟

— يولدا چېلىققان ياخشى - يامان ئىش - ھەرىكەتلەرنى كۆڭلىڭىزگە سېلىپ تۇردۇق.

— پۇت - قوللىرىم، سىلەر نېمە قىلىدىڭلار؟

— بىز سىزنى ئادەمزات ۋە ئىت، قۇشلارنىڭ قەستىدىن قۇتقۇزۇپ قالدۇق.

— قۇيرۇقۇم، سەن نېمە قىلىدىڭ؟

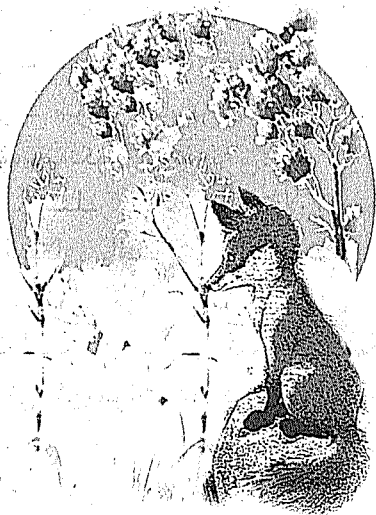
قۇيرۇق ئاڭلىمىغان بولۇپ تۇرۇۋاپتۇ. تۈلكە يەنە سورايتۇ:

— ئېيتە، قۇيرۇقۇم، سەن نېمە قىلىدىڭ؟

— سىز ھېچنېمىگە قارىماي قاچقاندا، شاخ - شۇمبا،

قوراي - چاۋار، تىكەن - پىكەنلەرگە ئېلىنىپ قېلىشقا تاس

قالدىم، — دەپ راستىنى ئېيتىپتۇ قۇيرۇق. تۈلكە تۇرۇپ
ئويلىنىپ، ئۆزىگە ئۆزى: «مېنى ھەر بالاغا دۇچار قىلىدىغان
مۇشۇ قۇيرۇقۇم ئوخشايدۇ» دەپ، قۇيرۇقنى سىرتقا قاراپ
تۇرغان ئىتلارغا يېگۈزۈۋەتمەكچى بوپتۇ — دە، سىرتقا چىقىد-
رىپتۇ. ئىتلار قۇيرۇقنى چىشلەپ تارتىپ، تۈلكىنىڭ ئۆزىنىد-
مۇ ئىنىدىن سۆرەپ چىقىپتۇ.

مۈشۈك بىلەن چاشقان

بۇرۇنقى زاماندا مۇنداق بىر ئىش بولغانىكەن: قېرى مۈشۈك بىر كۈنى بىر چاشقانى تۇتۇۋېلىپ مۇنداق دەپتۇ: — مېنىڭ ئىككى پۈتۈم گۆرگە ساڭگىلىدى، يېقىن ئا- رىدا بۇ يۇرتتىن يەنە بىر يۇرتقا كۆچۈپ كېتىمەن. ياش چې- غىمدا ئىشنىڭ ئاقىۋىتىنى ئويلىماي، سىلەرگە تولا جەبىر - زۇلۇم سالدىم. كۆچۈش ئالدىدا ئۆزىڭلارغا ئېيتىپ، ھەم- مىڭلاردىن ئەپۇ سورىسام دەيمەن، سەن بېرىپ چاشقان ئەۋلا- دىنى قويماي چاقىرىپ كەلگىن.

چاشقان مۈشۈكنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ، ئىنتايىن خۇش بوپتۇ. مۈشۈكنىڭ تەكلىپىنى بارلىق چاشقانلارغا يەتكۈزۈپتۇ. چاشقانلار مۈشۈكنىڭ ئىنساپىغا رەھمەت ئوقۇشۇپ، دەرھال جەم بولۇپ، نۇرغۇن سوۋغا - سالام ئېلىپ يولغا چىقىپتۇ. يولدا بىر قېرى چاشقان ئۇچراپ سوراپتۇ:

— جامائىتىڭلار جەم بوپتۇ، سەپىرىڭلار قاياققا؟
چاشقانلاردىن بىرى بولغان ۋەقەنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. قې- رى چاشقان:

— ھەي ئەخمەقلەر، بۇ قېرى مۈشۈكنىڭ ھىيلىسى، بىزنى بىر - بىرلەپ يوقىتالماي، مىڭلاپ يوقاتماقچى بولغىنى، بار- ماڭلار، — دەپتۇ. توپلىشىپ كېلىۋاتقان چاشقانلار قېرى چاش-

قانتىڭ سۆزىگە پىسەنت قىلماي، قېرى مۈشۈكنىڭ يېنىغا
بېرىپتۇ.

قېرى مۈشۈك ئىشك ئالدىغىچە چىقىپ، چاشقانلارنى
قىزغىن قارشى ئاپتۇ، ھەربىرى بىلەن قول ئېلىشىپ كۆرۈ-
شۇپ، ئۆيگە تەكلىپ قىپتۇ. چاشقانلار ئۆيگە تامامەن كىرىپ
بولغاندىن كېيىن، قېرى مۈشۈك ئىشكىنى ئېلىپ قويۇپتۇ،
چاشقانلارنىڭ داد - پەريادىغا قارماي، بىر - بىرلەپ بوغۇۋې-
تىپتۇ. شۇنىڭدىن تا ھازىرغىچە چاشقان مۈشۈك بار يەرگە
يولمايدىكەن.

ئات بىلەن ئىت

ئات بىلەن ئىت بىر قورۇدا تۇرسىمۇ، ئىت ئۆزىنىڭ سەزگۈرلۈكى بىلەن پەخىرلىنىپ، ئاتنى زادىلا كۆرگە ئىلماي. دىكەن، بەزىدە: «سوكال قۇيرۇق، پالاس كالپۇك لەقۋا» دەپ مەسخىرە قىلىدىكەن. بىر كۈنى ئىت ھېچنىمىدىن ھېچنىمە يوقلا، سۇ ئىچكىلى چىقىپ كېتىۋاتقان ئاتنىڭ ئالدىغا ئۆتۈپ قاۋاپتۇ، ئارقىسىغا ئۆتۈپ ئۇ يەر، بۇ يېرىنى چىشلەپ قويۇپ. تۇ. ئات ئىتنىڭ بىشەملىكىدىن خاپا بولۇپ بىر چەكچەيگەن. كەن، ئىت ئارقىسىغا داچىپ تۇرۇپ، ئاغزىنى بۇزۇپ تىللاپتۇ، ئاندىن مۇغەمبەرلىك بىلەن زوڭىزىيىپ ئولتۇرۇپ:

— مەن قىل قىمىرلىسا تۈيىدىغان سەگەك، كېچە — كۈندۈز ئۆيىنى ساقلايمەن، ئوغرى — يالغاننى قورۇغا زادىلا كىرگۈزمەيمەن، — دەپ ماختىنىپتۇ. ئات ئىتنىڭ ماختان-چاقلىقىدىن ئەجەبلىنىپ:

— ئۆيدە ھەربىرىمىزگە لايىق ئىش بار، ئۆز ئىشىمىز بىلەن ماختانمايلى، — دەپتۇ.

— ماختانمايچۇ، سەن يەر ھەيدەيسەن، ھارغۇچە يەيسەن شۇ، قولۇڭدىن باشقا ئىش كەلمەيدۇ.

— راست ئېيتىسەن، — دەپتۇ ئات، — مەن يەر ھەيدەيمەن، خامان تېپىمەن، ئاشلىقنى ئۆيگە توشۇيمەن، تۈگمەن.

گە ئېلىپ بارىمەن، قىش كۈنلىرى ئۆيگە كۆمۈر، ئوتۇن تو-
شۇيمەن، بۇلار ئىش ئەمەسمىكەن؟
— بۇ ئىشلىرىڭنىڭ ماڭا نېمە پايدىسى؟ — دەپتۇ ئىت.
ئاتنىڭ غۇزىدە ئاچچىقى كەپتۇ — دە، ئىتقا ئالىيىپ تۇرۇپ:
— ئۈگۈتنى تۈگمەنگە ئاپىرىپ ئۇن قىلمىسام كېپەك
چىقمايدۇ، كېپەك چىقمىسا، سەن نېمە يەيسەن؟ — دەپتۇ.
ئىت غىڭ قىلالماي قۇيرۇقىنىڭ ئۇچىغا قاراپ قاپتۇ.

تاپقان پۇلۇمنى ئۈچكە بۆلمەن

بىر يېزىدا يېشى قىرىقنىڭ قارىسىنى ئېلىپ قالغان بىر كىشى بار ئىكەن. ئۇ ئادەم تولىمۇ ئەمگەكچان بولۇپ، مەيلى يازنىڭ قاتتىق ئىسسىقلىرىدا ياكى قىشنىڭ قەھرىتان سوغۇقلىرىدا بولسۇن، تىنىم تاپماي ئىشلەيدىكەن. بۇ كىشىنى دائىم ئۇچرىتىپ تۇرىدىغان بىر بوۋاي ئۇنىڭغا زوقلىنىپ، ئىچىدە بۇ نېمىدېگەن ئىشچان، نېمىدېگەن غەيرەتلىك ئادەم، خۇدايىم قولغا دەرد بەرمىسۇن، دەيدىكەن.

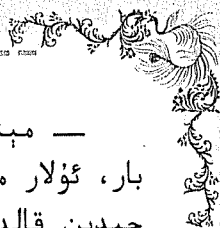
بىر كۈنى ئىشچان ئادەم بىلەن بوۋاي ئۇچرىشىپ قاپتۇ. بوۋاي سوراپتۇ:

— بالام، نېمەڭگە نېمە يەتمەي شۇنچە ئىشلەيسەن؟
— ئائىلەم ئۈچۈن ئىككى - ئۈچ كىشىنىڭ ئىشىنى قىلمىسام بولمايدۇ.

— ئۇنداق بولسا، ئىشلىگەنگە تۇشلۇق پۇل تاپىدە - كەنسەن - دە؟

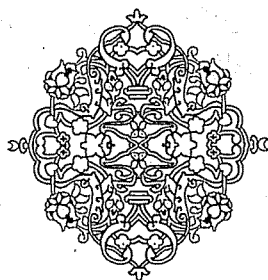
— شۇنداق، تاپقان پۇلۇمنى ئۈچكە بۆلمەن: بىر قىس - مىدا قەرزىمنى قايتۇرمىەن، يەنە بىر قىسمىنى قەرزگە بېرد - مەن، قالغىنىنى ئۆزۈم خەجلەيمەن، - دەپتۇ.

— ۋۇي، قەرز قايتۇرۇپ تۇرۇپ، يەنە قەرز بەرگىنىڭ نېمە - سى؟ بۇ تەرىپىڭ ماڭا قاراڭغۇ بولۇپ قالدىغۇ؟ - دەپتۇ بوۋاي.

— مېنىڭ قولى ئىش - ئەمگەكتىن قالغان ئاتا - ئانام بار، ئۇلار مېنى تەربىيەلەپ قاتارغا قوشقان. ھازىر ئۇلار كۈچىدىن قالدى، ئەمدى مەن ئۇلارنى بېقىشىم كېرەك، بۇ مېنىڭ قەرز قايتۇرغىنىم. ئۆزۈمنىڭ بالىلىرىم بار، ئۇلار تېخى كىچىك، ئۇلارنى بېقىشىم كېرەك، بۇ مېنىڭ ئۇلارغا قەرز بەرگىنىم.

ياخشى پەزىلەتلىك كىشىنىڭ بۇ سۆزىنى ئاڭلىغان بوۋاي: — ياشا، ئوغلۇم، قولۇڭغا دەرد بەرمىسۇن، مۇرادىڭغا يەت! — دەپتۇ.

بۇ كىتابنىڭ مەسئۇلىيىتى ئۇيغۇر تىلى ئوقۇش كىتابىغا تەۋە.

بۇ كىتابنىڭ مەسئۇلىيىتى ئۇيغۇر تىلى ئوقۇش كىتابىغا تەۋە.

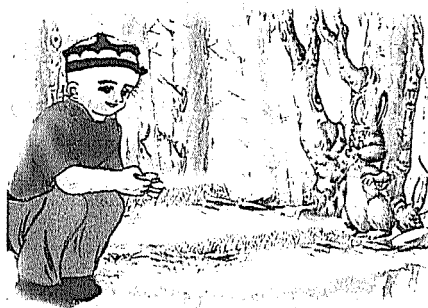
بۇ كىتابنىڭ مەسئۇلىيىتى ئۇيغۇر تىلى ئوقۇش كىتابىغا تەۋە.

خام خىيال

بىر بالا جاڭگالغا ئوتۇن ئالغىلى بېرىپ، بىر جىگدىنىڭ تۈۋىدە زوڭزىيىپ ئولتۇرغان توشقاننى كۆرۈپ قاپتۇ - دە، خىيالغا چۆكۈپتۇ: «ھازىر مۇشۇ توشقاننى تۇتۇۋالسام، بازارغا ئاپىرىپ ساتسام، پۇلىغا بىر توخۇ ئالسام، توخۇ تۇخۇم تۇغ-سا، تۇخۇملارنى كۈرۈك توخۇغا باسۇرۇپ بەرسەم، تۇخۇمدىن چۈجىلەر چىقسا، چۈجىلەر چوڭ بولغاندا، سېتىپ بىر قوي ئالسام، قوي ئىككىدىن تۇغسا، چوڭ بولغان قوزىلارنى سېتىپ راسا كېلىشكەن بىر ئات ئالسام، مال - ۋاران پادا - پادا بولۇپ كەتسە، بىر قىسمىنى سېتىپ قورۇ - جاي ئالسام، يەر ئېلىپ دېھقانچىلىق قىلسام، بۇغدايلىرىم ئوخشاپ، قوغۇن - تاۋۇز، مېۋە - چېۋىلەر پىشىپ كەتسە، ئاپام بىلەن دادام: «يارايسەن ئوغلۇم!

يارايسەن!، دەپ كې-تەتتى - ھە!» دەپ ۋارقىرىغانىكەن، توشقان ئۈرۈكۈپ قېچىپ كېتىپتۇ. بالا «ھەسسىنە!» دەپ ئې-غزىنى تۇتۇپلا قاپتۇ.

قايسى ئۆينىڭ ئىگىسى رەھىمدىل

بىر تايغان تۈلكىنى قوغلاپ يېزا ئىچىگە كىرىپ كەپتۇ. قورققىنىدىن تىلى بىر غېرىچ ساڭگىلاپ كەتكەن تۈلكە بىر دوقمۇشتىن ئايلىنىپ، تايغاندىن سەل ئۇزاپتۇ — دە، مۈشۈك-كە يولۇقۇپ قاپتۇ.

— ئەي ھۆرمەتلىك مۈشۈك، سەن بىلىسەن، بۇ ئەتراپتا قايسى ئۆينىڭ ئىگىسى رەھىمدىل؟ مەن كىرىۋېلىپ ئۆلۈمدىن قۇتۇلسام، — دەپ سورايتۇ.

— مانا، مۈشۈ ئۆدۈلۈڭدىكى ئۆينىڭ ئىگىسى رەھىمدىل، نۇرغۇن ئۆيلىرى، ئېغىل — قوتانلىرى بار، كىرىۋالسەن، — دەپتۇ مۈشۈك.

— ھەي، ياقەي، — دەپتۇ تۈلكە بېشىنى چايقاپ، — مەن بىر زاماندا بۇ ئادەمنىڭ بىر ئاق غېزىنى يەۋەتكەندىم.

— ئۇنداق بولسا، — دەپتۇ مۈشۈك يول بويىدىكى باغۋارانلىق بىر ئۆينى كۆرسىتىپ، — بۇ ئۆينىڭ ئىگىسى رەھىمدىل، سېنى ھەر ئامال بىلەن ئامان ساقلاپ قالىدۇ.

— بولمايدۇ، مەن بىر چاغدا بۇنىڭ ئۆردىكىنى يەپ قويغان. مۈشۈك ھەيران بولۇپ:

— ھەي، بۇ ئەتراپتىكىلەرگە ئالا قويماي زىيان سالغاندەكەنسەن، ئەمدى ساڭا رەھىم قىلغۇدەك بىرەر ئىش چىقارمۇ؟ —

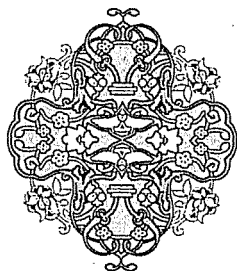

بۇ كىتابنىڭ مەزمۇنى ئۇيغۇر تىلىدا يېزىلغان.

دەپتۇ تۈلكىگە.

— چىقىپ قالار، «يۇرت ئېتىكى كەڭ» دېگەن گەپ بار. تايغان يېتىپ كەلگۈچە يەنە بىرنى كۆرسەتكىنە؟ — دەپتۇ تۈلكە.

مۈشۈك يېزىنىڭ ئەڭ چېتىدىكى بىر ئۆينى كۆرسىتىپ-
تۇ. تۈلكە ئۇنىڭمۇ بىر توخۇسىنى يەپ قويغىنى ئۈچۈن:
— مۈشۈك ئاداش، بۇمۇ بولمايدۇ، — دەپتۇ. ئاڭغىچە
تايغان يېتىپ كەپتۇ. مۈشۈك تۈلكىگە قاراپ:
— كۆردۈڭمۇ، ئەمدى «رەھىم» نى ساڭا مۇشۇ كېلىۋاتقان
تايغان قىلسۇن، — دەپ تايغاننى كۆرسىتىپتۇ.

بۇ كىتابنىڭ مەزمۇنى ئۇيغۇر تىلىدا يېزىلغان.

ئۇچ ھۇرۇن

بۇنىڭدىن خېلى زامان بۇرۇن ئۈچ ھۇرۇن ئۆتكەنكەن. ئۇلار بىر - بىرى بىلەن دوست بولسىمۇ، بىرەر ئىشنى قىلىشقا توغرا كەلگەندە ئەزىملىك قىلىپ، بىر - بىرىگە ئىت تىرىپ، ۋاقتىدا پۈتتۈرمەيدىكەن.

ئۈچ ھۇرۇن بىكارچىلىقتىن ئىچى پۇشۇپ سەيلە قىلماق بولۇپ، بىر ئىتنى ئەگەشتۈرۈپ سەھراغا مېڭىپتۇ. ئۇلار ئەزىملىك قىلىپ، دېگەن قەرەلىدە سەھراغا يېتىپ بارالماي، بىر ئۆستەڭنىڭ بويىغا كېلىپ توختاپتۇ.

كۆپ ئۆتمەيلا بىر بالا قېتىق ۋە نان ساتقىلى كەپتۇ. قورسىقى ئېچىپ كەتكەن ئۈچ ھۇرۇن پۇل يىغىش قىلىپ با - لىدىن قېتىق ۋە نان سېتىۋاپتۇ. ئۈچ ھۇرۇن ئۆستەڭدىن سۇ ئەكەلىپ قول يۇماقچى بوپتۇ.

— سۇنى سەن ئەكەلگىن، — دەپ بۇيرۇپتۇ بىرىنچى ھۇرۇن ئىككىنچى ھۇرۇننى.

— نېمىشقا مەن ئەكەلمەن؟ مۇنۇ ئەكەلسۇن، — دەپتۇ ئىككىنچى ھۇرۇن ئۈچىنچى ھۇرۇننى كۆرسىتىپ.

— مەنمۇ؟ — دەپ ئىككىسىگە گۈللىيپتۇ ئۈچىنچى ھۇرۇن، — ئىت ئەكەلسۇن.

شۇنداق قىلىپ، ئۈچ ھۇرۇن ئىككى چامدام يەردىكى سۇنى

ئەكېلىشكە ھۇرۇنلۇق قىلىپ، بىرى يەنە بىرىنى بۇيرۇپ،
كۈننى كەچ قىپتۇ. ئاخىر بىر - بىرىگە ماي تارتىشىپ گەپمۇ
قىلماي جىم بولۇشۇپتۇ. شۇ ئارىدا، ئىت پۇرسەتنى قولدىن
بەرمەي، ناننى يەپ، قېتىقنى ئىچىۋېتىپتۇ.

تەقدىرگە تەن بەرگىن

بىر يېزىدا بەكمۇ سالاپەتلىك ۋە پاكىز قېرىغان بىر بوۋاي بار ئىكەن. كۈنلەر ئۆتۈپ بوۋاي ئاغرىپ قاپتۇ. بىر كۈنى بۇ يېزىدىكى بىر يىگىت بوۋاينى يوقلاپ كىرىپتۇ. يىگىتنى كۆرۈپ بوۋاينىڭ كۆڭلى بۇزۇلۇپ:

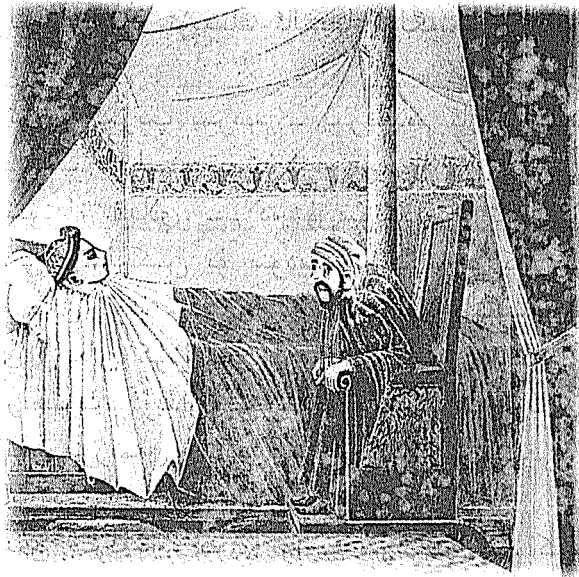
— ئوغلۇم، تېخى ئەمەلگە ئاشمىغان نۇرغۇن ئارزۇ — ئارمانلىرىم بار ئىدى. ناۋادا قازايىقەدەر يېتىپ قالسا، شۇ يېتىلا قالدىغان بولدى — دە، — دەپ ياش تۆكۈپتۇ.

— ۋاي چوڭ دادا، — دەپتۇ يىگىت، — سەن يەيدىغىدىن ئىگىنى يەپ، كىيىدىغىنىنى كىيىپ بولدۇڭ. ساقىلىڭ ئاقىدىرىپ، چىشىڭ سارغايىدى. سەن چۆنەكتىكى پىشىپ قالغان قوغۇن، بۇنى بىرى ئۈزۈۋېتىش، ئۆزى پەلەكتىن ئاجراپ كېتىدۇ. قوغۇنلۇققا كىرگەنلەر ئالدى بىلەن پىششىقنى ئۈزۈۋېتىدۇ. تەقدىرگە تەن بەرگىن!

يىگىتنىڭ تەسەللىسى بوۋاينىڭ كۆڭلىگە قاتتىق تېگىپتۇ. كۈنلەر ئۆتۈپ ھېلىقى بوۋاي ساقىيىپ، يىگىت ئاغرىپ قاپتۇ. بوۋاي ئۇنى يوقلاپ كىرسە، يىگىت زارلىنىپ:

— بوۋا، دۇنيانىڭ ھېچقانداق لەززىتىنى كۆرمىدىم، ئون گۈلۈمنىڭ بىرىمۇ ئېچىلماي تۇرۇپ ئۆلۈپ كەتسەم، قانداقمۇ قىلارمەن؟ — دەپتۇ.

— ھەي بالام، ئورۇنسز ئۆكۈنمە. بىر قوغۇنلۇققا ئوغرى كىرسە، قوغۇننىڭ پىششىقلىنىمۇ، توغنىنىمۇ ئۈزىدۇ. ئۆلۈم-نىڭ نۆۋىتى كەلسە ياش - قېرىغا باقمايدۇ، ئۇنىڭغا نېمە ئا-مال بار؟ ! تەقدىرگە تەن بەرگىن ! — دەپتۇ بوۋاي .

تەلەپپا باغاسىلا

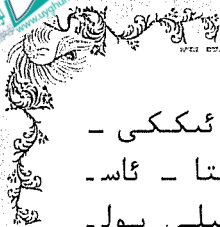
بۇرۇنقى زاماندا بىر ئادەم يىراق بىر شەھەردىن ئۆيىگە قايتىپ كېلىۋېتىپ تونۇشمايدىغان بىر سودىگەر بىلەن ھەم - سەپەر بولۇپ قايتۇ. ئۆينىڭ ئالدىغا كەلگەندە بۇ ئادەم سودىگەرگە:

— ئۆيىگە كىرىپ بىردەم - يېرىمدەم ئارام ئېلىپ كەت - سىلە، — دەپ تەكلىپ قىپتۇ.

— شۇنداق قىلاي، — دەپتۇ سودىگەر تارتىنمايلا ۋە ئات - تىن چۈشۈپتۇ، لېكىن بۇ سودىگەر ئۆيىگە شۇ كىرگىنىچە بىرنەچچە كۈن قونۇپ مېھمان بوپتۇ. ئۆي ئىگىسىمۇ قىلچە چاندۇرماي ئوبدان كۈتۈپتۇ. سودىگەر قايتىش ئالدىدا:

— رەھمەت، ئوبدان تونۇشۇپ قالدۇق. مەن بۇ يولدىن دائىم ئۆتۈپ تۇرىمەن. خاتىرجەم بولسىلا، بۇنىڭدىن كېيىن پات - پات كېلىپ تۇرىمەن، — دەپتۇ.

ئارىدىن بىرنەچچە كۈن ئۆتۈپ سودىگەر يەنە كەپتۇ. ئۆي ئىگىسى يۈگۈرۈپ چىقىپتۇ - دە، ئېتىنى قولىدىن ئېلىپ، ھۆرمەت بىلەن يەنە ئۆيىگە باشلاپتۇ. بۇ قېتىم سودىگەر بىر ھەپتە مېھمان بوپتۇ. ئۆي ئىگىسى بالىجانلىق، قول - ئىل - كىدە يوق ئادەم بولسىمۇ، يەنە بىلىندۈرمىي، قوشنىلىرىدىن ئۇن - پۇن ئۆتتە ئېلىپ يۈرۈپ كۈتۈپتۇ.

شۇنداق قىلىپ، بۇ سودىگەر بىر ئاينىڭ ئىچىدە ئىككى -
ئۈچ قېتىم كېلىدىغان بولۇۋاپتۇ. ئۆي ئىگىسى ئاستا - ئاس-
تا بۇ مېھماندىن بىزار بوپتۇ. لېكىن، كەلمەڭ دېگىلى بول-
مىغاچقا، دەردىنى ئىچىدە بىلىپ، بۇرۇنقىدەك يۈگۈرۈپ ئالدى-
غا چىقىپ ھۆرمەتلەپ كەتمەپتۇ.

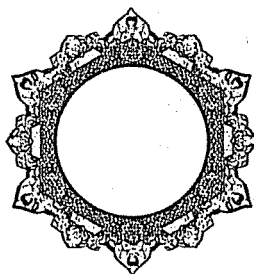
بىر كۈنى سودىگەر يەنە كەلگەنكەن، ئۆي ئىگىسى بىر
ئۆھ تارتىپ قويۇپ:

— ئۆيگە كىرسىلە، — دەپتۇ، بىراق ئېتىنى قولىدىن
ئالماپتۇ. سودىگەر ئاتتىن چۈشۈپ:

— ئېتىمنى نەگە باغلايمەن؟ — دەپتۇ. ئۆي ئىگىسى
زەردە بىلەن:

— نەگە باغلايتىلە، ئۆيگە كىرسىلە دېگەن تىلىمغا باغ-
لىسىلا! — دەپتۇ.

«ئېتىمنى نەگە باغلايمەن» دېسە، «ئۆيگە كىرسىلە دېگەن
تىلىمغا باغلىسىلا» دېگەن ماقال مۇشۇنىڭدىن قالغانكەن.

مەغرۇر پىل

بۇرۇنقى زاماندا بىر ئورمانلىقتا ناھايىتى زور بىر پىل بولغانىكەن. ئۇ ئۆزىنىڭ زورلۇقى، كۈچلۈكلۈكى ۋە چەبدەسلىكى بىلەن مەغرۇرلىنىپ، ئورمانلىقتىكى باشقا ھايۋانلارنى قىلچە كۆزگە ئىلمايدىكەن. ئوت - چۆپلەرنى خالىغانچە دەسسەپ - چەيلەيدىكەن. بەزىدە خارتۇمى بىلەن ھەر چوڭ قاردىغايلارنىمۇ يۇلۇپ تاشلاپ، ئۇنىڭدىكى ئۇچار قاناتلارغا ئازار بېرىدىكەن، ئورماننى نابۇت قىلىدىكەن. پىلنىڭ بۇ بولمىغۇر قىلىقى ئورمانلىقتىكى بارلىق جان - جانىۋارلارنى قاتتىق غەزەپلەندۈرۈپتۇ، بىراق ئۇنى ئاشكارا چەكلەشكە جۈرئەت قىلالماپتۇ. ئاخىر ئۇلار قانداق قىلغاندا ئۇنىڭ بۇ زورلۇقىدىن قۇتۇلۇشقا بولىدىغانلىقى توغرىلۇق يوشۇرۇن يىغىن ئېچىپتۇ، لېكىن يەنىلا چارە تاپالماپتۇ. ئەنە شۇ چاغدا چۆپكە قونۇۋېلىپ ئۇلارنىڭ سۆزلىرىنى تىڭشاپ تۇرغان بىر توپ پاشا قاققلاپ كۈلۈۋېتىپتۇ. ھەممە ئۇنىڭغا قاراپ ھەيران بولۇپ:

— پاشىجان، ھەممىمىز جان قايغۇسىدا نېمە قىلىشنى بىلەلمەي تۇرساق، سېنىڭ كۈلگىنىڭ نېمىسى ياكى بىزنى زاغلىق قىلىۋاتامسەن؟ — دەپتۇ.

— بۇ كارامەتلىك دۇنياغا ھەيرانمەن، — دەپتۇ پاشا كۈلكىسىنى داۋاملاشتۇرۇپ، — مەن ھەممىڭلاردىن ئاجىز ۋە

كىچىك يارىتىلغان بولساممۇ، سىلەرنى بوزەك قىلىدىغان ئا-
شۇ مەغرۇر پىلىنىڭ تېرىسىنى تېشىپ قېنىنى ئىچەلەيمەن.
شۇنىڭغا قارىغاندا، ھەممىڭلاردىن مەن كۈچلۈك ئوخشايمەن.
قانداق، ئەنتىڭلارنى مەنلا ئېلىپ بېرەيمۇ؟

— قۇرۇق گەپنى قوي، — دەپتۇ ھەممە پاشىغا قاراپ، —
سەن پەقەت ئۇنىڭ ھارام قېنىنىلا ئىچىسەن، بۇ بەلكىم ئۇ-
نىڭ قىچىشقان يەرلىرىنى پەسەيتىپمۇ قويماي ياكى بولمىسا
تېخىمۇ قىچىشتۇرۇۋېتىپ، تېنىنى يەنە بىر تۈپ قارىغايغا
سۈركەشكە مەجبۇر قىلىپ، قۇشلارنىڭ بالىلىرىنى ئالاقزادە
قىلىۋېتەر. قوي، سەن بىز بىلەن چاقچاقلاشما.

— ياق! — دەپتۇ پاشا ئۆز سۆزىدە چىڭ تۇرۇپ، —
مەن ئۇنىڭ كۆزىنىلا چاقىمەن، ئۇ كۆزىنىڭ قىچىشىنى
پەسەيتىش ئۈچۈن قارىغايغا سۈركەيدۇ، بۇ داۋاملىشىۋەرسە،
ئۇنىڭ كۆزى يارىلىنىدۇ. شۇ چاغدا چىۋىن دوستۇمنى يار-
دەمگە چاقىرىمەن، پىلىنىڭ يارىلانغان ئىككى كۆزى چىۋىن
دوستۇمنىڭ قورسىقىدىكى قۇرتلىرى ئۈچۈن ئۆسۈپ يېتىل-
دىغان ياخشى ماكانغا ئايلىنىدۇ. قېنى ئويلاپ بېقىڭلار، بۇ
مېنىڭ سىلەرنىڭ ئەنتىڭلارنى ئېلىپ بەرگىنىم بولمامدۇ!

ھەممە پاشىنىڭ سۆزىگە قايىل بولۇپ باش لىڭشىتىپتۇ.
شۇ چاغدا چۆپ ئارىسىدىن بىر پاقا سەكرەپ چىقىپ كۆپچە-
لىككە قاراپ:

— مەغرۇر پىل مېنىڭمۇ ئىككى بالامنى دەسسەپ ئۆل-
تۈزگەن، مېنىڭمۇ ئۇنىڭغا غەزىپىم بار، پاشىجاننىڭ سۆزى
مېنىڭ تېخىمۇ كۈچلۈك ئىنتىقام ئېلىشىمغا تۈرتكە بولدى.
مەن بۇنى ھازىر ئېيتمايمەن، ئاۋۋال پاشىجان تەدبىرىنى قىل-
لىپ كۆرسۇن، كېيىن مەن ئۆز بۇرچۇمنى ئادا قىلىمەن، —
دەپتۇ. — دە، يەنە چۆپ ئارىسىغا كىرىپ غايىب بوپتۇ.

ھەممە، پاقىنىڭ قولىدىن نېمە كېلەر، دېگەن خىيال بىلەن ئۇنىڭ سۆزلىرىگە ئانچە ئېتىبار قىلماپتۇ، ئەمما پاشا نىڭ تەدبىرىنى خۇشاللىق بىلەن قوللاپ، ئۇنى دەرھاللا ھەرىكەت قىلىشقا ئۈندەپتۇ. پاشا ئۆز ۋەدىسى بويىچە قاناتلىرىنى كېرىپ، جاڭگالغا ئىچكىرىلەپ كىرىپ، مەغرۇر پىلنى ئىزدەپ تېپىپتۇ - دە، ئۇنىڭ كۆزلىرىگە نەشتەر سانجىشقا باشلاپتۇ. پىل كۆزلىرىنىڭ ئىنئىمىسىز قىچىشىنى پەسەيتىش ئۈچۈن ھەدەپ قارىغاغا سۈركەشكە باشلاپتۇ. پاشا بولسا ئۇنىڭغا قىلچە ئارام بەرمەپتۇ، ئۇنىڭ كۆزىنى ئۈزلۈكسىز چېقىۋېرىپتۇ، پىل بولسا كۆزىنى قارىغاغا سۈركەۋېرىپتۇ، شۇنداق قىلىپ بىر كېچىدىلا پىلنىڭ كۆز - قاپاقلرى يېرىلىپ قاناپ كېتىپتۇ. ئەتىسى چۈش كېلىپ پىلنىڭ جاراھىتىگە قۇرت تاشلاپتۇ. قۇرتلارنىڭ ئۈزلۈكسىز كۆپىيىشى بىلەن ئۇنىڭ جاراھىتى تېزلا كېڭىيىپ، كۆزىنى كۆرمەس قىلىپ قويۇپتۇ. مەغرۇر پىل شۇنىڭ بىلەن ھەرىكەت قىلىش، ئوزۇق تاللاپ يېيىش ئىقتىدارىدىن قاپتۇ. ئەمدى ئۇنىڭ بىردىنبىر تايىنىدىغىنى قۇلاق ۋە پۇراش سېزىمىدىنلا ئىبارەت ئىكەن.

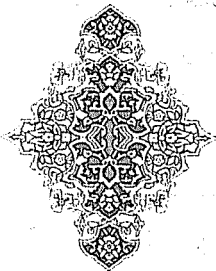
بىر كۈنى ئۇ قاتتىق ئۇسساپ كېتىپتۇ. سۈنى پۇراش ۋە ئاڭلاش سېزىملىرىغا تايىنىپ تېپىشقا مۇمكىن بولمىغانلىقى ئۈچۈن، قانداق قىلىشنى بىلمەي تامىقىنى چاڭىلدەتتى. يەنى قاندا، تۇيۇقسىز يېقىنلا بىر يەردە پاقا كۆركىراپ قاپتۇ. پىل ئۆزىنىڭ ساق ۋاقىتلىرىدىكى تەجرىبىسىگە ئاساسەن، پاقا جەزمەن سۇ بار يەردە بولىدۇ، دەپ جەزمەلەشتۈرۈپ، پاقىنىڭ ئاۋازى چىققان ياققا قاراپ مېڭىپتۇ، بىراق بۇ پاقا سۇ بار يەردىكى پاقا بولماستىن، بەلكى پىلدىن ئىنتىقام ئېلىشقا بەل باغلىغان ھېلىقى پاقا ئىكەن. ئۇ پىلنىڭ ئالدىدا كۆركىراپ يۈرۈپ، بىر سەكرەپ، ئىككى سەكرەپ، ئاخىر پىلنى بىر تىك

يارنىڭ لېۋىگە باشلاپ كەپتۇ. پىل پاقىنىڭ كۈركىرىشىغا ئەگىشىپ تەمتىلەپ ماڭغىنىچە ياردىن غۇلاپ ئۆلۈپتۇ. ئۇنىڭ ئورمانلىقتىكى پۈتۈن جان - جانىۋار، ھايۋانلارنى چۆچۈتىدۇ. ئان مەغرۇر گەۋدىسى قاغا - قۇزغۇن، قۇرت - قوڭغۇزلارغا يەم بولۇپ تۈگەپتۇ.

مەغرۇر پىلنىڭ زومىگەرلىكىدىن قۇتۇلغان جان - جا - نىۋارلار خۇشاللىقىدىن ئۈسۈل ئوينىشىپ، مۇنداق دەپ ناخشا ئېيتىپتۇ:

ھېزى بول ھاياتلىق يولىدا دائىم،
كۈچلۈكمەن دېمىگىن ئاجىزنى كۆرۈپ.
مەغرۇر پىل جان بەردى پاشا قولىدا،
ئۆزىنى چوڭ ساناپ، زورلۇق قىپ يۈرۈپ.

مەغرۇرلۇق ھەر كىمنى قالدۇرار يېتىم،
ئۆزىگە قارشى كۈچ توپلايدۇ زورلۇق.
شۇ ئىككى ئىللەتكە بولسا كىم مەھكۇم،
قۇچقۇسى ئۆمرىنى بېھېساب خورلۇق.

مۈشۈك بىلەن تۈمۈچۈك

مۈشۈك بىلەن تۈمۈچۈك ئۇچرىشىپ قاپتۇ. مۈشۈك دەر -
ھال دوستلۇقتىن گەپ ئېچىپ:

— قەدىرلىك دوستۇم، كۆڭلىڭنىڭ نېمىدېگەن چىرايلىق،
مەن خېلى يىراقتىن سېنىڭ يېقىملىق ئاۋازىڭنى ئاڭلاپ
كەلدىم، — دەپتۇ كۈلۈپ، — بىردەم سايىرىغنا !

لېكىن، تۈمۈچۈك ئېھتىيات قىلىپ مۈشۈككە بەك يېقىن
كەلمەپتۇ. كەچ بولۇپ ئايرىلىدىغان چاغدا:

— بۇرادەر، سەن نېمىدېگەن ياخشى، بۇنىڭدىن كېيىن
پات - پات كۆرۈشۈپ تۇرايلى، — دەپتۇ مۈشۈك.
ئەتىسى ئۇچراشقاندا:

— ئاغىنە، بىزنىڭ دوستلۇقىمىز نەقەدەر چىڭ - ھە !
سەن تارتىنماي يېقىن كېلىپ سايىراپ، ئۇسسۇل ئويناپ بەر -
گىن، — دەپتۇ مۈشۈك كۈلۈپ، — قارىغنا، مەنمۇ ئۇسسۇل
ئويناي مەن !

تۈمۈچۈك مۈشۈكنىڭ سۆزىگە ئىشىنىپ يېقىنراق كەلگە -
نىكەن، مۈشۈك كاپ قىلىپ ئۇنى تۇتۇۋاپتۇ.

تۈمۈچۈك ئۆلەر چېغىدا:
— دۈشمەننىڭ تاتلىق سۆزلىرىگە ۋە بەرگەن ۋەدىسىگە
ھەرگىز ئىشەنگىلى بولمايدىكەن، — دەپتۇ.

ھاياتلارنىڭ دەتالاشلىرى

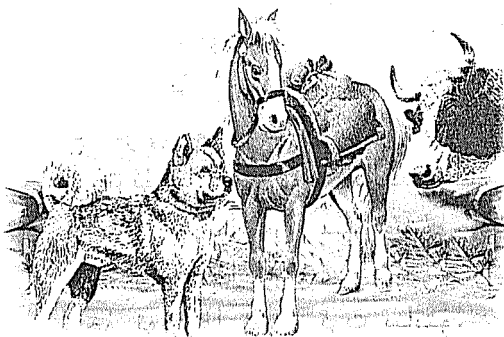
ئات، سىير ھەم ئىت ئۇچى، كىشىلەر قايسىمىزنى ياخشى كۆرىدۇ، دەپ دەتالاش قىلىشىپتۇ.

— ئەلۋەتتە، مېنى، — دەپتۇ ئات، — مەن قوش تارتىمەن، تىرنا سۆرەيمەن، جاڭگاللىقتىن ئوتۇن توشۇيمەن، كىشىلەر مېنى مىنىپ شەھەرگە بارىدۇ. ئۇلار مېنىڭدىن زادىلا ئايرىلالمايدۇ.

— ياق، مېنى ياخشى كۆرىدۇ، — دەپتۇ سىير، — مەن ئۇلارنى سۈت بىلەن باقىمەن.

— ياق، — دەپ سۆز باشلاپتۇ ئىت، — مەن ئىگەمنىڭ بارلىق مال — مۈلكىنى ساقلايمەن، ئۇ مېنى ياخشى كۆرىدۇ. بۇ دەتالاشنى بىر كىشى ئاڭلاپ تۇرغانىكەن، دەرھال: — تالاشماڭلار،

سىلەر ھەممىڭلار بىزگە كېرەك، ھەر بىرىڭلار ئۆز ئورۇنۇڭلاردا ياخشى، — دەپتۇ.

توخۇ، سۆسەر ھەم چاشقان

توخۇ، سۆسەر ھەم چاشقان بىللە ياشايدىكەن. كۈنلەردىن
بىر كۈنى توخۇ ئازراق بۇغداي تېپىپ خوشاللىقىدا:
— بۇغداي تاپتىم، بۇغداي تاپتىم، ئەمدى ئۇن تارتىش
كېرەك. خوش، بۇغداينى كىم تۈگەنگە ئاپىرىدۇ؟ — دەپتۇ.
— مەن ئاپارمايمەن، — دەپتۇ سۆسەر.
— مەن ئاپارمايمەن، — دەپتۇ چاشقان.
توخۇ بۇغداينى ئۆزى تۈگەنگە ئاپىرىپ ئۇن تارتىپتۇ.
— ئۇنى ئۆيگە كىم ئاپىرىدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ توخۇ.
— مەن ئاپارمايمەن، — دەپتۇ چاشقان.
— مەن ئاپارمايمەن، — دەپتۇ سۆسەر.
توخۇ ئۇنى ئۆيگە ئۆزى ئەكەپتۇ.
— كىم خېمىر يۇغۇرىدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ توخۇ.
— مەن يۇغۇرمايمەن، — دەپتۇ سۆسەر.
— مەن يۇغۇرمايمەن، — دەپتۇ چاشقان.
خېمىرنى توخۇ ئۆزى يۇغۇرۇپتۇ.
— تونۇرغا كىم ئوت سالىدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ توخۇ.
— مەن سالمايمەن، — دەپتۇ چاشقان.
— مەن سالمايمەن، — دەپتۇ سۆسەر.
توخۇ تونۇرغا ئۆزى ئوت ساپتۇ.

— ناننى كىم ياقىدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ توخۇ.

— مەن ياقمايمەن، — دەپتۇ چاشقان.

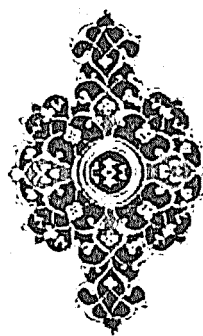
— مەن ياقمايمەن، — دەپتۇ سۆسەر.

ناننى توخۇ ئۆزى يېقىپتۇ، ئاندىن قىپقىزىل بولۇپ
پىشقان توقاچلارنى داستىخانغا قويۇپ:

— بۇ نانلارنى كىم يەيدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— مەن ! — دەپتۇ چاشقان.

— مەن ! — دەپتۇ سۆسەر ۋە ھەر ئىككىسى يۈگۈرۈپ،
داستىخانغا كېلىپ باداشقان قۇرۇپ ئولتۇرۇپ، ئىشتىھا بىلەن
نانلارنى يېيىشكە كىرىشىپتۇ.

كالا بىلەن ئۆچكە

كالا ئەتىگەندىن كەچكىچە ساپان تارتىپ ھېرىپ - چار - چاپ قايتىپ كەپتۇ. كالانىڭ ئىگىسى بىر ئوقۇرغا سامان، يەنە بىر ئوقۇرغا قوناق بىلەن ئارپا ئارىلاشتۇرۇلغان بوغۇز سېلىپ بېرىپتۇ. بۇ ئېغىلدا يەنە بىر ئۆچكىمۇ ياشايدىكەن. كالا بوغۇزدىن بىر كاپام يەپ تۇرۇشىغا:

— ھەي ئاغىنە، — دەپتۇ ئۆچكە ساقال سىلكىپ، — مەن ئورۇقلاپ كېتىۋاتىمەن ھەم ئاشقازنىمۇ ناچار، ئاغىندە - لىقنىڭ ھۆرمىتى ئۈچۈن بوغۇزنى ماڭا بېرىپ، سەن ساماننى بېسەڭ.

— ماقۇل، — دەپتۇ كالا.

بۇ ئادەت ھەر كۈنى تەكرارلىنىدىغان بوپتۇ. ئۆچكە كۆڭ - لىدە كالانى راسا بايلىدىم، دەپ خۇشال بولۇپ يۈرۈپتۇ ھەم ھويلىدىكى توخۇ، ئۆردەك، توشقانلارغا:

— كالانىڭ بويى ئېگىز بولغىنى بىلەن ئەقلى يوق، كالۋا نەرسىكەن، — دەپتۇ، — مەن ئۇنى راسا ئەپلىدىم، ھەر كۈندىكى بوغۇزنى مەن يەپ، كالغا ساماننىلا بېرىمەن. — ۋاي توۋىيەي، — دەپتۇ قاقىلداق مېكىيان، — كالا بىر دۆت ئىكەنغۇ!

ئاخشىمى كالا ئىشتىن قايتىپتۇ. توخۇ، ئۆردەك، توش -

قانلار ماراپ تۇرۇپ، ھەقىقەتەن ئۆچكىنىڭ بوغۇزنى، كالىنىڭ سامانىنى يەۋاتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ. بۇ ئىش ھەممىگە پۇر كەپ- تىپتۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە، مېكىيان كۈندە قاقىلداپ كالىنى مازاق قىلىدىغان بوپتۇ.

بىر كۈنى كالا ئىشتىن قايتىۋېتىپ بۇنى ئاڭلاپ قاپتۇ. — ھۇ، پىتىنخور شەيتان، سەن قارانىيەتنى ئەمدى چۈ- شەندىم! — دەپتۇ كالا، — بوغۇزنى مەن يەيمەن!

ئۆچكە لام — جىم دېيەلمەي تۇرۇپ قاپتۇ. كۈندە بوغۇز يەپ ئۆگىنىپ قالغان ئۆچكىنىڭ گېلىدىن سامان ئۆتمەپتۇ. ئەتىگىنى ئىگىسى قارىغۇدەك بولسا، ئۆچكىنىڭ قورسىقى ئىچىگە كىرىپ كەتكەن. بۇنى كۆرۈپ:

— ئاپلا! — دەپتۇ ئىگىسى، — ھوي ئانىسى، ئىش چاتاق، ئۆچكە بىرىنچە يېمەس بولۇپ قاپتۇ. ئوبدانلا سەمرىپ قالغانىدى. ئەتتەك! پىچاقنى ئاچىق، تېخىمۇ ئورۇقلاپ كەت- مىسۇن يەنە، تېزىرەك سويۇۋېتەي!

ئۆچكىنى بوغۇزلىغان ھامان مېكىيان ئۆگزىگە چىقىپ: — قاق — قاق — قاق! ئۆچكە ئۆلدى، يېغى جىق! — دەپ قاقىلداشقا باشلاپتۇ.

ئىچ كۆز

زامان زورنىڭ، تاماشا كورنىڭ بولغان چاغلارنىڭ بىرىدە،
بىر مالنى ئىككى، بىر پۇلنى ئۈچ قىلغۇچە جېنى سىر-
قىراپ، كۆزىدىن ياش ئېقىپ تۇرىدىغان سۈيى دېگەن بىر باي
بولغانىكەن. ئۇنىڭ قېينانىسىنىڭ گۆھەر تۇغىدىغان توخۇسى
بار ئىكەن. تەلىيىگە قېينانىسى ئۆلۈپ كېتىپ، گۆھەر تۇغى-
دىغان توخۇسى ئۇنىڭ بىردىنبىر قىزىغا — سۈيىنىڭ ئايالى-
غا مېراس بولۇپ قاپتۇ. ئۇ مېكىيان ئادىتى بويىچە كۈندە
بىردىن گۆھەر تۇخۇم تۇغۇپ بېرىدىكەن. باي بۇ گۆھەرنى
سېتىپ دۇكان ئېچىپتۇ ۋە كۈندىن — كۈنگە سودىسى
ياخشى بولۇپ، دۇكاننى تۈرلۈك ماللار بىلەن تولۇپتۇ — دە،
بارا — بارا بايلار ئىچىدە ئابروۋى كۆتۈرۈلۈپتۇ.

بىراق، باي توخۇنىڭ كۈندە تۇغىدىغان بىر تۇخۇمغا قا-
نائەتلەنمەي، توخۇنىڭ ئىچىدىكى بارلىق گۆھەرنى بىراقلا ئې-
لىپ، بىردىنلا پۈتۈن دۇنيادىكى ئېسىل خەزىنىلىرى بار
بايلار قاتارىغا ئۆتۈشنى ئويلاپتۇ — دە، ئايالىدىن ئوغرىلىقچە
توخۇنى سۈيۈپتۇ، لېكىن مېكىياننىڭ ئىچىدىن باي كۈتكەن
گۆھەرلەرنىڭ بىرىمۇ چىقماپتۇ.

شەرتلىك دوستلار

بىر ئورمانلىقتا شىر، يىلپىز، بۆرە ۋە يىلان ئۇچرىشىپ قېلىپ دوست بولۇشۇپتۇ، بۇنىڭدىن كېيىن ھەر خىل ماجىرا چىقىپ قېلىشنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن بىر - بىرىگە شەرت قويۇشۇپتۇ.

— بۇنىڭدىن كېيىن مېنىڭ قېشىمدا بىرەر يىللار توپا - چاڭ چىقىرىۋەتسەڭلار، كىم بولۇشتىن قەتئىينەزەر، ئۇنى بوش قويمايمەن! — دەپتۇ شىر. يىلپىز:

— مەن ئوزۇقلۇق يەۋاتقاندا كىمكى تىكىلىپ قارىسا، ئۇنى بوش قويمايمەن، — دەپتۇ. بۆرە چىشلىرىنى ھىڭگايىتىپ:

— قايسىڭلار ماڭا ئازراقلا تېگىپ كەتسەڭلار، كىم بو - لۇشتىن قەتئىينەزەر، مەن ئۇنى بوش قويمايمەن! — دەپتۇ. ئاخىردا يىلانمۇ سۆز ئېلىپ:

— مەن سىلەردىن ھېچ نەرسە تەلەپ قىلمايمەن، بىراق سىلەر مېنىڭ قۇيرۇقۇمغا دەسسەۋالماڭلار! — دەپتۇ.

ھەممەيلەن بىر - بىرىنىڭ شەرتىگە قوشۇلۇپتۇ. بىر كۈنى يىلپىز بىر بۆكەن بالىسىنى تۇتۇپ يەۋىتىپ، بىردىنلا بۆرىنىڭ ئۆزىگە تىكىلىپ قاراپ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ، غەزەپ

بىلەن بۆرىگە قاراپ ئېتىلىپتۇ. بۇ چاغدا شىر يەيدىغىنىنى يەپ بولۇپ ئارام ئېلىپ ياتقانكەن، ئۇ توپا - چاغنى كۆرۈپ بۆرە بىلەن يىلپىزغا ئېتىلىپتۇ - دە، ئۇلارنى بىردەمدىلا جىمىقتۇرۇۋېتىپ، قايتىپ كېلىۋېتىپ يىلاننىڭ قۇيرۇقىغا دەسسەۋاپتۇ. يىلان غەزەپ بىلەن كۈشۈلداپ بېرىپ شىرنى چېقىشقا باشلاپتۇ. ئاغرىققا چىدىمىغان شىر يىقىلىپتۇ. شۇ ئەسنادا شىرنىڭ ئېغىر تېنى يىلاننىڭ ئۈستىگە چۈشۈپ يىلاننى ئۆلتۈرۈپ قويۇپتۇ.

شەپەرەڭ بىلەن ئۆكۈز

شەپەرەڭ ئەمدىلا ئېتىزدىن قايتىپ كېلىپ ئارام ئېلىپ-
لىۋاتقان ئۆكۈزنىڭ يېنىدىن ئۇچۇپ ئۆتۈۋېرىپتۇ. ئۆكۈز
ئۇخلىيالمى، ئورنىدىن تۇرۇپ ئەتراپقا قاراپتۇ - دە، شەپە-
رەڭنى كۆرۈپ قاپتۇ. ئۆكۈز شەپەرەڭنىڭ كېچىدە ئۆزىمۇ
ئارام ئالماي، باشقىلارغىمۇ ئارام بەرمەي ئۇچۇپ يۈرگەنلىكى-
دىن خاپا بولۇپ:

— ھەي، نېمىچە ئويۇنغا توپمايدىغان نېمە سەن؟ كېچە
ھەممىنىڭ ئارام ئالدىغان ۋاقتى، مەن كەچ كىرگۈچە ئىشلەپ
يېڭىلا كەلدىم، مېنى ئارام ئالغىلى قويايمسەن، يوق؟ — دەپ-
تۇ.

— جېنىم دوستۇم، قورسىقىم ئاچ، ئۈچمىسام قورساق
توپمايدۇ، بالىلىرىمغا ئوزۇق تېپىلمايدۇ. ساڭا ئوخشاش مې-
نىڭ ئالدىمغا يەم - بوغۇز تۆكۈپ، گوت - چۆپ سېلىپ قو-
يىدىغانلار يوق.

شەپەرەڭنىڭ سۆزى ياۋاش - يۇمشاق ئۆكۈزنى تېرىكتۇ-
رۇپ قويۇپتۇ. ئۆكۈز:

— كىچىككەنە قورسىقىڭنىڭ غېمىنى كۈندۈزى قىلساڭ
بولمامدۇ؟ تىرىكچىلىك كۈندۈزى بولىدۇ. ئوزۇقۇڭ بولمىسا،
مۇنۇ يەمدىن ئېلىپ، قورسىقىڭنى تويغۇز، — دەپ شەپەرەڭگە

يەم تەڭلەپتۇ.

شەپەرەڭ ئۆزىنىڭ ئۆكۈزگە ئارامچىلىق بەرمىگەنلىكىنى بىلىپ:

— مەن ئادەم ۋە ھايۋانلارنى چېقىپ، قېنىنى شوراپ ئارام بەرمەيدىغان چىۋىن، پاشىلارنى قىرىمەن. بۇلار ماڭا ئوزۇق بولىدۇ، يەم — بوغۇز كېرەك ئەمەس، ساڭا رەھمەت، — دەپتۇ.

شەپەرەڭنىڭ «چىۋىن، پاشىلارنى قىرىمەن» دېگىنى چىۋىن، پاشا دەستىدىن قۇيرۇقىنى بىردەممۇ تىنچ تۇرغۇزالمىدى. دىغان، ھەتتا بويۇنلىرىنى ئاملارغا سۈركەپ كېتىدىغان ئۆكۈزگە يېقىپ كېتىپتۇ — دە، شەپەرەڭگە مۇنداق دەپتۇ:

— دوستۇم، مەن بىلمەيتىمەن، مېنى كەچۈرگىن. مەن ئادەملەر ئۈچۈن ئىشلەيمەن، سەن ئادەملەر ۋە بىز ئۈچۈن چىۋىن، پاشىلارنى قىرىدىكەنسەن. ئەمدى ئىككىمىز بىللە ياشايلى. شۇنىڭدىن كېيىن ئۆكۈز بىلەن شەپەرەڭ بىر قورۇدا بىللە ياشاپتۇ.

بۆلۈنگەننى بۆرەيەر

بۇرۇنقى زاماندا بىر مالچى، بىر قاسساپ، بىر ئاشپەز، بىر ناۋاي بار بولۇپ، ئۇلارنىڭ بىردىن ئىتى بار ئىكەن. بىر كۈنى بۇ تۆت ئىت يولدا ئۇچرىشىپ قاپتۇ - دە، ئۇلار ئاي-رىلماسلىققا دوست بولۇشۇپتۇ ۋە: «ناۋادا بۆرگە يولۇقۇپ قالساق، ھەممىمىز بىرلىكتە تاقابىل تۇرايلى» دېيىشىپتۇ. ئۇلار جاڭگاللىقنىڭ ئىچىگە قاراپ مېڭىپتۇ، جاڭگاللىقنىڭ دەل ئوتتۇرىسىغا كەلگەندە بىر بۆرە پەيدا بولپتۇ - دە، ئۇلار - غا خىرىس قىپتۇ. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن بىرى:

— ئاغىنىلەر، پەخەس بولۇڭلار، ئايرىلمايلى، بۆرگە يەم بولمايلى دېسەك، ۋەدىمىزگە ئەمەل قىلايلى، — دېگەنكەن، ئىتلار تەڭ ھەرىكەتكە كېلىپ بۆرىنى قورشىۋاپتۇ. ئوتتۇرىغا قاپسىلىپ قالغان بۆرە دەرھال بىر پىلان ئويلاپتۇ - دە، قورقۇپ ئالاقزادە بولۇپ كەتكەن قىياپەتكە كىرىۋېلىپ:

— سىلەر مېنى نېمە قىلىسىلەر؟ — دەپ سوراپتۇ. — سەن، — دەپ سۆز باشلاپتۇ بىرىنچى بولۇپ قويچى - نىڭ ئىتى، — دائىم مەن باققان قويلارغا ھۇجۇم قىلىپ، قويلارنى خۇددى ۋابادەك قىرىپ تاشلايسەن. بۈگۈن مەن سەن - دىن ئاشۇ قويلارنىڭ خۇنىنى تۆلىتىمەن، — دەپتۇ. باشقا ئۈچ ئىتمۇ بۆرىنىڭ ئۆزلىرىگە يەتكۈزگەن زىيان - زەخمەتلىرى

ئۈستىدە شىكايەت قىلىپ:

— سېنىڭ زۇلمىڭدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن سېنى يوقىتىدۇ. — دەپتۇ.

بۆرە گۇناھىنى بويىغا ئالغاندەك بولۇپ بېشىنى يەردىن كۆتۈرمەي تۇرۇپ:

— توغرا، مەن سىلەرگە كۆپ زىيان سالدىم، سىلەر مېنى يېيىشكە ھوقۇقلۇق. لېكىن، مېنىڭ سىلەرگە دەيدىغان سۆزۈم بار. سۆزۈمنى سىلەرگە ئايرىم - ئايرىم دەيمەن. ئالدى بىلەن ناۋاينىڭ ئىتى چەتكە چىقىپ تۇرسۇن، قالغان ئۇ. چوڭلارغا ئېيتاي، — دەپتۇ.

ناۋاينىڭ ئىتى چەتكە چىقىپ تۇرۇپتۇ. بۆرە بۇ ئۈچ ئىتقا مۇلايىملىق بىلەن سۆز باشلاپتۇ:

— مەن قويچىنىڭ قوينى يېدىم، قاسساپنىڭ قېنىنى يالدىم، ئاشپەزنىڭ يۇندىسىنى ئىچتىم، لېكىن ناۋاينىڭ نېمە مىسىگە زىيان سالغاندىمەن؟ ئۇنىڭ ئىتىنىڭ مېنى يېيىشكە نېمە ھوقۇقى بار؟ سىلەر ئۇچۇڭلار مېنى يېيىشكە ھەقلىق، شۇڭا ناۋاينىڭ ئىتىنى ئۇچۇقتۇرۇۋەتسەڭلار، مېنىڭ گۆشۈمگە ئوبدان تويىسىلەر، — دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغاچ ئۈچ ئىت بىر - بىرىگە قارشىپ، بۆرىنىڭ سۆزىنىڭ توغرا ئىكەنلىكىنى تەستىقلىشىپتۇ. — دە، ناۋاينىڭ ئىتىنى تالاپ ئۆلتۈرۈپتۇ؛ ئاندىن بۆرە:

— ئەمدى ئاشپەزنىڭ ئىتى چەتكە چىقىپ تۇرسۇن، — دەپتۇ. ئاشپەزنىڭ ئىتى چەتكە چىقىپ تۇرۇپتۇ. بۆرە قالغان ئىككى ئىتقا:

— سىلەر ئىككىڭلار قوي باقىسىلەر، مېنىڭ زىيىنىم ھەممىدىن بەك سىلەرگە يەتتى. سىلەر مېنى يېيىشكە ھەقلىق. ئاشپەزنىڭ يۇندىسىنى ئىچىپ قويغانغا نېمە بوپتۇ؟ ئۇ.

نىڭ مېنى يېيىشكە نېمە ھەققى؟ سىلەر ئۇنى ئۇجۇقتۇرۇۋې-
تىپ مېنى يېسەڭلار ياخشى ئەمەسمۇ؟ — دەپتۇ. شۇ گەپ
بىلەن بۇ ئىككى ئىت ئاشپەزنىڭ ئىتىنىمۇ يوق قىلىۋېتىپ-
تۇ. بۆرە يەنە:

— ئەمدى قاسساپنىڭ ئىتى چەتكە چىقىپ تۇرسۇن، سا-
ڭا گېپىم بار، — دەپتۇ قويچىنىڭ ئىتىغا. ئۇ قويچىنىڭ
ئىتىنى يېنىغا تارتىپ:

— ھەي ئاغىنە، ھەق گەپنى قىلسام، مەن ھەمىشە سې-
نىڭ قويلرىڭنى يېدىم. قاسساپنىڭ ئانچە — مۇنچە قېنىنى
يالاپ قويدۇم. ئۇنىڭ مېنى يېيىشكە نېمە ھەققى بار؟ سەن ئۇنى
يوقىتىپ مېنى ئۈزۈڭ يالغۇز يېسەڭ ياخشى ئەمەسمۇ؟ — دەپتۇ.
— مەن ئۈزۈم يالغۇز ئۇنى قانداق يوقىتىمەن؟ — دەپتۇ
قويچىنىڭ ئىتى.

— مەن ساڭا ياردەملىشەي، — دەپتۇ بۆرە. ئۇلار ئىككىسى
بىزلىشىپ قاسساپنىڭ ئىتىنى ئۇ دۇنياغا ئۈزىتىپتۇ. ئاندىن
بۆرە يالغۇز قالغان قويچىنىڭ ئىتىغا:

— ھەي ئەخمەق، ئەمدى نۆۋەت ساڭا كەلدى. مېنى يېيىشكە

نېمە ھەققىڭ بار؟ —

دەپ قويچىنىڭ ئىتىنى
يەۋىتىپتۇ.

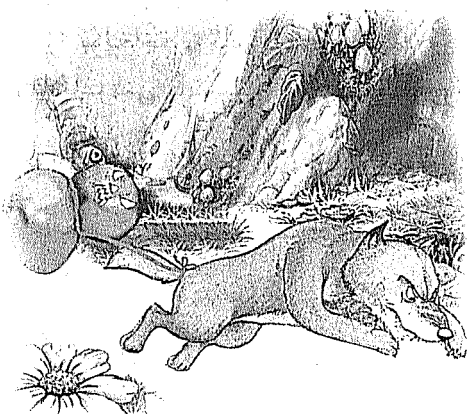
ئېيتىشلارغا قا-

رغاندا: «بۆلۈنگەننى

بۆرە يەر» دېگەن تەم-

سىل شۇنىڭدىن قال-

غانىكەن.

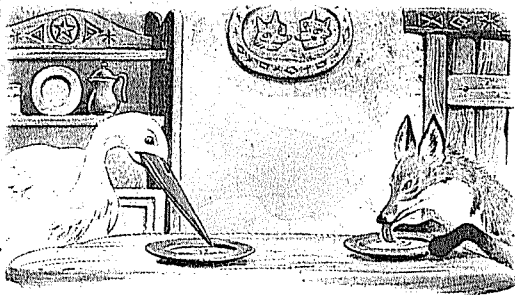
تۈلكە بىلەن تۇرنىڭ مېھماندارچىلىقى

تۈلكە بىلەن تۇرنا دوست بولغان كۈنلەرنىڭ بىرىدە تۈلكە ئۆز دوستى تۇرنىنى ئۆيىگە ئالاھىدە مېھمانغا چاقىرىپ- تۇ. قۇۋ تۈلكە تۇرنىنىڭ تاماقنى كۆپ يەپ كېتىشىدىن قور- قۇپ، سۇيۇق ئۇماچ ئېتىپتۇ ۋە ئۇنى ناھايىتى تېپىز لېگەنگە ئۇسۇپ، تۇرنىنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ - دە:

— قېنى، دوستۇم، مەرھەمەت قىلىپ تاماققا باققىن، ھەرگىز تارتىنما، بۇ تاماقنى سېنى ئوبدان يەيدۇ دەپ ئەت- تىم، — دەپتۇ.

تۇرنا بىر - ئىككى قېتىم تەخسىگە تۇمشۇقنى تەگكۈزۈپ بېقىپتۇ، بىراق، تاماق بەك سۇيۇق، ئۇنىڭ ئۈستىگە، تەخسە بەك تېپىز بولغاچقا، ئاغزىغا ھېچنېمە چىقماپتۇ. ئىلاجىسىز قالغان تۇرنا ئاغزىنى تامشىپ قويۇپ ئولتۇرۇپتۇ. تۈلكە يەنە چاندۇرماي: — دوستۇم،

سېنىڭ ئىشتىھايىڭ بەك ناچار ئىكەن، تېمىشقا مەندەك چوڭ - چوڭ ئالا- مائىسەن؟ — دەپ قويۇپ، ئۆزى تەخ-

سنى يالاپ بىردەمدىلا پاك - پاكىز قىلىپ قويۇپتۇ.

تۇرنا ھېچنېمە يېيەلمەي ئاچ قورساق ئۆيىگە قايتىپ كەپتۇ. كۈنلەردىن بىر كۈنى تۇرنا تۈلكىنى ئۆيىگە مېھمانغا چا - قىرىپتۇ. تۈلكىنىڭ ئۇنى قانداق مېھمان قىلغانلىقى ئېسىدە بولغاچقا، ئۇمۇ تۈلكىنى ئۆز لايىقىدا مېھمان قىلماقچى بوپتۇ - دە، ناھايىتى تەملىك، ئېسىل تاماقنى ئېتىپ، ئاغزى كىچىك ھەم ئېگىز بىر كۈمۈزەككە ئۇسۇپ، تۈلكىنىڭ ئالدىغا ئەكەپتۇ ۋە تۈلكىگە قاراپ:

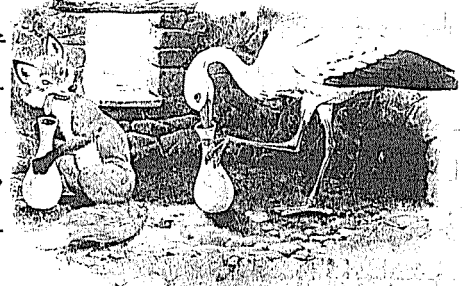
— تۈلكە دوستۇم، قېنى، قورۇنماي كەڭ - كۈشادە ئول - تۇرۇپ تاماققا باققىن، — دەپتۇ.

مەزىلىك تاماقنىڭ پۇرىقىدىن ئاغزى سېرىقسۇ بىلەن تولغان تۈلكە كۈمۈزەككە يېقىن كېلىپ تۇمشۇقنى تىقپىتۇ، بىراق كۈمۈزەكنىڭ ئاغزى بەك كىچىك بولغاچقا، تۇمشۇقنى پاتماپتۇ. تۇرۇننىڭ بويىنى بەك ئۇزۇن، بېشى كىچىك بولغاچ - قا، كۈمۈزەككە ئەپچىللىك بىلەن بېشىنى تىقپ، تاماقنى راسا ھۇزۇر قىلىپ يەپتۇ. تۈلكە بولسا ئازراقمۇ نەرسە يېيەلمەي تۈكۈرۈكىنى يۇتۇپ ئولتۇرۇپتۇ.

— تۈلكە دوستۇم، بۈگۈن تاماق يېمەيسەنغۇ، ئىشتىھايىڭ تۇتۇلۇپ قالدىمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ تۇرنا.

— ئېلىۋاتىمەن، تامىقىڭ خېلى ئوخشايتۇ، — دەپتۇ خىجىل بولغان تۈلكە يالا - ھاندىن تىلىنى يالاپ ئول - تۇرۇپ.

شۇ كۈندىن باشلاپ: «ساڭا بېقىپ مەن، ئ - شىككە بېقىپ دەم» دېگەن ماقال پەيدا بولغانىكەن.

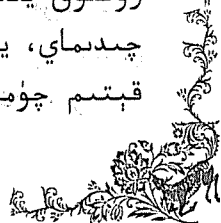

چۈمۈلە بىلەن كىرىپە

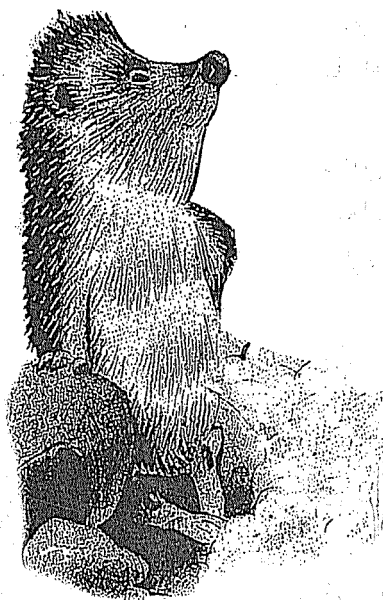
بۇرۇن بىر تاغلىقتا بىر توپ چۈمۈلە بىلەن بىر كىرىپە ياشايدىكەن. چۈمۈلىلەر قىشۇ ياز دەم ئالماي ئىشلەيدىكەن. كىرىپە بولسا يازلىقى ئىش قىلماي ئويناپ يۈرىدىكەن. ياز كۈنلىرىنىڭ بىرىدە كىرىپە كېتىۋېتىپ، چۈمۈلىلەر توپلىشىپ ئىشلەۋاتقان يەرگە كېلىپ، چۈمۈلىلەرگە:

— سىلەر نېمانچە ئەخمەق، ھازىر ئويناپ، قىش كېلەي دې-
گەندە ئىشلىسەڭلارمۇ بولىدىغۇ؟! — دەپتۇ. لېكىن، چۈمۈلى-
لەر كىرىپىنىڭ گېپىگە قۇلاق سالماي يەنىلا ئۆز ئىشىنى قى-
لىۋېرىپتۇ. ئاستا — ئاستا قىش كېلىشكە باشلاپتۇ. چۈمۈلى-
لەر تىرىشىپ ئىشلەپ ئوزۇقلۇق يىغۋالغاچقا، ئۇۋىسىدا بە-
خىرمان تۇرمۇش كەچۈرۈپتۇ. لېكىن، كىرىپە ئوزۇقلۇق يىغ-
مىغاچقا، ئاچ قېلىپ، چۈمۈلىلەرنىڭ قېشىغا بېرىپتۇ.

چۈمۈلىلەر كىرىپىگە ئىچ ئاغرىتىپ ئۇنى بېقىپتۇ. ياز
كەپتۇ. كىرىپە قىشنى ئۆتكۈزۈپلا ئويۇنغا بېرىلىپ قىشلىق
ئوزۇقلۇق يىغىشنى يەنە ئۈنتۈپ قاپتۇ. چۈمۈلىلەر يەنىلا ئو-
زۇقلۇق يىغىشقا باشلاپتۇ. يەنە قىش كەپتۇ. كىرىپە ئاچلىققا
چىدىماي، يەنە چۈمۈلىلەرنىڭ يېنىغا بېرىپتۇ. لېكىن، بۇ
قېتىم چۈمۈلىلەر كىرىپىگە كۆز قىرىنى سېلىپمۇ قويماپتۇ.

كېرپە ئاخىر ئۇۋىسىغا بېرىپ تۈگۈلۈپ يېتىشقا مەجبۇر بوپ-
تۇ. شۇڭا، خەلق ئىچىدە: «كېرپىدەك تۈگۈلۈپ ياتقۇچە، چۈ-
مۈلىدەك ئىشچان بول» دېگەن تەمسىل تارقالغانىكەن.

☐ 1. ☐ 2. ☐ 3. ☐ 4. ☐ 5. ☐ 6. ☐ 7. ☐ 8. ☐ 9. ☐ 10. ☐ 11. ☐ 12. ☐ 13. ☐ 14. ☐ 15. ☐ 16. ☐ 17. ☐ 18. ☐ 19. ☐ 20. ☐ 21. ☐ 22. ☐ 23. ☐ 24. ☐ 25. ☐ 26. ☐ 27. ☐ 28. ☐ 29. ☐ 30. ☐ 31. ☐ 32. ☐ 33. ☐ 34. ☐ 35. ☐ 36. ☐ 37. ☐ 38. ☐ 39. ☐ 40. ☐ 41. ☐ 42. ☐ 43. ☐ 44. ☐ 45. ☐ 46. ☐ 47. ☐ 48. ☐ 49. ☐ 50. ☐ 51. ☐ 52. ☐ 53. ☐ 54. ☐ 55. ☐ 56. ☐ 57. ☐ 58. ☐ 59. ☐ 60. ☐ 61. ☐ 62. ☐ 63. ☐ 64. ☐ 65. ☐ 66. ☐ 67. ☐ 68. ☐ 69. ☐ 70. ☐ 71. ☐ 72. ☐ 73. ☐ 74. ☐ 75. ☐ 76. ☐ 77. ☐ 78. ☐ 79. ☐ 80. ☐ 81. ☐ 82. ☐ 83. ☐ 84. ☐ 85. ☐ 86. ☐ 87. ☐ 88. ☐ 89. ☐ 90. ☐ 91. ☐ 92. ☐ 93. ☐ 94. ☐ 95. ☐ 96. ☐ 97. ☐ 98. ☐ 99. ☐ 100. ☐ 101. ☐ 102. ☐ 103. ☐ 104. ☐ 105. ☐ 106. ☐ 107. ☐ 108. ☐ 109. ☐ 110. ☐ 111. ☐ 112. ☐ 113. ☐ 114. ☐ 115. ☐ 116. ☐ 117. ☐ 118. ☐ 119. ☐ 120. ☐ 121. ☐ 122. ☐ 123. ☐ 124. ☐ 125. ☐ 126. ☐ 127. ☐ 128. ☐ 129. ☐ 130. ☐ 131. ☐ 132. ☐ 133. ☐ 134. ☐ 135. ☐ 136. ☐ 137. ☐ 138. ☐ 139. ☐ 140. ☐ 141. ☐ 142. ☐ 143. ☐ 144. ☐ 145. ☐ 146. ☐ 147. ☐ 148. ☐ 149. ☐ 150. ☐ 151. ☐ 152. ☐ 153. ☐ 154. ☐ 155. ☐ 156. ☐ 157. ☐ 158. ☐ 159. ☐ 160. ☐ 161. ☐ 162. ☐ 163. ☐ 164. ☐ 165. ☐ 166. ☐ 167. ☐ 168. ☐ 169. ☐ 170. ☐ 171. ☐ 172. ☐ 173. ☐ 174. ☐ 175. ☐ 176. ☐ 177. ☐ 178. ☐ 179. ☐ 180. ☐ 181. ☐ 182. ☐ 183. ☐ 184. ☐ 185. ☐ 186. ☐ 187. ☐ 188. ☐ 189. ☐ 190. ☐ 191. ☐ 192. ☐ 193. ☐ 194. ☐ 195. ☐ 196. ☐ 197. ☐ 198. ☐ 199. ☐ 200. ☐ 201. ☐ 202. ☐ 203. ☐ 204. ☐ 205. ☐ 206. ☐ 207. ☐ 208. ☐ 209. ☐ 210. ☐ 211. ☐ 212. ☐ 213. ☐ 214. ☐ 215. ☐ 216. ☐ 217. ☐ 218. ☐ 219. ☐ 220. ☐ 221. ☐ 222. ☐ 223. ☐ 224. ☐ 225. ☐ 226. ☐ 227. ☐ 228. ☐ 229. ☐ 230. ☐ 231. ☐ 232. ☐ 233. ☐ 234. ☐ 235. ☐ 236. ☐ 237. ☐ 238. ☐ 239. ☐ 240. ☐ 241. ☐ 242. ☐ 243. ☐ 244. ☐ 245. ☐ 246. ☐ 247. ☐ 248. ☐ 249. ☐ 250. ☐ 251. ☐ 252. ☐ 253. ☐ 254. ☐ 255. ☐ 256. ☐ 257. ☐ 258. ☐ 259. ☐ 260. ☐ 261. ☐ 262. ☐ 263. ☐ 264. ☐ 265. ☐ 266. ☐ 267. ☐ 268. ☐ 269. ☐ 270. ☐ 271. ☐ 272. ☐ 273. ☐ 274. ☐ 275. ☐ 276. ☐ 277. ☐ 278. ☐ 279. ☐ 280. ☐ 281. ☐ 282. ☐ 283. ☐ 284. ☐ 285. ☐ 286. ☐ 287. ☐ 288. ☐ 289. ☐ 290. ☐ 291. ☐ 292. ☐ 293. ☐ 294. ☐ 295. ☐ 296. ☐ 297. ☐ 298. ☐ 299. ☐ 300. ☐ 301. ☐ 302. ☐ 303. ☐ 304. ☐ 305. ☐ 306. ☐ 307. ☐ 308. ☐ 309. ☐ 310. ☐ 311. ☐ 312. ☐ 313. ☐ 314. ☐ 315. ☐ 316. ☐ 317. ☐ 318. ☐ 319. ☐ 320. ☐ 321. ☐ 322. ☐ 323. ☐ 324. ☐ 325. ☐ 326. ☐ 327. ☐ 328. ☐ 329. ☐ 330. ☐ 331. ☐ 332. ☐ 333. ☐ 334. ☐ 335. ☐ 336. ☐ 337. ☐ 338. ☐ 339. ☐ 340. ☐ 341. ☐ 342. ☐ 343. ☐ 344. ☐ 345. ☐ 346. ☐ 347. ☐ 348. ☐ 349. ☐ 350. ☐ 351. ☐ 352. ☐ 353. ☐ 354. ☐ 355. ☐ 356. ☐ 357. ☐ 358. ☐ 359. ☐ 360. ☐ 361. ☐ 362. ☐ 363. ☐ 364. ☐ 365. ☐ 366. ☐ 367. ☐ 368. ☐ 369. ☐ 370. ☐ 371. ☐ 372. ☐ 373. ☐ 374. ☐ 375. ☐ 376. ☐ 377. ☐ 378. ☐ 379. ☐ 380. ☐ 381. ☐ 382.

— قاراڭلار، تازىمۇ ئەخمەق بوۋاي ئىكەن — ھە ! شۇنچە ياشانغان ئادەم تۇرۇپ، ئېشەككە ئۆزى مىنىۋالماي، نەۋرىسىنى مىندۈرۈپ قويۇپ، ئۆزى پىيادە كېتىپ بارغىنىنى ! — دې-
يىشىپتۇ.

A black and white illustration of a man and a woman walking towards the left, accompanied by a donkey. The man, on the right, wears a turban, a dark vest over a light shirt, and a necklace with a cross. The woman, on the left, wears a headscarf and a dark dress. The donkey is in the center, facing forward. The background is simple, with some ground texture indicated by small dots.

مېڭىپتۇ، مېڭىپتۇ، بىر كۆۋ -
رۈككە كەلگەندە، بۇ يەردىمۇ بىر -
نەچچە ئادەم ئولتۇرغانىكەن. بوۋاي

ئۇلار بىلەن سالام -
 لىشىپ ئۆتۈپ كەت -
 كەندىن كېيىن،
 ئۇلار بوۋاينىڭ ئار -
 قىسىدىن:

— قاراڭلار،
 ئاۋۇ تازىمۇ باغرى
 قاتتىق بوۋاي ئى -
 كەن. شۇ ساقىلى
 بىلەن ئۆزى ئېشەك -

كە مىنىۋېلىپ، كىچىككە بالىنى پىيادە ماڭدۇرۇپتۇ، —
 دەپ غودۇڭشىپتۇ.

بوۋاي، يەنە توغرا قىلمىغان ئوخشايمەن، دەپ ئويلاپ:
 — بالام، كەينىمگە مىنگىشىۋال، — دەپتۇ. بالا مىن -
 گەشكەندىن كېيىن يەنە مېڭىشنى داۋام قىپتۇ. خېلى ئۇزۇن
 ماڭغاندىن كېيىن يولدا بىر توپ ئادەم ئۇچراپتۇ:
 — قاراڭلار، كىچىككە ئېشەككە ئىچى ئاغرىماي ئىك -
 كىسىنىڭ مىنىۋالغىنىنى! — دېيىشىپتۇ.

بۇ گەپتىن بوۋاي خىجىل بولۇپ، ئۆزىمۇ، نەۋرىسىمۇ
 ئېشەكتىن چۈشۈپتۇ — دە، سالتاڭ ئېشەكنىڭ ئارقىسىدىن
 پىيادە مېڭىپتۇ. بازارغا ئاز قالغاندا، بىر قوغۇنچىنىڭ دۈكى -
 نى ئالدىدا ئولتۇرغان بىر توپ ئادەم:

— قاراڭلار، ماۋۇ ئەخمەق بوۋاينى! ھايۋانغىمۇ ئىچ
 ئاغرىتقان بارمۇ؟ ئېشەككە مىنىۋالماي، قىيىنلىپ پىيادە كې -
 تىپ بارغىنىنى! — دېيىشىپتۇ.

بوۋاي قانداق قىلسا توغرا بولىدىغانلىقىنى بىلمەي گاڭ -
 گىراپ قاپتۇ. بىر ئاز ماڭغاندىن كېيىن بىر مويىسىپىت ئادەم -

نى چاقىرىۋېلىپ، بولغان گەپ - سۆزلەرنىڭ ھەممىسىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ ۋە ئۇنىڭدىن قانداق قىلىش توغرىسىدا مەسلىھەت سورايتۇ. مۇسەپپىت ئادەم كۈلۈپ كېتىپ مۇنداق جاۋاب بېرىپتۇ:

— ئادەملەرنىڭ قارىشى ھەر خىل بولغاچقا، قىلىۋاتقان ئىشىڭىز ئانچە خاتا بولمىسىمۇ: «ئۇ يېرى بولماپتۇ، بۇ يېرى بولماپتۇ» دەيدىغانلار دائىم ئۇچراپ تۇرىدۇ. قىلىۋاتقان ئىشىڭىزنىڭ توغرىلىقىغا ئۆزىڭىز ئىشەنچ قىلالىسىڭىزلا، ھەر خىل گەپ - سۆزلەرگە قۇلاق سالماي، ئۆزىڭىزنىڭ بىلگىنىدە چە قىلىۋەرگىنىڭىز تۈزۈك !

تۈلكە بىلەن چۈجە

بىر چۈجە كېسەل بولۇپ قاپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان تۈلكە كۆزىنى تاقاپ، ئۇچىسىغا خالات كىيىپ دوختۇر قىيپىدى. تىگە كىرىپ، توخۇ كاتىكىگە بېرىپ ئىشك قېقىپتۇ - دە، ئېچىنغان ئاۋاز بىلەن:

— ئاڭلىشىمچە، بىر چۈجە كېسەل بولۇپ قاپتۇ، مەن كېسەلنى داۋالىغىلى كەلدىم، مېنى كىرگۈزۈڭلار! — دەپتۇ. بىر چۈجە ئىشك ئاچماقچى بولغاندا، باشقا نۇرغۇن چۈجىلەر دەرھال ئۇنى توسۇپ:

— توختاپ تۇر، بىز ئۇنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ بېقىپ، ئاندىن ئىشك ئاچايلى، — دەپتۇ.

ئۇلار ئىشك يۈچۈقىدىن قاراپ ئۇچلۇق تۇمشۇق، ئۇزۇن قۇيرۇق بىر مەخلۇقنى كۆرۈپتۇ - دە، «ھوي! بۇ تۈلكە ئەمەسمۇ؟» دېيىشىپ دەرھال ئۇنىڭغا:

— رەھمەت، بىز ھەممىمىز ئىنتايىن ياخشى تۇردۇق. بىزنىڭ ھازىرقى ئەھۋالىمىز، ئىشك ئېچىپ سېنى كىرگۈزگەندىن كېيىنكى بولىدىغان ئەھۋالدىن كۆپ ياخشى! — دەپ جاۋاب بېرىشىپتۇ.

توشقان ئوۋلاش

بۇرۇنقى زاماندا توشقان ئوۋلاشقا خۇشتار بىر ئوۋچى ئۆتكەنىكەن. بىراق، ئۇ باشقىلاردىن كەمتەرلىك بىلەن ئۆگەن-ئىشنى ياقىتۇرماي، خاپا - مۇشەققەتكە چىداپ قارىغا ئېتىش ماھارىتىنى ئۆستۈرۈشنىمۇ خالىماي، پو ئېتىپلا يۈرىدىكەن. شۇڭلاشقا، ئۇ ھەر قېتىم ئوۋغا چىقسا قۇرۇق قول قايتىپ كېلىدىكەن. بىر قېتىم قوشنىسى ئۇنىڭدىن:

— مەن بىرەر قېتىممۇ سېنىڭ ئوۋلاپ كەلگەن توشقاننىڭنى كۆرمىدىمغۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. ئوۋچى كۈلۈپ تۇرۇپ: — مەن پەقەت توشقان ئوۋلاشنىلا ياخشى كۆرىمەن، ئۇنى يېيىشنى ياخشى كۆرمىمەن. شۇڭا، ھەر قېتىم ئوۋلاپ كەلگەن توشقاننى باشقىلارغا بېرىۋېتىمەن، — دەپتۇ.

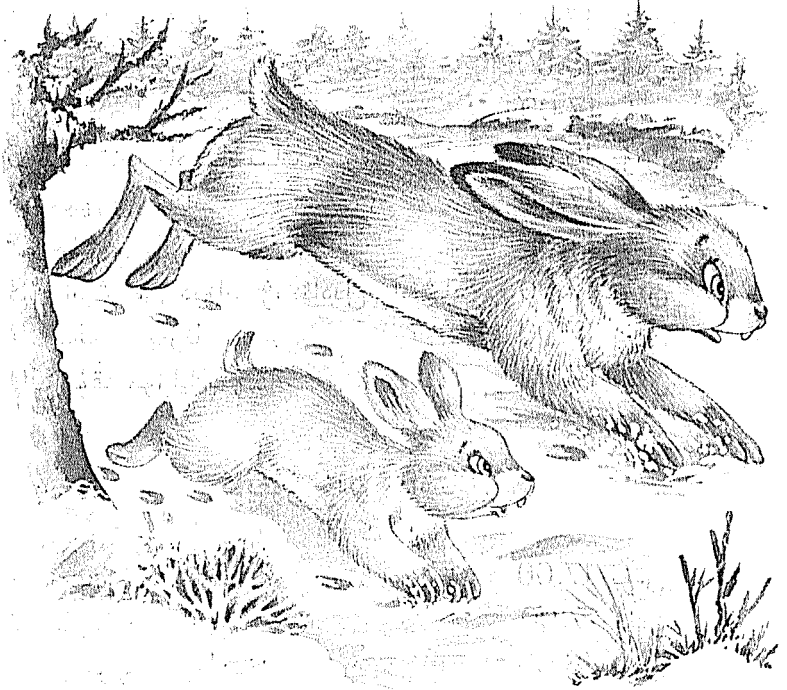
— ئۇنداق بولسا، كېلەر قېتىم ماڭا بىرنى بەر. مەن سېنىڭ قوشناڭغۇ، — دەپتۇ قوشنىسى.

قوشنىسىنىڭ ئالدىدا يۈزى چۈشۈپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن، ئۇ ئەتىسى قاق سەھەردىلا توشقان ئوۋلاشقا چىقىپتۇ، لېكىن كۈن پاتقۇچە كېزىپ يۈرۈپمۇ بىر توشقان ئاتالمىپتۇ. ئۇ بۇ ئىشتىن خاپا بولۇپ نېمە قىلىشنى بىلمەي تۇرغاندا، توشقان ساتىدىغان بىر ئادەمگە يولۇقۇپتۇ. ئوۋچى بۇنى كۆرۈپ گۈل-قەقەلىرى ئېچىلىپ، دەرھال ئىككى توشقان سېتىۋاپتۇ — دە،

خۇشال ھالدا ئۆيگە قاراپ مېڭىپتۇ. ئۆيگە يېقىنلىشىپ قالغاندا، ئەگەر بۇ تىرىك توشقانلارنى شۇ يېتى ئېلىپ بارسام، قوشنام ئۆزۈمنىڭ ئوۋلىغانلىقىغا ئىشەنمەيدۇ، دەپ ئويلاپتۇ - دە، ئىككى توشقاننى بىر كىچىك دەرەخكە باغلاپ قويۇپ، ئۆزى يىراقتا تۇرۇپ قارىغا ئېلىپ ئېتىپتۇ. «پاڭ» قىلغان ئاۋاز بىلەن تەڭ توشقانلار ئۇچقانداك قېچىپ كېتىپتۇ.

بۇ قانداق ئىش؟ ئەسلىدە ئوۋچى ئاتقان ئوق توشقانغا تەگمەي، توشقاننى باغلاپ قويغان يېقا تېگىپ، يېنى ئۈزۈ - ۋەتكەنكەن. بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى قوشنىسى كۆرۈپ تۇرغانىكەن. ئۇ ئوۋچىنىڭ يېنىغا كېلىپ:

— ھەي ئاغىنە، سەن توشقاننى ئەسلىدە مۇنداق ئوۋلاپ - دىكەنسەن - دە! — دەپتۇ.

ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىغا دائىر 30 كىتاب نەشرىدىن چىقتى

ئۇيغۇر خەلق ئەپسانە - رىۋايەتلىرى (2 كىتاب)

1. كۆك ياللىق بۆرە 19.00 يۈەن
2. كۆك گۈمبەز 19.00 يۈەن

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى (10 كىتاب)

1. بۇلبۇلگۈيا 17.00 يۈەن
2. يېرىل تېشىم، يېرىل 17.00 يۈەن
3. قىلىچ باتۇر 18.00 يۈەن
4. ئەجدىھا يىگىت 17.00 يۈەن
5. كۈھىتاپ پادىشاھنىڭ قىزى 18.00 يۈەن
6. مېھرى نىقاب 17.00 يۈەن
7. ھۇۋەي باتۇر 17.00 يۈەن
8. دانىشمەن دىۋانە ۋە ئادىل پادىشاھ 17.00 يۈەن
9. مەلىكە بەرنا 17.00 يۈەن
10. بۇقا موزايلاپتۇ 17.00 يۈەن

ئۇيغۇر خەلق داستانلىرى (5 كىتاب)

1. ئەمىرگۈر ئوغلى 17.00 يۈەن
2. نۇزۇگۈم 17.00 يۈەن
3. يۈسۈپ - زىلەيخا 18.00 يۈەن

4. تاھىر - زۆھرە 18.00 يۈەن
5. كاككۇك بىلەن زەينەپ 19.00 يۈەن

ئۇيغۇر خەلق قوشاقلرى

(5 كىتاب)

1. ئۇيغۇر خەلق قوشاقلرى ① 15.00 يۈەن
2. ئۇيغۇر خەلق قوشاقلرى ② 12.50 يۈەن
3. ئۇيغۇر خەلق قوشاقلرى ③ 16.50 يۈەن
4. ئۇيغۇر خەلق قوشاقلرى ④ 16.50 يۈەن
5. ئۇيغۇر خەلق قوشاقلرى ⑤ 15.00 يۈەن

ئۇيغۇر خەلق ماقال - تەمسىللىرى

(2 كىتاب)

1. ئۇيغۇر خەلق ماقال - تەمسىللىرى ① 19.00 يۈەن
2. ئۇيغۇر خەلق ماقال - تەمسىللىرى ② 20.00 يۈەن

ئۇيغۇر خەلق مەسەللىرى 8.00 يۈەن

ئۇيغۇر خەلق لەتىپىلىرى 21.00 يۈەن

ئۇيغۇر خەلق لاپىلىرى 4.50 يۈەن

ئۇيغۇر خەلق چاقچاقلىرى: ھېسام چاقچاقلىرى 15.00 يۈەن

ئۇيغۇر خەلق ئويۇنلىرى 13.00 يۈەن

ئۇيغۇر خەلق تېپىشماقلىرى 5.00 يۈەن

(بۇ بىر يۈرۈش 30 كىتابنىڭ ئومۇمىي باھاسى 480 يۈەن)

ئابدۇراخمان ئەبەي
ئەخمەت ئىمىن

پىلانلىغۇچىلار:

مەسئۇل مۇھەررىرى: ئەخمەت ئىمىن
مەسئۇل كوررېكتورى: ئابلىز ئابباس قاتارلىقلار

ئۇيغۇر خەلق مەسەللىرى

«ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى قامۇسى» تەھرىر ھەيئىتى
نەشرگە تەييارلىغان

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348-NO)
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى
شىنجاڭ شىنخۇا 2 - باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
فورماتى: 1230 × 880 مىللىمېتىر، 32/1
باسما تاۋىقى: 5.25 قىستۇرما ۋارقى: 2
2006 - يىلى 2 - ئاي 1 - نەشرى
2007 - يىلى 3 - ئاي 2 - بېسىلىشى

تىراژى: 4,001-7,000

ISBN 978-7-228-09841-5

باھاسى: 8.00 يۈەن

